

Peticijų komisijos 2019 m. nagrinėti kreipimaisi, peticijos ir dėl jų priimti Komisijos ir Seimo sprendimai

Eil. Nr.	Pareiškėjo vardas, pavardė	Kreipimosi pavadinimas (peticijos)	Komisijos sprendimai	Seimo sprendimai
1.	Jadvyga Šibirkštienė	„Dėl sodo namelių išregistravimo iš registrų centro duomenų bazės“ Pareiškėja prašo: 1) rasti galimybę pakeisti įstatymą taip, kad labai maži nameliai būtų išregistruoti iš Registrų centro duomenų bazės; 2) šiukšlių ir turto mokesčiu apmokestinti tik tuos sodininkus, kurie turi gyvenamuosius sodo namus ir ten gyvena bei naudojami šiukšlių konteneriais.	Komisija 2019-01-11 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticija ir ją priimti nagrinėti. 2019-03-13 Komisija nusprendė atmesti peticijoje pateiktus pasiūlymus. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos pateiktas nuomones, Komisijos posėdyje pateiktus Aplinkos ministerijos atstovo paaiškinimus ir manydama, kad teisės aktuose įtvirtinti nekilnojamojo daikto išregistravimo iš Nekilnojamojo turto registro pagrindai yra pakankami, kad teisės aktuose ir šiuo metu sudarytos pakankamos teisinės galimybės savivaldybėms objektyviai išskirti skirtingas atliekų turėtojų grupes, įskaitant sodų paskirties pastatus eksploatuojančius atliekų turėtojus, ir nustatyti įmoką pagal konkrečiame nekilnojamojo turto objekte galintį susidaryti atliekų kiekį, taip pat savivaldybės turi teisę nustatyti vietinės rinkliavos už komunalines atliekas dydžius bei lengvatas, įvertinus aplinkybes, susijusias su naudojimusi nekilnojamojo turto, kaip to ir prašo pareiškėja. Tačiau būtina pažymėti, kad savivaldybės teisė nustatyti vietinės rinkliavos lengvatas nėra absoliuti. Savivaldybės joms suteiktą teisę nustatyti vietinių rinkliavų lengvatas turi naudoti įstatymo nustatytoje ribose. Rinkliavų už komunalinių atliekų surinkimą lengvatų taikymo kriterijai turi būti pagrįsti ir neprieštarauti aukštesnės galios teisės aktams, kuriuose nustatyta, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas administracinius sprendimus, turi atsižvelgti į tai, kad įstatymui visi asmenys lygūs, ir negali varžyti jų teisių ar teikti jiems privilegijų. 1. Pareiškėjos siūlymas nustatyti, kad iš Nekilnojamojo turto registro būtų išregistruojami nesudėtingi statiniai, prieštarautų bendram nekilnojamojų	Seimas 2019-03-26 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktus pasiūlymus. Šis Seimo sprendimas, vadovaujantis Peticijų įstatymo 16 straipsniu, yra galutinis ir neskundžiamas.

			daiktų registravimo Nekilnojamojo turto registre principui ir registravimu atliekamos išviešinimo funkcijos tikslui. Statybą reglamentuojantys teisės aktai, reikalavimų statybos leidimo gavimui, statybos procesui nesieja su statinio įregistravimo nekilnojamojo turto registre aktu. Statinio ar žemės įregistravimas nekilnojamojo turto registre tik įrodo statytojo teisę disponuoti šiuo turtu. Dėl nekilnojamojo daikto registravimo atsirandančios pasekmės (pavyzdžiui, mokesčių mokėjimas), taip pat problemos, kylančios dėl per didelės finansinės naštos, atsirandančios tvarkantis įvairius dokumentus dėl nekilnojamojo daikto išregistravimo iš Nekilnojamojo turto registro, neturėtų būti sprendžiamos fragmentiškai – neregistruojant statinio Nekilnojamojo turto registre. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.253 straipsnio 1 dalimi, nekilnojamieji daiktai yra registruojami daiktai. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad nekilnojamieji daiktai, teisių į juos suvaržymai, daiktinės teisės, o įstatymų numatytais atvejais – ir juridiniai faktai turi būti registruojami viešame registre. Atsižvelgiant į tai, Nekilnojamojo turto registre turi būti registruojami visi nekilnojamieji daiktai, nepaisant to, ar jų statybai reikalingas statybos leidimas, ar tokio leidimo nereikia (užtenka tik rašytinio pritarimo). Nekilnojamojo turto, daiktinių teisių, suvaržymų registravimo viešame registre tikslas – nekilnojamojo daikto, nuosavybės teisės į jį, nuosavybės teisės turėtojo, įvairių teisių ir pretenzijų į nuosavybę identifikavimas ir galimybės kiekvienam fiziniam ir juridiniam asmeniui naudotis viešo registro duomenimis užtikrinimas, išskyrus įstatymų nustatytus apribojimus. Registravimu atliekama išviešinimo funkcija leidžia suinteresuotiems asmenims susipažinti su esama daiktų ir teisių į juos padėtimi, padeda valstybei įgyvendinti savo funkcijas, užtikrina stabilumą ir pusiausvyrą civilinėje apyvartoje. Nekilnojamojo daikto išregistravimo iš Nekilnojamojo turto registro pagrindai nustatyti Nekilnojamojo turto registro nuostatuose, patvirtintuose	
--	--	--	--	--

			Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. liepos 12 d. nutarimu Nr. 1129 „Dėl Nekilnojamojo turto registro nuostatų patvirtinimo“ (toliau – Nuostatai). Nuostatų 71 punkte nustatyta, kad nekilnojamasis daiktas, kuriam griauti reikia statybą leidžiančio dokumento, išregistruojamas, kai pateikiama Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos pažyma apie statinio nugriovimą arba statinių naudojimo priežiūrą atliekančio viešojo administravimo subjekto nustatytos formos pažyma, kuri patvirtina nekilnojamojo daikto žuvimo (sugriuvimo, sunykimo, sudegimo) faktą. Nekilnojamasis daiktas, kuriam griauti nereikia statybą leidžiančio dokumento, išregistruojamas, kai pateikiamoje nekilnojamojo daikto kadastro duomenų byloje užfiksuotas jo nugriovimo ar žuvimo (sugriuvimo, sunykimo, sudegimo) faktas. Kitų nekilnojamojo daikto išregistravimo iš Nekilnojamo turto registro pagrindų teisės aktai nenumato. 2. Komunalinių atliekų tvarkymo sistemų diegimas, antrinių žaliavų surinkimo ir perdirbimo organizavimas, sąvartynų įrengimas ir eksploatavimas yra savarankiška savivaldybių (šiuo atveju – Pakruojo rajono savivaldybės) funkcija. Savivaldybės administruoja komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos teikimą. Savivaldybių administruojama komunalinių atliekų tvarkymo paslauga apima komunalinių atliekų surinkimą, vežimą, naudojimą, šalinimą, šių veiklų organizavimą, stebėseną, šalinimo vietų vėlesnę priežiūrą. Savivaldybės Atliekų tvarkymo įstatymo 30 straipsnio 6 dalyje yra įpareigos užtikrinti, kad visiems jos teritorijoje esantiems atliekų turėtojams būtų sudarytos sąlygos naudotis komunalinių atliekų tvarkymo paslauga. Atliekų turėtojai Atliekų tvarkymo įstatymo 4 straipsnio 2 dalimi įpareigoti rūšiuoti atliekas jų susidarymo vietoje. Tai yra atliekų turėtojai komunalines atliekas (pvz., buityje, įmonėse, <i>sodo bendrijose</i>, ūkiuose ir kitur susidariusias) privalo rūšiuoti jų susidarymo vietoje savivaldybės atliekų tvarkymo taisyklėse nustatyta tvarka ir naudotis savivaldybės organizuojamomis komunalinių atliekų	
--	--	--	--	--

		tvarkymo sistemomis. Savivaldybės taip pat privalo užtikrinti, kad komunalinių atliekų tvarkymo paslauga būtų visuotinė, geros kokybės, prieinama (įperkama) ir atitiktų aplinkosaugos, techninius-ekonominius ir visuomenės sveikatos saugos reikalavimus. Komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos kainą ir įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydį nustato savivaldybė, vadovaudamasi Atliekų tvarkymo įstatyme nustatytais principais. Savivaldybės taryba turi teisę savivaldybės teritorijoje nustatyti vietinę rinkliavą už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą. Vietinė rinkliava – savivaldybės tarybos sprendimu nustatyta privaloma įmoka, galiojanti tos savivaldybės teritorijoje. Savivaldybės taryba savo sprendimu tvirtina vietinės rinkliavos nuostatus, kuriuose nustato, vietinės rinkliavos dydį; vietinės rinkliavos mokėjimo tvarką; vietinės rinkliavos lengvatas; vietinės rinkliavos grąžinimo atvejus; delspinigių dydį, jų apskaičiavimo, mokėjimo tvarką ir atleidimo nuo delspinigių atveju. Savivaldybės tarybos sprendimai dėl vietinių rinkliavų galioja visoje savivaldybės teritorijoje ir jų laikytis privalo visos institucijos, įstaigos, įmonės ir gyventojai, taip pat į savivaldybės teritoriją atvykę kiti fiziniai ir juridiniai asmenys. Savivaldybės gali pavesti komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratoriui apskaičiuoti vietinės rinkliavos dydį, ją rinkti, registruoti komunalinių atliekų turėtojus, tačiau vietinė rinkliava turi būti mokama į savivaldybės, nustačiusios vietinę rinkliavą, biudžeto sąskaitą ir įskaitoma į savivaldybės, nustačiusios vietinę rinkliavą, biudžetą. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos teikimo sutartys su komunalinių atliekų turėtojais nėra sudaromos, jeigu savivaldybėje nustatyta vietinė rinkliava. Savivaldybės, nustatydamos rinkliavos ar įmokos dydį, vadovaujasi Vyriausybės patvirtintomis Vietinės	
--	--	--	--

			rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydžio nustatymo taisyklėmis (toliau – Taisyklės). Komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kainodara nustatoma vadovaujantis solidarumo, proporcingumo, nediskriminavimo, sąnaudų susigrąžinimo principais ir principu „teršėjas moka“, kurie suprantami taip: - <i>solidarumo principas</i>, nustatant rinkliavą ar kitą įmoką už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą, reiškia, kad palankesnes sąlygas dėl ekonominių, gyvenamosios vietos, atstumo iki atliekų tvarkymo įrenginių ar kitų priežasčių turintys komunalinių atliekų turėtojai prisideda prie komunalinių atliekų tvarkymo finansavimo, kad būtų sudarytos prieinamos sąlygos naudotis komunalinių atliekų tvarkymo paslaugomis komunalinių atliekų turėtojams, kurie tokių sąlygų neturi ir kuriems rinkliava ar kita įmoka už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą tampa didesne našta; - <i>proporcingumo principo</i> įgyvendinimas turi užtikrinti, kad rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydis neviršytų to, kiek yra būtina komunalinių atliekų tvarkymo sistemos eksploatavimo ir komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos finansavimo tikslui pasiekti. Šis principas reikalauja, kad komunalinių atliekų turėtojams nustatyta rinkliava ar kita įmoka už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą būtų proporcinga galinčiam susidaryti ar susidaranti komunalinių atliekų kiekiui dėl atliekų turėtojų nekilnojamojo turto ir jo panaudojimo paskirties ir (ar) veiklos; - <i>nediskriminavimo principas</i> komunalinių atliekų tvarkymo sistemoje reiškia, kad, nustatant rinkliavą ar kitą įmoką už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą tos pačios kategorijos komunalinių atliekų turėtojams, turi būti taikomi vienodi rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų	
--	--	--	--	--

			ir atliekų tvarkymą nustatymo ir apskaičiavimo metodai, tvarka ir dydžiai; - <i>sąnaudų susigrąžinimo principas</i> reikalauja, kad už suteiktą paslaugą gautos pajamos padengtų būtinąsias su komunalinių atliekų tvarkymu susijusias sąnaudas, reikalingas tai paslaugai teikti. Įgyvendinant šį principą, reikia nustatyti tokį rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydį, kuris užtikrintų, kad komunalinių atliekų turėtojai padengtų būtinąsias su komunalinių atliekų tvarkymu susijusias sąnaudas, kurios patiriamos siekiant užtikrinti, kad komunalinių atliekų tvarkymo sistema atitiktų teisės aktuose nustatytus reikalavimus. Mokant savivaldybės nustatytą vietinę rinkliavą atliekų turėtojams atstovauja jų naudojamo nekilnojamojo turto objekto savininkas arba nekilnojamojo turto objekto savininko atstovas pagal įstatymą, arba nekilnojamojo turto objekto savininko įgaliotas asmuo. Aplinkos ministerija nustato nekilnojamojo turto objektų, kurių savininkai arba įgalioti asmenys privalo mokėti nustatytą įmoką, rūšių sąrašą (toliau – Sąrašas). Pvz., Sąraše yra nurodyti <i>gyvenamosios paskirties pastatai</i> – pastatai, naudojami gyventi vienam ar daugiau asmenų, vienai ar daugiau šeimų, įvairių socialinių grupių asmenims (individualūs namai, butai, bendrabučiai, vaikų namai, prieglaudos, globos namai, šeimos namai, vienuolynai, nakvynės namai, socialinis būstas, kiti panašios paskirties objektai); <i>sodų paskirties pastatai</i> – pastatai, naudojami arba poilsui ir (arba) sodininkystei ir (arba) daržininkystei sodininkų bendrijos nariams priklausantys sodo sklypai su pastatais ir (ar) sodo sklypai su pastatais, nepriklausantys sodininkų bendrijos nariams, bet esantys sodo teritorijoje. Taigi, vietinės rinkliavos mokėjimas yra siejamas ne su faktine ar deklaruota gyvenamąja vieta, bet su nekilnojamojo turto valdymu, naudojimu ir disponavimu savivaldybės teritorijoje. Pažymėtina, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje pripažįstama, jog pagal	
--	--	--	--	--

		bendrą taisyklę vietinę rinkliavą turi mokėti asmenys, valdantys, naudojantys, disponuojantys nekilnojamuoju turtu tam tikros savivaldybės teritorijoje, nepriklausomai nuo to, ar asmenys šiuo turtu naudojasi ar ne; asmens pripažinimas rinkliavos mokėtoju nėra siejamas su individualaus komunalinių atliekų konteinerio turėjimu/naudojimu ar atliekų tvarkytojų pareigų tinkamu vykdymu; asmens pripažinimas vietinės rinkliavos mokėtoju nėra siejamas su individualaus komunalinių atliekų konteinerio turėjimu ir (ar) naudojimu, todėl asmens argumentai, kad jam nebuvo skirtas joks konteineris atliekoms šalinti, nepaneigia jo prievolės mokėti rinkliavą; savaime nedraudžiama nustatyti vietinę rinkliavą, kurios dydis apskaičiuojamas ne pagal faktiškai susidariusį ir perduotą tvarkyti atliekų kiekį, bet yra siejamas su nekilnojamojo turto turėjimu ar (ir) naudojimu; gyvenamosios vietos deklaravimo aplinkybė savaime nėra pagrindas atleisti nuo visos ar dalies vietinės rinkliavos mokėjimo. LVAT yra išaiškinęs, kad pareiga mokėti vietinę rinkliavą iš esmės siejama su aplinkybe (prielaida), kad paprastai atitinkamo nekilnojamojo turto naudojimas (pvz., gyventi, ūkinei veiklai vykdyti ar kitais tikslais) suponuoja komunalinių atliekų susidarymą (atsiradimą, pagaminimą), kurios turi būti tvarkomos savivaldybių organizuotose komunalinių atliekų tvarkymo sistemose. LVAT vertinimu, „dalis buityje susikaupiančių atliekų negali būti pašalinamos (išrūšiuojamos) kitokiu būdu, išskyrus kaip per atliekų (komunalinių) šalinimo sistemą“. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas yra išaiškinęs, jog „Dabar galiojančioje Sąjungos teisėje nėra jokio remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 192 straipsniu priimto teisės akto, kuris numatytų valstybėms narėms privalomą konkretų komunalinių atliekų šalinimo išlaidų finansavimo metodą, todėl šis finansavimas gali, atitinkamos valstybės narės pasirinkimu, būti užtikrinamas mokesčiu, rinkliava arba bet	
--	--	---	--

		kuriuo kitu būdu. <...> remiantis dabar galiojančiais Sąjungos teisės aktais, pagal juos nedraudžiama nacionalinės teisės norma, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią komunalinių atliekų tvarkymo ir šalinimo paslaugai finansuoti numatoma kaina, apskaičiuota remiantis atliekų kiekiu, kurį gali sugeneruoti šios paslaugos gavėjai, vertinimu, o ne pagal atliekų, kurias jie faktiškai pagamino ir atidavė surinkti, kiekį, taip pat nedraudžiama tai, kad paslaugos gavėjai kaip atliekų turėtojai moka papildomą mokestį, skirtą atliekų apdorojimui, įskaitant jų perdirbimą, būtinoms investicijoms finansuoti.“ Taip pat, kaip minėta, LVAT ne kartą yra konstatavęs, kad „savaiame nedraudžiama nustatyti vietinę rinkliavą, kurios dydis apskaičiuojamas ne pagal faktiškai susidariusį ir perduotą tvarkyti atliekų kiekį, bet yra siejamas su nekilnojamojo turto turėjimu ar (ir) naudojimu. <...> Kitaip tariant, savaiame nedraudžiama, kad vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir jų (atliekų) tvarkymą dydis būtų skaičiuojamas pagal galinčių susidaryti, o ne faktinį šių atliekų kiekį. Kita vertus, jei objektyvūs duomenys neabejotinai patvirtina, jog fizinio ar juridinio asmens veikloje (plačiąja prasme – pvz., valdant, naudojant ar disponuojant nekilnojamojo turto ar pan.) jokios (komunalinės) atliekos nesusidaro ir negali susidaryti, toks asmuo negali būti pripažintas „komunalinių atliekų turėtoju“ ir, atitinkamai, savivaldybės teritorijoje nustatytos vietinės rinkliavos mokėtoju. Pvz., LVAT nutartyse tokiais objektyviais duomenimis buvo pripažinta tai, kad apmokestinimo vietinė rinkliava laikotarpiu nekilnojamojo turto objekte suvartotas elektros energijos kiekis – 0,00 kWh, nebuvo tiekiamas vanduo, nesudaryta šio nekilnojamojo turto objekto nuomos ar panaudos sutarčių, taip pat tai, kad nekilnojamojo turto objektas negalėjo būti naudojamas pagal paskirtį. Komunalinių atliekų turėtojų identifikavimui savivaldybė ar savivaldybės pasitelktas administratorius teisės aktų nustatyta tvarka gali naudotis Gyventojų registro,	
--	--	---	--

			Juridinių asmenų registro, Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos skyrių, VĮ Registrų centro filialų, Mokesčių mokėtojų registro duomenimis ir (arba) su prašymu kreiptis į seniūniją, komunalinių atliekų turėtoją. Visi nekilnojamojo turto registre esantys duomenys nuo jų įrašymo laikomi teisingais ir išsamiais, kol jie nenuginčyti įstatymų nustatyta tvarka. Komunalinių atliekų turėtojai turi teisę susipažinti su visais duomenimis, kuriuos kaupia savivaldybė ar komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratorius apie jį patį bei su visa informacija, susijusia su vietinės rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydžiais ir atliekų tvarkymo sąnaudomis. Komunalinių atliekų turėtojų duomenys keičiami, gavus komunalinių atliekų turėtojo prašymą (raštu, žodžiu, el. paštu) ar informaciją kitu būdu ir patikrinus duomenis Gyventojų registre, Juridinių asmenų registre, Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos skyriuose, VĮ Registrų centre, Mokesčių mokėtojų registre, pvz., keičiant faktinę nekilnojamojo turto naudojimo paskirtį, jame vykdomos veiklos pobūdį bei nustatant turto naudojimo intensyvumo faktą; pasikeitus nekilnojamojo turto savininkui; fiziniam asmeniui mirus, gimus; paaiškėjus kitoms aplinkybėms. Komunalinių atliekų turėtojas turi teisę reikalauti, kad savivaldybė ar administratorius pakeistų ar patikslintų apie jį duomenis, jei tokie duomenys yra neteisingi, netikslūs ar neišsamūs. Komunalinių atliekų turėtojų registravimo komisija (jeigu sudaroma) gali priimti sprendimą dėl komunalinių atliekų turėtojų duomenų tikslinimo, savivaldybės ar administratoriaus įgaliotiesiems atstovams atlikus patikrą vietoje ar nustačius faktą pagal pateiktus dokumentus ir surašius faktinių aplinkybių pasikeitimo nustatymo aktą (pvz., nekilnojamasis turtas naudojamas ne pagal pagrindinę tikslinę naudojimo paskirtį ir kt.). Komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kaina turi užtikrinti ilgalaikį komunalinėms atliekoms tvarkyti skirtos infrastruktūros eksploatavimą, jos atnaujinimą ir sudaryti	
--	--	--	--	--

			komunalinių atliekų turėtojams priimtinas sąlygas dalyvauti komunalinių atliekų tvarkyme, taip pat mažinti aplinkos taršą. I įmokos dydį negali būti įskaičiuojamos antrinių žaliavų ir pakuočių atliekų tvarkymo sąnaudos. Pagal LVAT praktiką „asmuo, kuris yra vietinės rinkliavos mokėtojas, kartu su kitais vietinės rinkliavos mokėtojais turi kolektyviai padengti visas komunalinių atliekų tvarkymo ir šalinimo išlaidas, nepriklausomai nuo to, koku būdu yra apskaičiuojamas vietinės rinkliavos dydis (pagal atliekų kiekį ar pagal turimo nekilnojamojo turto plotą). Tai savo ruožtu lemia, kad net ir tais atvejais, kai vietinės rinkliavos mokėtojas faktiškai atitinkamais laikotarpiais nepriduoda komunalinių atliekų jų tvarkytojui, jis vis tiek turi sumokėti bent minimalaus dydžio vietinę rinkliavą. Tačiau tokią teisę – mokėti minimalaus dydžio rinkliavą ar būti atleistam nuo jos mokėjimo – asmuo gali įgyti tik tais atvejais, kai jis nustatyta tvarka kompetentingos institucijos yra atleidžiamas nuo visos ar dalies rinkliavos mokėjimo.“ Pažymėtina, kad savivaldybės, vadovaudamosi solidarumo ir kitais komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kainodarai taikomais principais, taip pat Vyriausybės patvirtintomis Taisyklėmis, turi teisinę galimybę individualizuoti vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir komunalinių atliekų tvarkymą dydį. Vietinė rinkliava už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą susideda iš pastoviosios ir kintamosios dedamųjų. Pastoviąją įmokos dalį moka visi nekilnojamojo turto objektų savininkai arba jų įgalioti asmenys. Aplinkos ministerijos iniciatyva pakeitus minėtą Taisyklių nuostatą, nuo 2019 m. sausio 1 d. pastoviosios vietinės rinkliavos ar įmokos dalies nemoka negyvenamųjų statinių, registruotų Nekilnojamojo turto registre, savininkai ar jų įgalioti asmenys, kurių statinyje yra įvykusi ir (ar) nepašalinta statinio avarija arba statinių naudojimą sustabdė statinio naudojimo priežiūrą atliekantis viešojo	
--	--	--	---	--

			administravimo subjektas vadovaudamasis Statybos įstatymo nuostatomis. Pastoviąją įmokos dedamąją savivaldybė gali nustatyti pasirinktinai pagal nekilnojamojo turto paskirtį ir plotą; nekilnojamojo turto paskirtį ir objektų skaičių; gyventojų / darbuotojų skaičių. Savivaldybės kiekvienos kategorijos nekilnojamojo turto objektams gali pasirinkti tik vieną nurodytą pastoviąją įmokos dedamąją. Be to, pastovioji įmokos dalis turi būti nustatoma vienodo dydžio visiems tos pačios kategorijos nekilnojamojo turto objektams. Kintamąją įmokos dalį moka nekilnojamojo turto objektų savininkai arba jų įgalioti asmenys, kuriems teikiama komunalinių atliekų paėmimo paslauga ir atliekų tvarkymo paslauga. Komunalinių atliekų paėmimo paslauga suprantama kaip faktinis mišrių komunalinių atliekų paėmimas iš nekilnojamojo turto objekto savininko. Kintamąją įmokos dedamąją savivaldybė gali nustatyti pasirinktinai pagal naudojamų komunalinių atliekų konteinerių skaičių ir tūrį (dydį); naudojamų komunalinių atliekų konteinerių skaičių, tūrį (dydį) ir ištuštinimo dažnį; atiduodamų komunalinių atliekų svorį. Nustatant kintamąją įmokos dalį visų kategorijų nekilnojamojo turto objektams, kurių savininkai naudojami kolektyviniais kontaineriais (tai yra neturi konkrečios kategorijos nekilnojamojo turto objektams priskirtos įrengtos ir (arba) tik tos kategorijos nekilnojamojo turto objektams naudotis skirtos konteinerių aikštelės), gali būti taikoma viena iš šių kintamųjų pasirinktinai: nekilnojamojo turto paskirtis ir plotas; nekilnojamojo turto paskirtis ir objektų skaičius; gyventojų / darbuotojų skaičius; atiduodamų mišrių komunalinių atliekų svorio (kiekio) norma (remiantis nustatyta atliekų susikaupimo norma, jeigu ji savivaldybės sprendimu nustatoma (pastaroji nuostata nuo 2019 m. sausio 1 pripažinta netekusi galios). Įmokos kintamosios dalies nemoka nekilnojamojo turto objektų savininkai arba jų įgalioti asmenys, savivaldybių nustatyta tvarka deklaruojant, kad tam tikrą	
--	--	--	--	--

		laikotarpį nebus naudojamasi nekilnojamojo turto objektu ir iš šio objekto tuo laikotarpiu komunalinės atliekos nebus surenkamos. Kaip minėta, Aplinkos ministerijos iniciatyva nuo 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojo Taisyklių pakeitimai, pvz.: atliekų susikaupimo norma turi būti skaičiuojama kilogramais vienam gyventojui / darbuotojui; atliekų turėtojams teikiamose sąskaitose už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir komunalinių atliekų tvarkymą turi būti nurodoma savivaldybės teritorijoje praėjusiais ataskaitiniais metais rūšiuotų atliekų ir atliekų, kuriomis atliekų turėtojas atsikrato mišriuose komunalinių atliekų kontaineriuose, dalis. Pažymėtina, kad savivaldybės taryba turi konstitucinę teisę savo sprendimu patvirtintuose vietinės rinkliavos nuostatuose nustatyti vietinės rinkliavos lengvatas, taikomas savivaldybės biudžeto sąskaita (Konstitucijos 121 straipsnio 2 dalis ir Rinkliavų įstatymo 12 straipsnis). Savivaldybės gali pasirinkti ir vietinės rinkliavos mokėtojams taikyti įvairias vietinių rinkliavų lengvatų formas, pvz., vietinės rinkliavos mokėtojo atleidimas nuo vietinės rinkliavos (vietinės rinkliavos išimčių taikymas); vietinės rinkliavos bazės sumažinimas; mokėtinos vietinės rinkliavos sumos sumažinimas (vietinės rinkliavos nuolaidų taikymas). Pažymėtina, kad teisės aktai nenustato baigtinio galimų lengvatų sąrašo, šių lengvatų taikymo tvarkos ir neriboja lengvatų dydžių. Tokių lengvatų nustatymas yra savivaldybės tarybos diskrecijos (apsisprendimo) teisė. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad savivaldybės diskrecijos teisė nustatyti vietinės rinkliavos lengvatas nėra absoliuti. Kaip minėta pirmiau, Konstitucinio Teismo praktikoje pažymėta, kad savivaldybės joms suteiktą diskrecijos teisę nustatyti vietinių rinkliavų lengvatas turi naudoti įstatymo nustatytose ribose (Konstitucinio Teismo 2005 m. liepos 8 d. nutarimas). Esant šioms aplinkybėms, rinkliavų už komunalinių atliekų surinkimą lengvatų taikymo kriterijai turi būti pagrįsti ir neprieštarauti	
--	--	--	--

			aukštesnės galios teisės aktams, iš jų ir Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punktui, kuriame nustatyta, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas administracinius sprendimus, turi atsižvelgti į tai, kad įstatymui visi asmenys lygūs, ir negali varžyti jų teisių ar teikti jiems privilegijų (lygiateisiškumo principas). Taigi, savivaldybės pagal galiojančius teisės aktus turi nustatytus įpareigojimus sudaryti komunalinių atliekų turėtojams priimtinas sąlygas dalyvauti tvarkant komunalines atliekas ir teisės aktais suteiktas galimybes priimti socialiai pagrįstus sprendimus, taip pat vietinės rinkliavos už komunalines atliekas dydžius bei lengvatas nustatyti pagal protingumo principą ir apmokestinimo teisingumo principą, reikalaujantį užtikrinti teisingą ir proporcingą apmokestinimo naštos paskirstymą komunalinių atliekų turėtojams (fiziniais ir juridiniais asmenimis), siekiant, kad kiekvienas asmuo vietinę rinkliavą mokėtų pagal išgales. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad Aplinkos ministerija inicijavo ir pakartotinai pateikė derinti Atliekų tvarkymo įstatymo pakeitimus, kuriais siūloma pakeisti dabartinį komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kainodaros modelį, siekiant užtikrinti skaidresnę komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kainos nustatymo tvarką. Be to, šiuo metu Seime yra užregistruotas Seimo narių Petro Čimbaro ir Andriaus Palionio parengtas Atliekų tvarkymo įstatymo pakeitimo įstatymo projektas Nr. XIII-3244, kuriame skelbiama, kad „Rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą nustatomos atsižvelgiant tik į savo nuolatinę gyvenamąją vietą registravusių gyventojų ar darbuotojų skaičių atitinkamame nekilnojamojo turto objekte.“ Atsižvelgus į pateiktą informaciją apie teisės aktuose (Vietos savivaldos įstatyme, Atliekų tvarkymo įstatyme, Rinkliavų įstatyme, Taisyklėse ir kituose minėtus įstatymus įgyvendinančiuose teisės aktuose) nustatytus reikalavimus, Jūsų siūlymas pakeisti įstatymus ir nustatyti, kad labai maži nameliai būtų išregistruoti iš Registrų centro	
--	--	--	---	--

			duomenų bazės, taip pat, kad šiukšlių ir turto mokesčiu būtų apmokestinti tik tie sodininkai, kurie turi gyvenamuosius sodo namus ir ten gyvena bei naudojami šiukšlių kontaineriais negali būti tenkinamas, kadangi ir šiuo metu sudarytos pakankamos teisinės galimybės savivaldybėms objektyviai išskirti skirtingas atliekų turėtojų grupes, įskaitant sodų paskirties pastatus eksploatuojančius atliekų turėtojus, ir nustatyti įmoką pagal konkrečiame nekilnojamojo turto objekte galintį susidaryti atliekų kiekį, kaip tai numatyta Taisyklių 19 punkte, taip pat savivaldybės turi teisę nustatyti vietinės rinkliavos už komunalines atliekas dydžius bei lengvatas, įvertinus aplinkybes, susijusias su naudojimusi nekilnojamojo turto, kaip to ir prašo pareiškėja.	
2.	Aurelijus Kinas ir kiti pareiškėjai (60)	„Dėl Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 21 straipsnio papildymo (dėl po vandeniui esančio kultūros paveldo apsaugos)“. Pareiškėjai siūlo inicijuoti jų pateikto Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 21 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto teikimo ir priėmimo procedūras. Šiame projekte jie siūlo nustatyti, kad po vandeniui esančio kultūros paveldo apsaugai gali būti nustatomos aplink saugomą objektą esančios apsaugos zonos, kuriose draudžiama laivyba, žvejyba, inkaravimas ar nardymas, pažeidžiant nustatytą objekto lankymo tvarką.	Komisija 2019-02-13 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticiją ir ją priimti nagrinėti. Komisija kovo 27 d. posėdyje iš esmės išnagrinėjo šią peticiją. Gavusi papildomos informacijos, Komisija balandžio 25 d. posėdyje priėmė sprendimą atmesti joje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos ir Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos (toliau – Departamentas) pateiktas nuomones ir informaciją, Komisijos posėdyje pateiktus paaiškinimus ir dėl to, kad siekiant patenkinti pareiškėjų peticijoje pateiktą pasiūlymą, reikėtų pakeisti ne Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo (toliau – NKPAĮ) 21 straipsnį, kaip siūlo pareiškėjai, o 17 ir 25 straipsnius. NKPAĮ 17 straipsnyje reikėtų nustatyti, kad be institucijos, atsakingos už apsaugą, sutikimo draudžiama nardyti povandeninių objektų teritorijose, o 25 straipsnį papildyti nuostatomis, reglamentuojančiomis leidimų nardyti povandeninių objektų teritorijose pažintiniais tikslais išdavimo, jų galiojimo sustabdymo ir panaikinimo tvarką. Valstybei ir savivaldybėms priklausančių kultūros	Seimas 2019-05-07 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas, vadovaujantis Peticijų įstatymo 16 straipsniu, yra galutinis ir neskundžiamas.

			paveldo objektų lankymo tipinės taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2005 m. birželio 9 d. įsakymu Nr. ĮV-237 „Dėl Valstybei ir savivaldybėms priklausančių kultūros paveldo objektų lankymo tipinės taisyklių patvirtinimo“ turėtų būti keičiamos atitinkamai papildžius NKPAĮ 17 ir 25 straipsnius nuostatomis, reglamentuojančiomis leidimų nardyti povandeninių kultūros paveldo objektų teritorijose išdavimo, jų galiojimo sustabdymo ir panaikinimo tvarką. Departamentas, atsižvelgdamas į Povandeninio kultūros paveldo apsaugos konvencijos, ratifikuotos Lietuvos Respublikos 2006 m. kovo 30 d. įstatymu Nr. X-539, nuostatas bei į Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. spalio 30 d. nutarimą Nr. 1078 „Dėl institucijos atsakingos už Povandeninio kultūros paveldo apsaugos konvencijos nuostatų vykdymą“, kuriuo Departamentas paskirtas būti atsakingu už šios konvencijos nuostatų vykdymą, atlieka analizę ir šiuo metu rengia povandeninio paveldo apsaugos, stebėsenos bei nardymo greta povandeninio kultūros paveldo objektų ir leidimų išdavimo tvarkos aprašą pagal kurį, Kultūros ministerijos žiniomis, po vandeniui esančios kultūros paveldo vertybės galės būti lankomos gavus Departamento leidimą. Pažymėtina, kad, vadovaujantis Konstitucinio Teismo doktrina, pagal kurią su asmenų teisėmis susiję klausimai turi būti reguliuojami įstatymuose, t. y. leidimų vykdyti veiklą išdavimo, jų galiojimo sustabdymo ir panaikinimo tvarka turi būti nustatyta įstatymuose. Todėl leidimų nardyti greta povandeninio kultūros paveldo objektų išdavimo tvarka negali būti nustatyta vien tik Departamento tvirtinamu teisės aktu, neturint tam įstatyminio pagrindo. Pažymėtina ir tai, kad 2018 m. lapkričio 30 d. Departamentas, Lietuvos transporto saugos administracija, Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos ir Lietuvos kariuomenė pasirašė Bendradarbiavimo sutartį dėl povandeninio kultūros paveldo apsaugos, pagal kurią jos, įgyvendindamos UNESCO priimtą ir Lietuvos Respublikos	
--	--	--	--	--

		ratifikuotą Povandeninio kultūros paveldo apsaugos konvenciją ir vadovaudamosi Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymu, Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymu, Lietuvos Respublikos nacionalinio saugumo pagrindų įstatymu, Lietuvos Respublikos valstybės sienos ir jos apsaugos įstatymu, susitaria Sutartyje nustatytais ar atskirai Šalių suderintomis priemonėmis ir būdais tarpusavyje bendradarbiauti užtikrinant povandeninio kultūros paveldo apsaugą, siekiant perduoti povandeninį kultūros paveldą ateities kartoms, sudarant sąlygas visuomenei jį pažinti, kartu užkeliant kelią nesankcionuotai veiklai bei neteisėtai eksploatacijai komerciniais tikslais (Sutartis pridedama). Kultūros ministerija taip pat pateikė informaciją, kurioje nurodyta, kad pagal Lenkijos Respublikos Jūrinių teritorijų ir jūrų administracijos įstatymą jūrų administracijos institucijos įpareigos rūpintis vertybėmis, esančiomis Lenkijos teritoriniuose vandenyse pagal Lenkijos Respublikos paminklų saugojimo ir priežiūros įstatyme nustatytą tvarką. Šiame įstatyme nustatyta, kad Jūrų administracijos direktorius turi atlikti povandenio paveldo apskaitą, išduoti leidimus tyrimams ar statybos darbams jūrinėse teritorijose, o po vandenių esantys paveldo objektai laikomi archeologiniu paveldu. Leidimų nardyti prie povandeninių paveldo objektų tvarką nustato regioninių jūrų tarnybų direktoriai. Estijos Paveldo išsaugojimo įstatyme yra nustatyti papildomi veiklos apribojimai povandeninio paveldo teritorijose ir apsaugos zonose, taip pat nustatyta leidimų nardyti šiose teritorijose išdavimo tvarka. Pagal šią tvarką draudžiama nardyti prie povandeninių paveldo objektų ir jų apsaugos zonose. Tai leidžiama daryti, prižiūrint nardymo paslaugų tiekėjui; turint neterminuotą leidimą nardyti prie povandeninių paveldo objektų; nardymo paslaugų teikėjas turi iš anksto pranešti Nacionalinei paveldo komisijai apie planuojamą nardymą povandeninių paveldo objektų teritorijose ir jų apsaugos zonose.	
--	--	---	--

			Graikijoje iki 2002 m. nardymas prie povandeninių paveldo objektų buvo visiškai uždraustas. Šiuo metu galioja leidimų sistema, kurią nustato poįstatyminiai aktai. Objektams nustatoma apsaugos zona, kurioje nardymui reikalingi leidimai. Jungtinėje Karalystėje povandeninis paveldas dauguma atveju gali būti lankomas be leidimų. Egzistuoja du saugojimo būdai – saugomos vietos ir kontroliuojamos vietovės. Saugomose vietose nardyti galima, tačiau draudžiama įnerti į laivo liekanas ir ką nors paimti iš jų. Kontroliuojamose vietovėse nardyti draudžiama, leidimai išduodami retai, dažniausiai moksliniams tyrimams.	
3.	Modestas Klenys	„Dėl Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 739 straipsnio papildymo“. Pareiškėjas siūlo Civilinio proceso kodekso 739 straipsnį papildyti 10 punktu, kuriame būtų nustatyta, kad negalima išieškoti pinigų iš darbo užmokesčio ir jam prilygintų išmokų bei davinių dalies, nevirsijančios Vyriausybės nustatytos pusės minimalios mėnesinės algos (0,5 MMA), jeigu tai yra vienintelės asmens pajamos.	Komisija 2019-02-13 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticija ir ją priimti nagrinėti. Kartu buvo nuspręsta, vadovaujantis Peticijų įstatymo 9 straipsnio 12 dalimi, šią peticiją perduoti Seimo posėdžių sekretariatui, kad ji būtų kartu nagrinėjama su jau Seime užregistruotais ir svarstomais Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso pakeitimo įstatymo projektais, kuriuose yra sprendžiama peticijoje išdėstyta problema: 1. Civilinio proceso kodekso 736 straipsnio pakeitimo įstatymo projektu Nr. XIIIIP-1652, kuriame siūloma išskaitant iš skolininkui priklausančios darbo užmokesčio ir jam prilygintų išmokų bei davinių dalies, skolininkui privalomai palikti sumą, lygią minimaliam vartojimo poreikių dydžiui (šis dydis nuo 2019 m. sausio 1 d. nustatytas pirmam asmeniui 251 Eur, antram asmeniui – 201 Eur, trečiam asmeniui – 176 Eur). Jeigu skolininkas išlaiko nedarbingus šeimos narius, šią sumą siūloma didinti kiekvienam išlaikytiniui tenkančia minimalių vartojimo poreikių dydžio suma. 2. Civilinio proceso kodekso 590, 627, 663, 736 ir 739 straipsnių pakeitimo projektu Nr. XIIIIP-1249, kuriame siūloma pakeisti 736 straipsnio 1 dalį ir iš skolininkui priklausančios darbo užmokesčio ir jam prilygintų išmokų bei davinių dalies, nevirsijančių Vyriausybės nustatytos	

			MMA, išskaityti pagal vykdomuosius dokumentus, kol bus visiškai padengtos išieškomos sumos: 1) išieškant išlaikymą periodinėmis išmokomis, žalos, padarytos suluošinimu ar kitokiu sveikatos sužalojimu, taip pat maitintojo gyvybės atėmimu, atlyginimą ir žalos, padarytos nusikalstama veika, atlyginimą, – iki dvidešimties procentų, jeigu kitaip nenustatyta pačiame vykdomajame rašte arba ko kita nenustato įstatymai ar teismas; 2) visų kitų rūšių išieškoms, jeigu kitaip nenustatyta pačiame vykdomajame rašte arba ko kita nenustato įstatymai ar teismas, – dešimt procentų; 3) pagal kelis vykdomuosius dokumentus – ne daugiau kaip dvidešimt procentų. Iš darbo užmokesčio ir jam prilygintų išmokų bei davinių dalies, viršijančios Vyriausybės nustatytą MMA dydį, siūloma išskaityti ne septyniasdešimt, bet penkiasdešimt procentų, jeigu ko kita nenustato įstatymai ar teismas. Šiame projekte taip pat siūloma šio kodekso 739 straipsnį papildyti 9 punktu ir nustatyti, kad negalima išieškoti iš mažesnės nei minimalių vartojimo poreikių dydis sumos. 3. Civilinio proceso kodekso 570, 629, 631, 663, 668, 688, 689, 736, 739, 746 ir 749 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XIII P-1460 8 straipsnio pakeitimo įstatymo projektu Nr. XIII P-2486, kuriame siūloma visų kitų rūšių išieškoms, jeigu kitaip nenustatyta pačiame vykdomajame rašte arba ko kita nenustato įstatymai ar teismas, leisti išieškoti tik dešimt procentų, o pagal kelis vykdomuosius dokumentus – dvidešimt procentų.	
4.	Giedrius Šarkanas	„Dėl Seimo nutarimo dėl privalomojo referendumo dėl naujos Lietuvos Konstitucijos priėmimo paskelbimo“. Pareiškėjas prašo priimti Seimo nutarimą dėl privalomojo	Komisija 2019-02-13, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Konstitucijos 9 straipsniu, Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 2 punktu ir Lietuvos Respublikos referendumo įstatymo 9 straipsnio 2 dalimi, nusprendė šio pareiškėjo vadinamos peticijos „Dėl Seimo nutarimo dėl privalomojo referendumo dėl naujos Lietuvos	

		referendumo dėl naujos Lietuvos Konstitucijos priėmimo paskelbimo.	Konstitucijos priėmimo paskelbimo“ nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, nes kreipimesi pateikto pasiūlymo nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai. Savo kreipimesi pareiškėjas prašo priimti Seimo nutarimą dėl privalomojo referendumo dėl naujos Lietuvos Konstitucijos priėmimo paskelbimo, tačiau Konstitucijos 9 straipsnyje nustatyta, kad Įstatymo nustatytais atvejais referendumą skelbia Seimas. Referendumas taip pat skelbiamas, jeigu jo reikalauja ne mažiau kaip 300 tūkstančių piliečių, turinčių rinkimų teisę. Referendumo skelbimo ir vykdymo tvarką nustato įstatymas. Peticijų įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Peticijų įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę; <i>referendumo paskelbimo iniciatyvos teisę</i>; valstybės įstaigų ar pareigūnų darbo kritikos teisę. Referendumo įstatymo 9 straipsnyje nustatyta, kad referendumo paskelbimo iniciatyvos teisė priklauso piliečiams ir Seimui. <i>Piliečių referendumo paskelbimo iniciatyvos teisė įgyvendinama 300 tūkstančių turinčių rinkimų teisę piliečių reikalavimu.</i> Siūlymą paskelbti referendumą turi teisę pateikti Seimui ne mažesnė kaip 1/4 visų Seimo narių grupė. Sprendimą dėl šio siūlymo priima Seimas Seimo statuto nustatyta tvarka. Seimo statuto 146 straipsnyje nurodyta, kad jeigu yra sudaryta iniciatyvinė grupė referendumui dėl įstatymo nuostatų paskelbti, po to, kai patvirtinama, jog yra surinktas reikiamas parašų skaičius, sesijos metu šis klausimas svarstomas artimiausiame Seimo posėdyje. Jame kviečiami dalyvauti referendumo iniciatorių atstovai. Taigi, Peticijų komisijai nesuteikta iniciatyvos teisė nei skelbti referendumo, nei siūlyti Seimui skelbti referendumą. Piliečių referendumo paskelbimo iniciatyvos teisė įgyvendinama 300 tūkstančių turinčių rinkimų teisę piliečių reikalavimu. Siūlymą paskelbti referendumą taip pat turi teisę pateikti Seimui ne mažesnė kaip 1/4 visų Seimo narių grupė.	
--	--	--	--	--

5.	Kazimieras Juraitis	Dėl reikalavimų. Pareiškėjas teikia šiuos reikalavimus: „1. LR Seimo peticijų komitetą nedelsiant į savo darbotvarkę įtraukti klausimą dėl Lietuvos Respublikos politinių kampanijų finansavimo ir finansavimo kontrolės (toliau – PKFFK) įstatymo diskriminuojamo pobūdžio straipsnių pašalinimo ir jų redakcijos. 2. Nedelsiant įpareigoti VSD vykdyti JTO ŽTK 2018m. liepos 26 d. Baigiamąsias pastabas Nr. CCPR/LTU/CO/4 ir pašalinti pretendento fotografiją, visus tekstus ir informaciją su pretendento artimos ir tolimos aplinkos žmonėmis, kur jie minimi „grėsmės nacionaliniam saugumui kontekste“. 3. Atlyginant padarytą ir toliau daromą rinkėjams žalą, skleidžiant melagingą ir šmeižikišką informaciją apie pretendentą ir jo rinkimų komandos narius bei aplinką, įpareigoti žiniasklaidos priemonės paskleisti tiesą atitinkančią informaciją, dalyvaujant VSD pareigūnams. 4. Gražinti pretendentui ir jo artimos bei tolimos aplinkos žmonėms galimybę laisvai pateikti į LR Seimo patalpas,	Komisija 2019-02-13 vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsniu, 2 straipsnio 4 ir 5 dalimis, 4 straipsnio 1 ir 2 dalimis, nusprendė reikalavimų nenagrinėti Peticijų įstatymo nustatytais pagrindais, nes jų nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai. Peticijų įstatyme aiškiai išdėstyta kreipimūsi, peticijų pateikimo tvarka: kas ir dėl ko gali kreiptis į peticijų komisijas (Seimo, Vyriausybės ar savivaldybių), į kurią instituciją kreiptis, kreipimūsi pripažinimo peticija, peticijų nagrinėjimo tvarka ir kt. Yra aiškiai nurodyta, kad turi būti nurodytas asmens kodas, kad kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu, kad peticijų komisijos pareiškimų, pasiūlymų ir skundų nenagrinėja, kad kreipimesi būtina aiškiai, nedviprasmiškai išdėstyti savo siūlymus ar reikalavimus, <i>kurių tenkinimui reikėtų spręsti klausimus, kai tam reikia priimti naują įstatymą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį įstatymą.</i> Tačiau pareiškėjas teikia tokius reikalavimus, kurių nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai: nei Peticijų įstatymas, nei kiti teisės aktai Komisijai nesuteikia teisės įpareigoti VSD, nes ši institucija yra atskaitinga Lietuvos Respublikos Prezidentui ir Seimui; įpareigoti žiniasklaidos priemonės paskleisti tiesą atitinkančią informaciją, dalyvaujant VSD pareigūnams, nes viena svarbiausių demokratinės valstybės egzistavimo sąlygų yra laisva ir nepriklausoma žiniasklaida, todėl siekiant užtikrinti informacijos laisvę, draudžiama daryti įtaką viešosios informacijos rengėjui, skleidėjui, jų dalyviui ar žurnalistui; gražinti pareiškėjui ir jo artimos bei tolimos aplinkos žmonėms galimybę laisvai patekti į LR Seimo patalpas, nes tuos klausimus sprendžia Vadovybės apsaugos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos; pareiškėjo išdėstytus reikalavimus įvykdyti ypatingos skubos tvarka, nedelsiant, nes Peticijų įstatyme yra nustatyti konkretūs terminai kada ir kokią informaciją skelbti viešai; apie reikalavimus ir Peticijų komisijos sprendimus informuoti žiniasklaidą, nes visa informacija	
----	---------------------	--	---	--

		taip gražinant galimybę lygiomis teisėmis konkuruoti su kitais pretendентаis. 5. Aukščiau išdėstytus reikalavimus pretendentas reikalauja įvykdyti ypatingos skubos tvarka, t. y. NEDELSIANT. 6. Tiek apie šiuos reikalavimus, tiek apie Peticijų komiteto sprendimą dėl jų informuoti žiniasklaidą.“	apie Komisijos posėdžius ir juose priimtus sprendimus yra skelbiama Seimo internetiniame puslapyje. Pareiškėjo reikalavimas nedelsiant į savo darbotvarkę įtraukti klausimą dėl Lietuvos Respublikos politinių kampanijų finansavimo ir finansavimo kontrolės įstatymo diskriminuojamo pobūdžio straipsnių pašalinimo ir jų redakcijos yra neaiškus ir nekonkretus – būtina aiškiai ir konkrečiai išdėstyti, kurie, pareiškėjo manymu, Politinių kampanijų finansavimo ir finansavimo kontrolės įstatymo straipsniai ir jų nuostatos yra diskriminuojamo pobūdžio, taip pat būtina aiškiai ir konkrečiai suformuluoti savo pasiūlymus, kaip juos reikėtų pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiais galios.	
6.	Algirdas Švanys ir kt.	„Dėl Lietuvos Respublikos atmintinų dienų įstatymo pakeitimo“. Pareiškėjai siūlo liepos 23 d. paskelbti Sodininko ir visos Žemės švente.	Komisija 2019-03-13 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti. Komisija 2019-04-10 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos pateiktą nuomonę ir manydama, kad pareiškėjų siūlomas Sodininko ir visos Žemės šventės įtraukimas į atmintinų dienų sąrašą yra perteklinis. Vadovaujantis Įstatymo 1 straipsnio 1 dalimi, atmintina diena – reikšminga diena, susijusi su esminiais Lietuvos valstybingumo kūrimo ir įtvirtinimo faktais ir (ar) įvykiais, visuotinių vertybių propagavimu, atminimo kultūros ir gyvosios istorijos išsaugojimu. Pareiškėjų siūlymas liepos 23 d. paskelbti Sodininko ir visos Žemės švente neturi Įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų ypatybių jų siūlomą dieną pripažinti atmintina. Be to, Įstatyme jau yra įtvirtintos Žemės diena, kovo 20 d. (1 str. 2 d. 9 p.), Agronomų diena, liepos 16 d. (1 str. 2 d. 40 p.), Derliaus diena, spalio antrasis šeštadienis (1 str. 2 d. 57 p.).	Seimas 2019-04-25 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas, vadovaujantis Peticijų įstatymo 16 straipsniu, yra galutinis ir neskundžiamas.
7.	Edas Kizelevičius	„Dėl Lietuvos Respublikos Seimo statuto pakeitimo“. Pareiškėjas prašo papildyti	Komisija 2019-03-13, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, nusprendė kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme	

	Lietuvos Respublikos Seimo statutą 261¹ straipsniu: „261¹ straipsnis. Apmokėjimas už darbą Seimo, Seimo struktūrinių padalinių arba Seimo pareigūnų sudarytose darbo grupėse teisės aktų projektams rengti Apmokėjimo už darbą Seimo, Seimo struktūrinių padalinių arba Seimo pareigūnų sudarytose darbo grupėse teisės aktų projektams rengti tvarką (išskyrus esmines apmokėjimo už darbą Seimo, Seimo struktūrinių padalinių arba Seimo pareigūnų sudarytose darbo grupėse teisės aktų projektams rengti sąlygas, kurias, atsižvelgiant į Konstituciją, <i>inter alia</i> jos 48 straipsnio 1 dalį, 128 straipsnio 1 dalį, nustato Valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų ir komisijų narių darbo apmokėjimo įstatymas) nutarimu nustato Seimas. 2 straipsnis. Statuto įsigaliojimas ir įgyvendinimas 1. Šio statuto 1 straipsnis įsigalioja 2020 m. sausio 1 d. 2. Seimo Peticijų komisija sudaro darbo grupę Seimo nutarimo, nustatančio apmokėjimo už darbą Seimo, Seimo struktūrinių padalinių arba Seimo pareigūnų sudarytose darbo grupėse teisės	nustatytais pagrindais – neaiškiai, dviprasmiškai ir nenuosekliai suformuluotas kreipimesi pateiktas pasiūlymas. Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kreipimesi turi būti aiškiai išdėstytas pareiškėjo pasiūlymas ir reikalavimas, tačiau kreipimesi pateiktas pasiūlymas suformuluotas neaiškiai, dviprasmiškai ir nenuosekliai – pareiškėjas prašo papildyti Seimo statutą „261¹ straipsniu, kuriame siūloma, kad apmokėjimo už darbą Seimo, Seimo struktūrinių padalinių arba Seimo pareigūnų sudarytose darbo grupėse teisės aktų projektams rengti tvarką savo nutarimu nustatytų Seimas, „išskyrus <u>esmines</u> apmokėjimo už darbą Seimo, Seimo struktūrinių padalinių arba Seimo pareigūnų sudarytose darbo grupėse teisės aktų projektams rengti sąlygas, kurias, atsižvelgiant į Konstituciją, <i>inter alia</i> jos 48 straipsnio 1 dalį, 128 straipsnio 1 dalį, nustato Valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų ir komisijų narių darbo apmokėjimo įstatymas.“ Kyla klausimas, ką pareiškėjas turi omenyje, vartodamas žodį „esmines“. Be to, neaišku, kodėl teikiama nuoroda į Lietuvos Respublikos Konstitucijos 48 ir 128 straipsnių 1 dalis. Konstitucijos 48 straipsnio 1 dalyje pasakyta, kad „Kiekvienas žmogus gali laisvai pasirinkti darbą bei verslą ir turi teisę turėti tinkamas, saugias ir sveikas darbo sąlygas, gauti teisingą apmokėjimą už darbą ir socialinę apsaugą nedarbo atveju.“ Konstitucijos 128 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „Sprendimus dėl valstybinės paskolos ir valstybės kitų esminių turtinių įsipareigojimų priima Seimas Vyriausybės siūlymu.“ Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad teisėkūroje vadovaujamasi aiškumo principu, reiškiančiu, kad teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas. Sistemiškumo principas reikalauja, kad teisės normos turi derėti tarpusavyje, žemesnės teisinės galios teisės aktai neturi prieštarauti aukštesnės teisinės galios teisės aktams. Šio įstatymo 14 straipsnyje nustatyta, kad teisės aktuose pateikiant nuorodas į tam tikrą įstatymą	
--	--	--	--

		aktų projektams rengti tvarką, projektui rengti. 3. Seimo Peticijų komisija šio straipsnio 2 dalyje nurodytą teisės akto projektą pateikia Seimui. 4. Seimas iki 2019 m. gruodžio 1 d. priima šio statuto įgyvendinamąjį teisės aktą.“	(išskyrus atvejus, kai įstatyme pateikiama nuoroda į jį patį), turi būti nurodomas visas įstatymo pavadinimas. Kreipimesi pateikto projekto 2 straipsnis taip pat turi netikslumų: Komisijai jokie teisės aktai nesuteikia teisės sudaryti darbo grupių. Pagal Peticijų įstatymo 12 straipsnio 3 dalį, tik tada, kai Komisija nusprendžia tenkinti pasiūlymą, gali būti pridėtas įstatymo projektas arba siūloma sudaryti darbo grupę (darbo grupes įstatymų projektams rengti sudaro Seimo valdyba). Projekto 4 dalis taip pat neaiški – neaišku, kokį šio statuto įgyvendinamąjį teisės aktą Seimas iki 2019 m. gruodžio 1 d. turi priimti. Taigi šis kreipimasis, vadovaujantis Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, negali būti nagrinėjamas Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, tačiau šis Komisijos sprendimas neatima pareiškėjui teisės pateikti naują kreipimąsi, kuriame būtų aiškiai, konkrečiai, nuosekliai ir nedviprasmiškai išdėstyta pasiūlymas. Tačiau pareiškėjas naujo kreipimosi nepateikė, iš karto Komisijos sprendimą apskundė Seimui, tačiau savo skunde nurodė klaidingą apskundimo pagrindą – jis nurodė, kad skundžia Komisijos kovo 13 d sprendimą jo kreipimosi nepripažinti peticija, tačiau Komisija tokio sprendimo dėl šio jo kreipimosi niekada nepriėmė – kovo 13 d. Komisija priėmė sprendimą Edo Kizelevičiaus kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Atsižvelgus į tai, jis skundo, neva Komisija nepripažino jo kreipimosi peticija, teikti Seimui negalėjo. Atsižvelgusi į tai ir vadovaudamasi Peticijų įstatymo 10 straipsnio 1 dalimi ir Nuostatų 32 punktu, Komisija 2019 m. balandžio 10 d. ir priėmė sprendimą nenagrinėti jo skundo Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Šį Komisijos sprendimą pareiškėjas apskundė Vilniaus apygardos administraciniam teismui (toliau – Teismas). Šis Teismas gruodžio 5 d. priėmė sprendimą „įpareigoti Lietuvos Respublikos Seimo <i>Peticijos</i> komisiją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2019 m. vasario 15 d. kreipimąsi „Dėl Lietuvos Respublikos Seimo statuto pakeitimo“, laikantis Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo	
--	--	---	---	--

			nustatytos tokio kreipimosi priėmimo nagrinėjimo procedūros tvarkos ir priimant dėl jo vieną iš Lietuvos Respublikos peticijų įstatyme nurodytų sprendimų“. Gruodžio 18 d. posėdyje Komisija priėmė sprendimą skusti Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui Teismo 2019 m. gruodžio 5 d. sprendimą, prašant panaikinti Teismo sprendimo dalį, kuria nutarta „įpareigoti Lietuvos Respublikos Seimo <i>Peticijos</i> komisiją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2019 m. vasario 15 d. kreipimąsi „Dėl Lietuvos Respublikos Seimo statuto pakeitimo“, laikantis Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo nustatytos tokio kreipimosi priėmimo nagrinėjimo procedūros tvarkos ir priimant dėl jo vieną iš Lietuvos Respublikos peticijų įstatyme nurodytų sprendimų“, o kitą sprendimo dalį palikti galiojančia.	
8.	Vidas Slapšinskas	„Dėl Lietuvos Respublikos piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo 1 straipsnio 2 dalies straipsnio papildymo“. Pareiškėjas prašo papildyti Lietuvos Respublikos piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo 1 straipsnio 2 dalį „turto savininko, kuris mirė sutuoktinio“ sąvoka: „savininko kuris mirė sutuoktinis – asmuo su turto savininku buvęs santuokoje jo mirties dieną ir teismo nėra pripažintas kaltu dėl jo mirties.“	Komisija 2019-03-13 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticija ir ją priimti nagrinėti. Komisija 2019-05-08 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos pateiktas nuomones ir manydama, kad įvertinus tai, jog prašymų atkurti nuosavybės teises į nekilnojamąjį turtą pateikimo terminai pasibaigė beveik prieš dvidešimt metų, Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatyme (toliau – Įstatymas) nurodytos sutuoktinio sąvokos keitimas, iš esmės pakeičiantis susiklosčiusį šios nuostatos taikymą, nelaikytinas savalaikiu ir užtikrinančiu asmenų, dalyvaujančių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo, lygiateisiškumą. Be to, sprendžiant, kokie asmenys galėtų būti laikomi Įstatyme nurodytais sutuoktiniais, turėtų būti aiškinama pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso trečios knygos, kurioje reguliuojama šeimos teisė, nuostatas, taip pat yra išplėtotą teismų praktika, pagal kurią buvusio savininko sutuoktiniu laikytinas asmuo, iki savininko mirties sudaręs su juo	Seimas 2019-05-14 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas, vadovaujantis Peticijų įstatymo 16 straipsniu, yra galutinis ir neskundžiamas.

		santuoką, santuokos nenutraukęs ir po buvusio sutuoktinio mirties nesudaręs naujos santuokos. Sudaręs naują santuoką, pergyvenęs sutuoktinis netenka teisės atkurti nuosavybės teises į mirusio savininko turtą. Lietuvos Respublikos piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymas, pagal kurį atkuriamos nuosavybės teisės, yra specialus įstatymas, skirtas restitucijos santykiams reguliuoti ir nuosavybės teisių atkūrimui įgyvendinti. Tokį jo pobūdį lėmė tai, kad jis taikomas ne visiems turtiniams santykiams, o tik tiems, kurie atsirado dėl nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo. Jis taikomas ne visiems buvusiems savininkams ir jų teisių paveldėtojams, o tik tiems, kurie atitinka Įstatyme nustatytas sąlygas. Pagal Įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punktą, nekilnojamojo turto savininkas yra asmuo, kurio nekilnojamasis turtas pagal TSRS (LTRS) įstatymus buvo nacionalizuotas ar kitaip neteisėtai nusavintas ir kuriam pagal Įstatymą atkuriamos nuosavybės teisės į išlikusį nekilnojamąjį turtą. Įstatymo nuostata „pagal TSRS (LTRS) įstatymus buvo nacionalizuotas ar kitaip neteisėtai nusavintas (suvisuomenintas)“ reiškia, kad atkuriamos nuosavybės teisės į išlikusį nekilnojamąjį turtą, kuris pagal TSRS (LTRS) įstatymus buvo nacionalizuotas, municipalizuotas, t. y. kuris buvo neatlygintinai paimtas prieš buvusių savininkų valią, išskyrus turto konfiskavimą už padarytus administracinius teisės pažeidimus, kriminalinius nusikaltimus ar priverstinį pardavimą teismų sprendimams vykdyti civilinėse bylose nustatyta tvarka. Taip pat turi būti atkuriamos nuosavybės teisės į išlikusį nekilnojamąjį turtą, kurį, siekdami išvengti represinio poveikio priemonių, savininkai buvo priversti palikti be priežiūros ir kuris buvo paimtas kaip bešeimininkis turtas. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas savo plėtojamoje praktikoje pasisakydamas dėl Įstatymo nuostatų atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai, yra ne kartą konstatavęs, kad Lietuvos valstybė, siekdama atkurti pažeistas nuosavybės teises, pasirinko ribotą restituciją	
--	--	--	--

			(Konstitucinio Teismo 2007 m. rugsėjo 6 d., 2010 m. gruodžio 22 d., 2012 m. spalio 11 d., 2013 m. rugsėjo 11 d. nutarimai). Tokį pasirinkimą lėmė nuosavybės teisių atkūrimo mastas ir ribotos materialinės bei finansinės valstybės galimybės, okupacijos metais susiformavo kiti turtiniai, socialiniai ir ekonominiai žmonių santykiai, atsirado kitos objektyvios aplinkybės, dėl kurių buvo neįmanoma visiškai atkurti nuosavybės teisių (grįžti į pirminę padėtį) (Konstitucinio Teismo 2003 m. kovo 4 d., 2007 m. liepos 5 d., 2010 m. gruodžio 22 d., 2012 m. birželio 19 d., 2013 m. spalio 9 d. nutarimai). Nuosavybės teisių atkūrimo procese turi būti derinami buvusių savininkų ir visuomenės interesai (Konstitucinio Teismo 1994 m. gegužės 27 d., 1995 m. kovo 8 d., 2003 m. kovo 4 d., 2013 m. gegužės 30 d. nutarimai). Konstitucinis Teismas yra ne kartą konstatavęs, kad teisės norma, kuria valstybė prisiima atitinkamą įsipareigojimą, turi būti paremta materialiniais ir finansiniais ištekliais (Konstitucinio Teismo 1996 m. lapkričio 12 d. nutarimas). Konstitucinis Teismas taip pat konstatavo, jog nustatydamas nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo būdus, sąlygas ir tvarką valstybė negali prisiimti tokių finansinių įsipareigojimų, kurie būtų nepakeliami ir trukdytų vykdyti kitas funkcijas (Konstitucinio Teismo 2005 m. rugpjūčio 23 d. nutarimas). Taigi, valstybė turi apdairiai planuoti finansus, o prisiimdama tam tikrą įsipareigojimą, susijusį su valstybės finansinių įsipareigojimų didinimu, privalo įvertinti savo finansines galimybes bei šalies ūkio plėtros makroekonominės prognozes. 2014 m. spalio 30 d. nutarime Konstitucinis Teismas taip pat pažymėjo, kad Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymas taikomas ne visiems turtiniams santykiams, o tik tiems, kurie atsirado dėl nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo; jis buvo taikomas ne visiems buvusiems savininkams ir jų teisių paveldėtojams, o tik tiems, kurie atitinka šiame įstatyme nustatytas sąlygas; nuosavybės teisės į išlikusį nekilnojamąjį turtą buvo atkuriamos ne pagal bendras	
--	--	--	--	--

			civilinės teisės normas, o tik šio įstatymo nustatyta tvarka (Konstitucinio Teismo 2007 m. liepos 5 d., 2010 m. gruodžio 22 d. nutarimai); pagal šį įstatymą nuosavybės teisės atkuriamos ne visiems buvusiems savininkams ir ne į visą turėtą turtą (Konstitucinio Teismo 1994 m. gegužės 27 d. nutarimas); mirus buvusiam savininkui, nuosavybės teisė į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkurama ne pagal bendras paveldėjimo teisės normas, o tik specialia tvarka; įstatymų leidėjas nerado galimybių taikyti visiškos restitucijos, t. y. vykdyti visuotinio pažeistų nuosavybės teisių atstatymo (Konstitucinio Teismo 1995 m. birželio 20 d. nutarimas). Taigi, Lietuvoje vykdant 1940 metų nacionalizacijos procese pažeistų nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą restituciją, teisė į nuosavybės teisių atkūrimą suteikiama tik konkrečiai, Įstatyme apibrėžtai asmenų grupei. Į šią grupę asmenų patenka ir tam tikrų asmenų sutuoktiniai. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad Įstatymo 2 straipsnyje nurodomi ne tik savininko, kuris mirė, sutuoktinis, tačiau ir kitų asmenų sutuoktiniai (pvz., turto savininko vaiko (įvaikio), kuris yra miręs, sutuoktinis). Kadangi specialių teisės normų, kuriomis būtų apibrėžta, kokie asmenys galėtų būti laikomi sutuoktiniais šiame įstatyme nenumatyta, sutuoktinio sąvokos turinys ir reikšmė turėtų būti aiškinami pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso trečios knygos, kurioje reguliuojama šeimos teisė, nuostatas. Civilinio kodekso trečiosios knygos normos nustato bendruosius šeimos santykių teisinio reglamentavimo principus ir reglamentuoja santuokos sudarymo, jos galiojimo bei nutraukimo pagrindus ir tvarką, sutuoktinių turtines ir asmenines neturtines teises, vaikų kilmės nustatymą, vaikų ir tėvų bei kitų šeimos narių tarpusavio teises ir pareigas, įvaikinimo globos ir rūpybos, civilinės būklės ir rūpybos, civilinės būklės aktų registravimo tvarkos pagrindines nuostatas. Sutuoktinių sąvoka nustatyta Civilinio kodekso 3.7 straipsnio 2 dalyje, t. y. sutuoktiniai – vyras ir moteris, įstatymų nustatyta tvarka įregistravę santuoką. Santuoka	
--	--	--	--	--

		baigiasi, kai vienas sutuoktinis miršta arba santuoka nutraukiama įstatymų nustatyta tvarka (CK 3.49 straipsnis). Tuo atveju, jeigu šeimos santykiai neregamentuoti Civilinio kodekso trečiosios knygos ar kitų Civilinio kodekso knygų normų, jiems taikomos kitų civilinių įstatymų, reglamentuojančių panašius teisinius santykius, normos (CK 3.4 straipsnio 1 dalis). Sprendžiant, kokie asmenys galėtų būti laikomi Įstatyme nurodytais sutuoktiniais, svarbu įvertinti ir šiuo klausimu išplėtotą teismų praktiką. Pvz., Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2003 m. balandžio 2 d. nutartyje, priimtoje civilinėje byloje Nr. 3K-3-442, yra konstatavęs, kad Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymu pirmiausia siekiama apginti asmens, kurio nuosavybės teisė buvo pažeista, t. y. savininko, teises ir interesus, nes asmeniu, kuriam atkuriamas nuosavybės teisė į išlikusį nekilnojamąjį turtą, pirmiausiai įvardijamas būtent savininkas. Kitų asmenų teisė susigrąžinti išlikusį nekilnojamąjį turtą yra išvestinė iš savininko teisės. Jie gali atkurti nuosavybės teisę tik tuo atveju, jeigu turto savininkas miręs. Įstatymai nenumatė galimybės atkurti nuosavybės teisę į turtą sutuoktiniui, kai jis sudaro naują santuoką. Teisę į nuosavybės teisių atkūrimą įstatymas nustatė tik turto savininko, kuris yra miręs, sutuoktiniui. Vėliau plėtojamoje kasacinio teismo ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje, teismai, atsižvelgdami į Civilinio kodekso 3.7 straipsnio 2 dalies ir 3.49 straipsnio nuostatas bei įvertindami konkrečias nagrinėjamos bylos aplinkybes ir byloje taikytinas Įstatymo nuostatas, priėmė sprendimus, kuriuose, kaip ir minėtoje Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2003 m. balandžio 2 d. nutartyje, buvusio savininko sutuoktiniu laikė asmenį, iki savininko mirties sudariusį su juo santuoką, santuokos nenutraukusį ir po buvusio sutuoktinio mirties naujos santuokos nesudariusį (pvz., pareiškėjo nurodyta Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. gruodžio 4 d. nutartis, priimta administracinėje byloje Nr. A-1697-525/2018, 2014 m. sausio 17 d. nutartis, priimta administracinėje byloje Nr. A-	
--	--	---	--

			858-2140-13) arba konstatavo, kad pasibaigus santuokai dėl sutuoktinio mirties, asmenys jau nėra sutuoktiniai (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. lapkričio 17 d. nutartis, priimta administracinėje byloje Nr. A-966-261/2015). Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2007 m. vasario 8 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A²⁴⁸-143/2007 išaiškino, kad pagal Įstatymo 2 straipsnį, buvusio savininko sutuoktiniu laikytinas asmuo, iki savininko mirties sudaręs su juo santuoką, santuokos nenutraukęs ir po buvusio sutuoktinio mirties nesudaręs naujos santuokos. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas konstatavo, kad Įstatymo 2 straipsnio prasme santuokos pasibaigimas dėl vieno iš sutuoktinių mirties nepanaikina kito sutuoktinio teisės į nuosavybės teisių atkūrimą, priešingai, Įstatyme specialiai numatyta, kad jis tokią teisę įgyja tik po sutuoktinio, kuris buvo turto savininkas, mirties. Tačiau jei mirusio buvusio savininko sutuoktinis sudaro naują santuoką, jis tampa kito asmens sutuoktiniu CK 3.49 straipsnio 2 dalies prasme ir įgyja sutuoktinio teises ir pareigas su šiuo asmeniu. <i>Todėl pagal Įstatymo 2 straipsnį, buvusio savininko sutuoktiniu laikytinas asmuo, iki savininko mirties sudaręs su juo santuoką, santuokos nenutraukęs ir po buvusio sutuoktinio mirties nesudaręs naujos santuokos.</i> Sudaręs naują santuoką, pergyvenęs sutuoktinis netenka teisės atkurti nuosavybės teises į mirusio savininko turtą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2003 m. balandžio 2 d. nutartis, priimta civilinėje byloje V. Č. v. Šiaulių apskrities viršininko administracija ir kt., bylos Nr. 3K-3-442/2003, 2010 m. birželio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje pagal pareiškėjo Z. J. pareiškimą, bylos Nr. 3K-3-259/2010, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2007 m. vasario 8 d. nutartis, priimta administracinėje byloje Nr. A-248-143/2007, 2012 m. rugsėjo 6 d. nutartis, priimta administracinėje byloje Nr. A-444-2383-2012, 2014 m. sausio 17 d. nutartis, priimta administracinėje byloje Nr. A-858-2140/2013).	
--	--	--	---	--

			Be to, svarbu paminėti ir tai, kad Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatyme yra nustatyti konkretūs terminai prašymams atkurti nuosavybės teises į nekilnojamąjį turtą pateikti (iki 2001 m. gruodžio 31 d.), o piliečiai, praleidę nustatytus terminus, netenka teisės į nuosavybės teisių atkūrimą pagal šį įstatymą. Teismų praktikoje pripažįstama, kad šis prašymų pateikimo terminas yra naikinamasis (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2003 m. lapkričio 14 d. nutartis, priimta administracinėje byloje Nr. A-02-1125-03). Taigi, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, bei įvertinus tai, kad prašymų atkurti nuosavybės teises į nekilnojamąjį turtą pateikimo terminai pasibaigė beveik prieš 20 metų, Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatyme nurodytos sutuoktinio sąvokos keitimas, iš esmės pakeičiantis susiklosčiusį šios nuostatos taikymą, nelaikytinas savalaikiu ir užtikrinančiu asmenų, dalyvaujančių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamą turtą atkūrimo, lygiateisiškumą. Dėl pareiškėjo keliamų klausimų, susijusių su diskriminacija sutuoktinių atžvilgiu, pažymėtina kad nei Įstatyme, nei nurodytoje teismų praktikoje nėra teisės normų, leidžiančių teigti, kad sutuoktinėms moterims taikomos skirtingos taisyklės nei sutuoktiniams vyrams. Priešingai, sistemiškai ir lingvistiškai aiškinant šiame rašte minimas nuostatas, šios taisyklės sutuoktiniams, sudariusiems santuokas po buvusio savininko mirties, turėtų būti taikomos vienodai, nepriklausomai nuo jų lyties.	
9.	Sigita Posochienė	„Dėl Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 24 straipsnio 5 dalies 4 punkto ištyrimo“. Pareiškėja prašo „iširti Lietuvos Respublikos Statybų įstatymo 24 str. 5 d. 4 p., kuriame nustatyta, kad statybą leidžiančiam dokumentui, išskyrus 1 dalies 8 punkte	Komisija 2019-03-13, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi ir 4 straipsnio 1 dalimi, nusprendė kreipimosi „nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais – neaiškiai, netiksliai ir abstrakčiai suformuluotas prašyme pateiktas pasiūlymas. Pareiškėja savo kreipimesi prašo „iširti Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 24 straipsnio 5 dalies 4 punktą, kuriame nustatyta, kad statybą leidžiančiam dokumentui, išskyrus 1 dalies 8 punkte nurodytą dokumentą,	

		nurodytą dokumentą, gauti yra būtina pateikti žemės sklypo bendraturčių rašytinį sutikimą, jeigu žemės sklypas jiems priklauso bendrosios nuosavybės teise, išskyrus atvejį, kai žemės sklypas bendrosios dalinės nuosavybės teisės priklauso butų ir kitų patalpų savininkams ir yra priimtas jų sprendimas pagal šios dalies 7 punkte nustatytus reikalavimus.“ Pareiškėja mano, kad „šis punktas yra nepakankamai tikslus, jis neapibrėžia, ar rašytinis namo bendrijos narių sutikimas yra reikalingas tais atvejais, kai žemė nuosavybės teise priklauso valstybei, bet yra išnuomota žemės nuomos pagrindu. Netinkamai suformuluotas Statybų įstatymo 24 str.5 d. 4 p. yra klaidinantis, todėl trukdo Lietuvos piliečiams tinkamai įgyvendinti savo teises ir pareigas, įneša daug teisinio neaiškumo“.	gauti yra būtina pateikti žemės sklypo bendraturčių rašytinį sutikimą, jeigu žemės sklypas jiems priklauso bendrosios nuosavybės teise, išskyrus atvejį, kai žemės sklypas bendrosios dalinės nuosavybės teisės priklauso butų ir kitų patalpų savininkams ir yra priimtas jų sprendimas pagal šios dalies 7 punkte nustatytus reikalavimus“, tačiau Statybos įstatymo 24 straipsnio 5 dalis punktų neturi. Pareiškėjos minimos nuostatos yra 27 straipsnio 5 dalies 4 punkte. Atitinkamai ir pareiškėjos prašyme pateiktas teiginys, kad „šis punktas yra nepakankamai tikslus, jis neapibrėžia, ar rašytinis namo bendrijos narių sutikimas yra reikalingas tais atvejais, kai žemė nuosavybės teise priklauso valstybei, bet yra išnuomota žemės nuomos pagrindu. Netinkamai suformuluotas Statybų įstatymo 24 straipsnio 5 dalies 4 punktas yra klaidinantis, todėl trukdo Lietuvos piliečiams tinkamai įgyvendinti savo teises ir pareigas, įneša daug teisinio neaiškumo“, yra netikslus ir nepagrįstas. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą ir kai peticijų komisijos tokį kreipimąsi pripažįsta peticija. Taigi, Komisija netiria įstatymų nuostatų. Ji tik nagrinėja individualius ar kolektyvinius pareiškėjų kreipimus, kuriuose yra išdėstytas reikalavimas (siūlymas) spręsti tam tikrą ne tik pareiškėjui, bet ir visai visuomenei ar jos daliai svarbų klausimą, kai reikia pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį arba priimti naują teisės aktą. Pažymėtina ir tai, kad Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kreipimesi turi būti aiškiai išdėstytas pareiškėjo pasiūlymas ir reikalavimas, todėl būtina savo pasiūlymą ar reikalavimą išdėstyti logiškai, nuosekliai, glaustai, suprantamai, tiksliai, aiškiai ir nedviprasmiškai. Taigi šis kreipimasis, vadovaujantis Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi ir 4 straipsnio 1 dalimi, negali būti nagrinėjamas Peticijų įstatyme nustatytais	
--	--	---	--	--

			pagrindais, tačiau šis Komisijos sprendimas neatima pareiškėjai teisės pateikti naują kreipimąsi, kuriame būtų aiškiai, konkrečiai, nuosekliai ir nedviprasmiškai išdėstytas pasiūlymas, taip pat detalai nurodytos pasiūlymo priežastys ir tikslai.	
10.	Leonidas Maksimovas	„Dėl Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso pakeitimo ir Seimo laikinosios tyrimo komisijos sudarymo“. Pareiškėjas kreipimesi siūlo: 1) panaikinti Civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 306 straipsnio 3 dalį; 2) panaikinti CPK 6 straipsnį; 3) sudaryti <i>Seimo</i> laikinąją tyrimo komisiją išsiaiškinti, ar gali toliau vadovauti Lietuvos apeliaciniam teismui ir teisėjų tarybai A. Valantinas, kuris galimai padarė veikų, panašių į Baudžiamojo kodekso 11 straipsnio 1 dalį, 15 straipsnio 2 dalį...; 4) sudaryti <i>Seimo</i> laikinąją tyrimo komisiją išsiaiškinti, ar sovietinių teisėjų R. Buzelio, A. Žibo, G. Koriagino, Konstantino Gurino, Egidijos Tamošiūnienės, A. Valantino, Virginijos Lozoraitytės ir Astos Pikalienės korupcinių veiksmų pasėkoje Lietuvos Respubliką įmanoma laikyti teisine ir nepriklausoma demokratine valstybe; 5) sudaryti <i>Seimo</i> laikinąją tyrimo komisiją išsiaiškinti ir	Komisijos 2019-03-27 posėdyje, vadovaujantis Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsniu, 2 straipsnio 4 dalimi ir 4 straipsnio 1 dalimi, taip pat Seimo statuto 73, 181⁽¹⁾ ir 181² straipsniais, buvo priimtas sprendimas kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatymo nustatytais pagrindais – kreipimesi pateiktų siūlymų nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai. Be to, neaiškiai išdėstyti pasiūlymai. 1) Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2019 m. kovo 1 d. paskelbė, kad CPK 306 straipsnio 3 dalis „Apeliacinį skundą surašo advokatas. Juridinio asmens apeliacinį skundą taip pat gali surašyti juridinio asmens darbuotojai ar valstybės tarnautojai, turintys aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą. Jeigu apeliantas yra fizinis asmuo, turintis aukštąjį universitetinį teisinį išsilavinimą, surašyti apeliacinį skundą turi teisę jis pats. Be to, apeliacinį skundą gali surašyti šio Kodekso 56 straipsnio 1 dalies 4, 5, 6 ir 7 punktuose nurodyti asmenys. Apeliacinį skundą pasirašo jį paduodantis asmuo ir skundą surašęs asmuo“ prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui. Atsižvelgus į tai ir vadovaujantis Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi ir Seimo statuto 181⁽¹⁾ ir 181² straipsniais, šis pasiūlymas nenagrinėtinas Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą, o Lietuvos	

		priimti įstatymą „Dėl genocido vykdymo Lietuvos Respublikoje.	Respublikos Konstitucijos 107 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Lietuvos Respublikos įstatymas (ar jo dalis) arba kitas Seimo aktas (ar jo dalis), (...) negali būti taikomi nuo tos dienos, kai oficialiai paskelbiamas Konstitucinio Teismo sprendimas, kad atitinkamas aktas (ar jo dalis) prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijai. Taigi, pareiškėjo minima CPK 3 dalis nuo šių metų kovo 1 dalies nebegali būti taikoma. Seimo statuto 181⁽¹⁾ straipsnyje nustatyta, kad už Konstitucinio Teismo nutarimų, išvadų ir sprendimų įgyvendinimo priežiūrą Seime yra atsakingas Seimo Pirmininko paskirtas Seimo Pirmininko pavaduotojas. Seimo statuto 181² straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta, kad per 1 mėnesį nuo Konstitucinio Teismo nutarimo gavimo Seime Seimo kanceliarijos Teisės departamentas, atsižvelgdamas į Konstitucinio Teismo nutarime pateiktą konstitucinių normų ir principų aiškinimą, Seimo Teisės ir teisėtvarkos komitetui pateikia siūlymus dėl šio nutarimo įgyvendinimo. Ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo Konstitucinio Teismo išsiųsto Konstitucinio Teismo nutarimo gavimo Seime, šį nutarimą apsvarsto Seimo Teisės ir teisėtvarkos komitetas. Jeigu pagal Konstitucinio Teismo nutarimą įstatymas (ar jo dalis) arba kitas Seimo priimtas aktas (ar jo dalis) prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijai, ne vėliau kaip per 4 mėnesius nuo Konstitucinio Teismo išsiųsto Konstitucinio Teismo nutarimo gavimo Seime Seimo Teisės ir teisėtvarkos komitetas arba jo teikimu Seimo valdybos paskirtas kitas Seimo komitetas ar sudaryta darbo grupė turi parengti ir pateikti Seimui svarstyti to Konstitucijai prieštaraujančio įstatymo (ar jo dalies) arba kito Seimo priimamo akto (ar jo dalies) pakeitimo projektą. Jeigu projektas sudėtingas, Seimo valdyba gali jo parengimo terminą pratęsti, bet ne ilgiau kaip iki 12 mėnesių. Seimo Teisės ir teisėtvarkos komiteto teikimu Seimo valdyba gali pasiūlyti Vyriausybei parengti atitinkamo įstatymo (ar jo dalies) pakeitimo projektą. Taigi, vadovaujantis Seimo statuto 181⁽¹⁾ ir 181²	
--	--	--	---	--

		straipsniais, buvo nuspręsta šį kreipimąsi perduoti Seimo Pirmininko pavaduotojui Remigijui Žemaitaičiui išnagrinėti ta apimtimi, kurioje siūlote panaikinti CPK 306 straipsnio 3 dalį. Remigijus Žemaitaitis Seimo Pirmininko Viktoro Pranckiečio 2018 m. spalio 23 d. potvarkiu buvo paskirtas prižiūrėti, kaip įgyvendinami Konstitucinio Teismo nutarimai, išvados ir sprendimai. 2) pareiškėjas prašo panaikinti CPK 6 straipsnio reikalavimus, „kadangi teismai nevykdo teisingumo ir nesivadovauja asmenų lygybės įstatymu ir teisiniu principu, kadangi prisidengus melu, korupcija ir piktnaudžiavimu teise, teisingumo neįmanoma vykdyti“. CPK 6 straipsnyje nustatyta, kad: „1. Pirmosios instancijos teismai iki Civilinio proceso kodekso įsigaliojimo priimtus ieškinius (pareiškimus, prašymus) išnagrinėja pagal procesines teisės normas, galiojusias iki šio Kodekso įsigaliojimo. 2. Kai apeliacinės instancijos ar kasacinis teismas priima sprendimą perduoti bylą pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo, pirmosios instancijos teismas ją nagrinėja pagal Civilinio proceso kodeksą. Šiuo atveju netaikomi Civilinio proceso kodekso 141, 142, 143 straipsniuose numatyti apribojimai ir jų nesilaikymo pasekmės. 3. Bylas, priimtas savo žinion pagal teisingumo taisykles, galiojusias iki Civilinio proceso kodekso įsigaliojimo, teismas išsprendžia iš esmės, nors pagal Civilinio proceso kodeksą byla būtų teisinga kitam teismui“. Šis pareiškėjo pasiūlymas, vadovaujantis Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, nenagrinėtinas Peticijų įstatymo nustatytais pagrindais, nes pasiūlymas yra nemotyvuotas, nėra išdėstyti konkretūs argumentai ir juos pagrindžiantys duomenys, kad „teismai nevykdo teisingumo ir nesivadovauja asmenų lygybės įstatymu ir teisiniu principu, kadangi prisidengus melu, korupcija ir piktnaudžiavimu teise, teisingumo neįmanoma vykdyti.“ Be to, kyla abejonių, kokius CPK 6 straipsnio reikalavimus	
--	--	--	--

		pareiškėjas turi omenyje. Trečias, ketvirtas ir penktas pareiškėjo siūlymai, vadovaujantis Peticijų įstatymo 1 straipsniu ir 2 straipsnio 4 dalimi, nenagrinėtini Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, nes pagal Seimo statuto 73 straipsnį iniciatyvos teisę sudaryti laikinąsias kontrolės arba tyrimo komisijas turi Seimo valdyba, komitetai, frakcijos ir ne mažesnė kaip 1/4 Seimo narių grupė. Seimo komisijos tokios iniciatyvos teisės neturi. Be to, Jūsų siūlymas sudaryti <i>Seimo</i> laikinąją tyrimo komisiją išsiaiškinti ir priimti įstatymą „Dėl genocido vykdymo Lietuvos Respublikoje“, yra neaiškus, nekonkretus ir abstraktus – neaišku, ką siūloma išsiaiškinti ir ką minimame „genocido įstatyme“ reglamentuoti. Pareiškėjas savo kreipimesi skundžiasi teismų darbu, kaltina teisėjus kyšininkavimu, siūlo tirti jų veiklą, tačiau Konstitucijos 114 straipsnio 2 dalyje nustatytas draudimas valstybinės valdžios ir valdymo institucijų, Seimo narių ir kitų pareigūnų, politinių partijų, politinių ir visuomeninių organizacijų ar piliečių kišimasis į teisėjo ar teismo veiklą ir tai užtraukia įstatymo numatytą atsakomybę. Pagal Konstitucijos 109 straipsnio 1-2 dalis teisingumą Lietuvos Respublikoje vykdo tik teismai. Teisėjas ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi. Teisėjai, nagrinėdami bylas, klauso tik įstatymo. Pažymėtina, kad pačioje Konstitucijoje (115 ir 116 straipsniai) yra nustatyti teisėjų atleidimo pagrindai: Lietuvos Respublikos teismų teisėjai atleidžiami iš pareigų įstatymo nustatyta tvarka šiais atvejais: 1) savo noru; 2) pasibaigus įgaliojimų laikui arba sulaukę įstatyme nustatyto pensinio amžiaus; 3) dėl sveikatos būklės; 4) išrinkus į kitas pareigas arba jų sutikimu perkėlus į kitą darbą; 5) kai savo poelgiu pažemino teisėjo vardą; 6) kai įsiteisėja juos apkaltinę teismų nuosprendžiai. Aukščiausiojo Teismo pirmininką ir teisėjus, taip pat Apeliacinio teismo pirmininką ir teisėjus už šiurkštų Konstitucijos pažeidimą arba priesaikos sulaužymą, taip pat paaiškėjus, jog padarytas nusikaltimas, Seimas gali pašalinti	
--	--	---	--

			iš pareigų apkaltos proceso tvarka. Pagal Konstitucijos 74 straipsnį, Apeliacinio teismo pirmininką ir teisėjus, šiurkščiai pažeidusius Konstituciją arba sulaužiusius priesaiką, taip pat paaiškėjus, jog padarytas nusikaltimas, Seimas 3/5 visų narių balsų dauguma gali pašalinti iš užimamų pareigų. Tai atliekama apkaltos proceso tvarka, kurią nustato Seimo statutas. Pagal Seimo statuto 228 straipsnį, teikti Seimui pradėti apkaltos procesą Apeliacinio teismo pirmininkui ir teisėjui turi teisę ne mažesnė kaip 1/4 Seimo narių grupė. Taigi, jokie teisės aktai nesuteikia Komisijai inicijuoti Seimo laikinųjų tyrimo komisijų sudarymo ar teikti Seimui pradėti apkaltos procesą Apeliacinio teismo pirmininkui ir teisėjui.	
11.	Sandra Gedminienė	„Dėl Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktų prieštaravimo imperatyvioms įstatymo normoms“. Pareiškėja siūlo pakeisti Įmonių bankroto įstatymo 11 straipsnio 1 dalį, ir nustatyti, kad bankroto administratoriumi gali būti tik fizinis asmuo (siūlo išbraukti 11 straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktus).	Komisija 2019-04-10 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticija ir ją priimti nagrinėti. Komisija 2019-06-05 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos finansų ministerijos pateiktą nuomonę ir manydama, kad draudimas bankroto ir restruktūrizavimo administratoriams veikti įsteigus juridinius asmenis būtų traktuojamas kaip asmens veiklos formos pasirinkimo ribojimas bei verslo sąlygų pabloginimas. Šis siūlymas, vadovaujantis Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymu, būtų nesuderinamas su asmenų įsisteigimo laisve. Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo 11 straipsnio 4¹ dalyje nustatyta, kad administratorius juridinis asmuo administruoja įmonę paskyręs darbuotoją, turintį teisę teikti įmonių bankroto administravimo paslaugas, bankroto procedūroms vykdyti. To paties straipsnio 5 dalyje nustatytos konkrečios funkcijos, kurias vykdo bankroto administratorius ir (arba) darbuotojas, atsakingas už juridinio asmens bankroto administravimą (bankroto administratoriaus juridinio asmens atveju). Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo projekte Nr. XIII P-2777 (toliau	Seimas 2019-06-11 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas, vadovaujantis Peticijų įstatymo 16 straipsniu, yra galutinis ir neskundžiamas.

		– Įstatymo projektas), kuris šiuo metu svarstomas Seime, numatomos iš esmės tokios pačios nuostatos dėl fizinių ir juridinių asmenų teisės administruoti nemokumo procesus. Įstatymo projekto 130 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad paskyrus nemokumo administratorių juridinį asmenį, jis turi nurodyti darbuotoją nemokumo administratorių, kuris bus atsakingas už konkretų administravimo procesą. Įstatymo projekto 56 straipsnio 2 dalyje numatoma, kad juridinio asmens valdymo organo teisės ir pareigos bankroto proceso metu įgyvendina nemokumo administratorius. Todėl tiek pagal galiojančią reguliavimą, tiek pagal numatomą Įstatymo projekte, bankroto administratorius (nemokumo administratorius) netampa juridinio asmens valdymo organu, bet vykdo juridinio asmens valdymo organo funkcijas. Kartu pažymėtina, kad sprendimas nekeisti galiojančių bankroto administratorių veiklos formų (bankroto administratoriams paliekama galimybė būti ir fiziniais, ir juridiniais asmenimis) pasirinktas, atsižvelgiant į diskusijas su visomis bankroto ir restruktūrizavimo administratorius vienijančiomis organizacijomis, kitomis suinteresuotomis institucijomis, rengiant Įstatymo projektą. Taip pat pažymėtina, kad vertinant praktikoje kylančius piktnaudžiavimo atvejus, Įstatymo projekte siūloma numatyti saugiklius, susijusius su nemokumo administratorių juridinių asmenų veikla: administratoriams fiziniams asmenims nustatoma teisė verstis viena iš šių veiklos formų – verčiantis individualia veikla arba dirbant juridiniame asmenyje; administratorius juridinis asmuo turės paskirti atsakingą darbuotoją administratorių ir informuoti apie tai priežiūros instituciją, taip pat informuoti priežiūros instituciją, jei yra keičiamas paskirtas atsakingas darbuotojas, bei nurodyti tokio keitimo priežastis; numatomas platesnis poveikio priemonių spektras taikomas nemokumo administratoriams (fiziniams ir juridiniams asmenims), taip pat galimybė skirti poveikio priemonę juridinio asmens vadovui ir (arba) darbuotojui, atsakingam už konkretaus proceso administravimą; administratorius	
--	--	---	--

			juridinis asmuo turės nustatyti darbo organizavimo ir kontrolės tvarką bei užtikrinti jos laikymąsi, o Lietuvos nemokumo administratorių rūmams bus pavedama užtikrinti šio reikalavimo laikymosi priežiūrą. Taip pat būtina pažymėti, kad priėmus šį Įstatymo projektą ir jam įsigaliojus, pareiškėjos siūlomas pakeisti Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymas netenka galios.	
12.	Algis Svetaka (Kreipimąsi persiuntė Vyriausybės Peticijų komisija)	„Dėl karių ir pareigūnų valstybinės pensijos perskaičiavimo“. Pareiškėjas siūlo pakeisti Lietuvos Respublikos pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatymą ir nustatyti, kad minima valstybinė pensija būtų indeksuojama.	Komisija 2019-04-10 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticija ir ją priimti nagrinėti. Komisija 2019-06-05 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos pateiktas nuomones bei manydama, kad svarstant klausimą dėl pareigūnų ir karių valstybinių pensijų didinimo galimybės ir šių pensijų indeksavimo siūlymas indeksuoti tik pareigūnų ir karių valstybines pensijas išskirtų vieną valstybinių pensijų gavėjų grupę ir taip galėtų pažeisti asmenų lygiateisiškumo principą nukentėjusiųjų asmenų, Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių, teisėjų, mokslininkų valstybinių pensijų gavėjų atžvilgiu. Todėl valstybinių pensijų indeksavimo klausimas turi būti svarstomas sistemiškai. Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plane, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 13 d. nutarimu Nr. 167 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano patvirtinimo“, numatyta priemonė – „Valstybinių pensijų sistemos sistemishkas įvertinimas ir pasiūlymų dėl jos tobulinimo pateikimas“. <i>Įgyvendinant šią Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano priemonę 2019 m. III ketv. numatoma pateikti sisteminius siūlymus dėl valstybinių pensijų skyrimo, pensijų dydžių nustatymo, apskaičiavimo bei mokėjimo teisinio reguliavimo tobulinimo.</i>“ Pareigūnų ir karių valstybinės pensijos dydis	Seimas 2019-06-11 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas, vadovaujantis Peticijų įstatymo 16 straipsniu, yra galutinis ir neskundžiamas.

			priklauso nuo įgyto tarnybos stažo ir pareigūno 12 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio. Jos apskaičiuojamos pagal pareigūno ar kario nurodytą paeiliui išarnautą 5 tarnybos metų palankiausių, nuosekliai einančių 12 mėnesių jam nustatyto darbo užmokesčio vidurkį (toliau – VDU). Už kiekvienus 1–20 tarnybos metus skiriama po 1 proc. VDU, už kiekvienus 21–25 tarnybos metus – po 1,5 proc. VDU, už 26 ir kiekvienus paskesnius metus – vėl po 1 proc. VDU (apskaičiuojant pareigūnų ir karių valstybinę pensiją už iki 1995 m. sausio 1 d. buvusių tarnybos metus, nurodyti procentai buvo didinami 1,8 karto). Pareigūnų ir karių valstybinių pensijų indeksavimas Pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatyme nenustatytas. Šių pensijų skyrimo ir mokėjimo klausimai, neaptarti pareigūnų ir karių valstybinių pensijų skyrimą ir mokėjimą reguliuojančiuose teisės aktuose, gali būti sprendžiami vadovaujantis Socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatais, tačiau pensijų dydžių nustatymo ir indeksavimo klausimai gali būti sureguliuoti tik įstatymu. Šiuo metu Lietuvoje valstybines pensijas gauna daugiau nei 100 tūkst. žmonių. Tai buvę pareigūnai, teisėjai, mokslininkai, nusipelnę ar nukentėję asmenys, iš valstybės biudžeto taip pat mokamos kompensacinės išmokos kūrybiniams darbuotojams ir rentos buvusiems sportininkams bei signatarams. Atskirų rūšių valstybinės pensijos šalyje skiriamos labai skirtingai: skiriasi dydžiai, apskaičiavimo principai, skyrimo ir mokėjimo sąlygos. 2018 metais valstybinėms pensijoms išmokėti buvo skirta per 142 mln. eurų. Daugiausiai kainuoja pareigūnams ir kariams mokamos valstybinės pensijos – apie 74 milijonus eurų per metus. Vidutinis jos dydis 297 eurų. Šias pensijas gauna 22 369 asmenys. Valstybinės pensijos pareigūnams leidžia į pensiją išeiti labai anksti. Vidutinis tokių į pensiją išėjusių asmenų amžius siekia 47 metus.	
13.	Juozapas Rimantas Giliauskas	„Dėl Lietuvos Respublikos paso įstatymo pakeitimo“. Pareiškėjas prašo pakeisti	Komisija 23019-04-25, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 9 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktais, nusprendė šio pareiškimo nepripažinti peticija..	

		Lietuvos Respublikos asmens tapatybės kortelės ir paso įstatymą (toliau – Įstatymas) ir nustatyti, kad jo pase, išduotame 2013 m. vasario 8 d., būtų įrašyti asmens tautybė, kraujo grupė, socialinė būklė, deklaruotas adresas.	Galima numanyti, kad siūloma pakeisti Įstatymą ir nustatyti, kad nuo 2013 m. vasario 8 d. išduotuose pasuose būtų daromi siūlomi įrašai. Tačiau siūlymas pakeisti Įstatymą ir nustatyti, kad tik nuo 2013 m. vasario 8 d. išduotuose pasuose būtų daromi tokie įrašai, gali prieštarauti Lietuvos Respublikos Konstitucijoje nustatytam asmenų lygiateisiškumo principui – pagal Peticijų įstatymo 3 straipsnio 2 dalį kreipimesi negali būti keliami tokie reikalavimai ir siūlymai, kurių išsprendimas varžytų kitų žmonių teises ir laisves. Be to, Įstatymas priimtas 2014 m. gruodžio 23 d., jis įsigaliojo nuo 2015 m. sausio 1 d. Teisės aktai galioja į ateitį, jie į praeitį negalioja. Teisės aktų negaliojimo į praeitį (<i>lex retro non agit</i>) principas yra įtvirtintas Lietuvos Respublikos Konstitucijos 7 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią galioja tik paskelbti įstatymai. Ši nuostata aiškintina, kaip apimanti ne tik įstatymo galią turinčius, bet ir kitus teisės aktus (Konstitucinio Teismo 2003 m. spalio 29 d. nutarimas). Konstitucinis Teismas, aiškindamas Konstitucijos 7 straipsnio 2 dalį, savo aktuose yra konstatavęs, kad įstatymai negalioja ir negali būti taikomi, jei jie nėra oficialiai paskelbti (Konstitucinio Teismo 2007 m. birželio 27 d., 2001 m. sausio 11 d. nutarimai). <i>Lex retro non agit</i> principas reiškia, kad teisės aktų galia yra nukreipta į ateitį, įstatymų ir kitų teisės aktų grįžtamoji galia neleidžiama, nebent teisės aktu būtų sušvelninama teisinių santykių subjekto padėtis ir kartu nebūtų pakenkiama kitiems teisinių santykių subjektams (<i>lex benignior retro agit</i>); negalima nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kuris įsiterptų į jau pasibaigusius teisinius santykius; iš konstitucinių teisinio tikrumo, teisinio saugumo, teisėtų lūkesčių apsaugos principų kyla draudimas nustatyti ankstesnę teisės akto įsigaliojimo datą, nei tas teisės aktas paskelbiamas (Konstitucinio Teismo 2014 m. gruodžio 19 d. nutarimas). Atsižvelgus į tai, pakeitus įstatymą taip kaip prašote, Jūsų prašomi įrašai galėtų būti daromi tik nuo Jūsų siūlomų pakeitimų įsigaliojimo dienos. Pažymėtina ir tai, kad Įstatymo 5 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad į pasus, išduodamus nuo 2015 m. sausio 1 d.,	
--	--	---	--	--

			piliečio rašytiniu prašymu gali būti įrašoma jo tautybė. Pagal Peticijų įstatymo 9 straipsnio 3 dalies 2 punktą, kreipimasis nepripažįstamas peticija, kai iškeltų reikalavimų ir siūlymų tenkinimui nereikia priimti naujo teisės akto, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojančio teisės akto. Komisija, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 1 straipsnio 3 dalimi ir 9 straipsnio 1 dalimi, taip pat nusprendė prašymo „pranešti jam organizacijų, iš kurių galima gauti jo prašomus duomenis“, nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, nes jų nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai – skundų, pareiškimų ir pasiūlymų Komisija nenagrinėja, Peticijų komisijos sprendžia klausimą dėl kreipimosi pripažinimo peticija, išsiaiškinusios, ar jame iškeltų reikalavimų ir siūlymų nagrinėjimas priklauso įregistravusios institucijos kompetencijai. Be to, Vidaus reikalų ministerija 2019 m. balandžio 15 d. raštu Nr. 1D-2056 pareiškėjas jau buvo informuotas, kad nemokamą pažymą apie deklaruotą gyvenamąją vietą galima gauti seniūnijoje pagal gyvenamąją vietą ar kitame savivaldybės padalinyje, kuriam pavesta atlikti gyvenamosios vietos deklaravimo funkciją, kad papildomai gautas jo paklausimas dėl kraujo perpylimo tvarkos 2019 m. balandžio 10 d. pagal kompetenciją atsakyti persiūstas Sveikatos apsaugos ministerijai.	
14.	Dmitrijus Kajumovas (kreipimasis pateiktas elektroniniu būdu, bet nepasirašytas elektroniniu parašu)	„Dėl PSD įstatymų peržiūrėjimo“. Pareiškėjas siūlo: „1. Peržiūrėti įstatymus dėl PSD, nes pagal faktą jis nėra privalomas ir jis mokėjo pusę gyvenimo ne už ką. 2. Paveikti esamus valstybinius teroristus ir nustoti iš jo „išmušinėti“ pinigus. 3. Sukurti įstatymus, atitinkančius Europos sutarimus	Komisija 2019-04-25, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsniu, 2 straipsnio 4 ir 5 dalimis, 4 straipsnio 1 ir 2 dalimis, nusprendė kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatymo nustatytais pagrindais, nes neaiškiai, nesuprantamai, dviprasmiškai ir nekonkrečiai suformuluoti kreipimesi pateikti pasiūlymai ir jų nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai. Peticijų įstatyme aiškiai išdėstyta kreipimūsi, peticijų pateikimo tvarka: kas ir dėl ko gali kreiptis į peticijų komisijas (Seimo, Vyriausybės ar savivaldybių), į kurią instituciją kreiptis, kreipimūsi pripažinimo peticija, peticijų nagrinėjimo tvarka ir kt. Yra aiškiai nurodyta, kad turi būti	

		ir konvencijas“.	nurodytas pareiškėjo gyvenamosios vietos adresas, asmens kodas, kad kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu, kad peticijų komisijos pareiškimų, pasiūlymų ir skundų nenagrinėja, kad kreipimesi būtina aiškiai, nedviprasmiškai išdėstyti savo siūlymus ar reikalavimus, <i>kurių tenkinimui reikėtų spręsti klausimus, kai tam reikia priimti naują įstatymą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį įstatymą.</i> Pareiškėjas savo kreipimąsi pateikė elektroniniu būdu, tačiau jo nepasirašė elektroniniu parašu, nenurodė savo asmens kodo, gyvenamosios vietos adreso. Be to, kreipimesi pateikti prašymai yra neaiškiai ir nesuprantamai suformuluoti. Neaišku, ką pareiškėjas turi omenyje, prašydamas „peržiūrėti įstatymus dėl PSD“. Neaišku, ar siūlo šį mokestį panaikinti, ar sumažinti, ar ką kitą padaryti. Be to, pareiškėjo teiginys, kad šis mokestis yra neprivalomas, yra klaidinantis, nes privalomasis sveikatos draudimas (PSD) grindžiamas visuotinum ir solidarumo principais. Visuotinum principas reiškia tai, kad visi Lietuvos Respublikos piliečiai ir užsieniečiai, nuolat gyvenantys Lietuvoje, taip pat teisėtai dirbantys ir laikinai Lietuvoje gyvenantys užsieniečiai privalo mokėti sveikatos draudimo įmokas. Įvykus draudimui įvykiui, apdraustieji privalomuoju sveikatos draudimu turi teisę gauti iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto apmokamas sveikatos priežiūros paslaugas. Solidarumo principas reiškia tai, kad asmuo prisideda prie sveikatos priežiūros finansavimo pagal savo galimybes – vieni didesnėmis, kiti – mažesnėmis įmokomis, o sveikatos priežiūros paslaugas gauna pagal savo sveikatos būklę. Pareiškėjo pasiūlymo „paveikti esamus valstybinius teroristus ir nustoti iš jo „išmušinėti“ pinigus“ nesuprantama prasmė, jo nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai. Pasiūlymas „sukurti įstatymus, atitinkančius Europos sutarimams bei konvencijai“ taip pat neaiškus – neaišku, kokius konkrečius įstatymus jis siūlo sukurti ir kokius Europos susitarimus bei konvencijas jie turėtų	
--	--	------------------	--	--

			atitikti.		
15.	Rimutis Kazlauskas	Danutis	„Dėl Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 5 knygos IV skyriaus „Paveldėjimas pagal testamentą“ papildymo dėl testamentinio individualaus ištyrimo“. Pareiškėjas prašo Lietuvos Respublikos civilinio kodekso V knygos IV skyrių „Paveldėjimas pagal testamentą“ papildyti nuostata dėl testamentinio individualaus ištyrimo.	Komisija 2019-04-25 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticiją ir priimti ją nagrinėti. Komisija 2019-06-26 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos pateiktą nuomonę, Komisijos posėdyje pateiktą informaciją ir paaiškinimus, taip pat manydama, kad šiuo metu galiojantis teisinis reguliavimas, yra pakankamas, t. y. kilus abejonių, jog testamentas gali būti suklustotas, asmenims yra sudarytos galimybės pasinaudoti teisminės gynybos priemonėmis ir apginti galimai pažeistas teises Lietuvos teismuose. Be to, pareiškėjui aktualus ne Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse esamas teisinis reguliavimas, o nuostatos, kurios taikomas kreipiantis į teismą ar prokuratūrą dėl testamentinio suklustojimo ir (ar) nagrinėjant kilusius teisminius ginčus dėl testamentinio tikrumo. Peticijoje nurodoma, kad pareiškėjas pageidauja savo iniciatyva kreiptis į užsienio valstybės ekspertus, tačiau nedisponuoja tyrimo medžiaga – testamentinio originalu, kuris saugomas notarų biure. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos notariato įstatymo 14 straipsnyje įtvirtinta, jog notariai privalo užtikrinti notarinių veiksmų slaptumą. Pažymos apie notarinius veiksmus ir dokumentai išduodami tik juridiniams ir fiziniams asmenims, kurių pavedimu arba kuriems buvo atliekami notariniai veiksmai, ar jų įgaliotiniams. Teisėjo, prokuroro ar ikiteisminio tyrimo pareigūno reikalavimu pažymos apie notarinius veiksmus ir dokumentai išduodami dėl jų žinioje esančių baudžiamųjų ir civilinių bylų, taip pat kitais Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytais atvejais. Taigi šiuo atveju, atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas nepriskirtinas fiziniam asmeniui, kurio pavedimu arba kuriam buvo atliekami notariniai veiksmai, ar jo įgaliotiniam, testamentinio originalas gali būti gaunamas tik teisėjo, prokuroro ar ikiteisminio tyrimo pareigūno	Seimas 2019-07-09 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas, vadovaujantis Peticijų įstatymo 16 straipsniu, yra galutinis ir neskundžiamas.

		reikalavimu dėl jų žinioje esančių baudžiamųjų ir civilinių bylų. Atitinkamai, <i>siekiant užtikrinti testamentą kaip įrodymo apsaugą, tik šios institucijos, gali spręsti dėl ekspertizės skyrimo konkrečioje byloje ir dokumento originalo ekspertui pateikimo. Bendradarbiavimo su užsienio valstybėmis, tiriant įrodymus, tvarką nustato proceso įstatymai ir tarptautinės sutartys. Tik teismai ir prokuratūra yra tie subjektai, kurie, bendradarbiaudami su užsienio valstybės atitinkamomis institucijomis, turi teisę kreiptis į užsienio valstybes dėl tarnybinės pagalbos – įrodymų ištyrimo.</i> Pareiškėjas peticijoje iš esmės kelia klausimus, susijusius su situacija, kai dėl oficialiojo testamentą tikrumo kyla ginčas, t. y. kai sprendžiama, ar testamentas nėra suklustotas. Teisinis reguliavimas numato, kad ieškinį dėl testamentą ar jo atskirų dalių pripažinimo negaliojančiomis gali pareikšti tik kiti įpėdiniai pagal įstatymą arba pagal testamentą, kurie paveldėtų, jeigu testamentas ar jo atskiros dalys būtų pripažintos negaliojančiomis. Asmenys, pretenduojantys į palikimą, gali ginčyti palikimo priėmimo teisėtumą bei išduotą paveldėjimo teisės liudijimą, pareikšdami ieškinį palikimą priėmusiam asmeniui per vienerius metus nuo palikimo atsiradimo dienos arba nuo tos dienos, kai sužinojo ar turėjo sužinoti apie tai, kad palikimą priėmė kitas asmuo. Taigi, pareiškėjui aktualus ne Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse esamas teisinis reguliavimas, o nuostatos, kurios taikomas kreipiantis į teismą ar prokuratūrą dėl testamentą suklustojimo ir (ar) nagrinėjant kilusius teisminius ginčus dėl testamentą tikrumo. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 212 straipsnio 1 dalies nuostatomis, išsiaiškinti nagrinėjant bylą kylančius klausimus, reikalaujančius specialių mokslo, medicinos, meno, technikos ar amato žinių, teismas gali skirti ekspertizę ir, atsižvelgdamas į dalyvaujančių byloje asmenų nuomonę, paskirti ekspertą arba pavesti atlikti ekspertizę kompetentingai ekspertizės įstaigai. Prireikus gali būti	
--	--	--	--

		skiriami keli ekspertai ar ekspertų komisija. Ekspertu gali būti skiriamas asmuo, turintis reikiamą kvalifikaciją išvadai duoti. Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 208 straipsnyje nustatyta, kad ekspertizė skiriama tais atvejais, kai ikiteisminio tyrimo teisėjas ar teismas nusprendžia, jog nusikalstamos veikos aplinkybėms nustatyti būtina atlikti specialų tyrimą, kuriam reikalingos mokslo, technikos, meno ar kitos specialios žinios. Teismo ekspertizės atlieka teismo ekspertai, nurodyti Lietuvos Respublikos teismo ekspertizės įstatyme. Vadovaujantis Teismo ekspertizės įstatymo nuostatomis, ekspertiniu tyrimu pripažįstamas pagal teismo, ar teisėjo nutartį, prokuroro ar ikiteisminio tyrimo įstaigos pareigūno užduotį arba <i>fizinio ar juridinio asmens, kitos organizacijos ar jų padalinių</i> prašymą atliekamas tyrimas, kuriam reikia specialių žinių ir kurio eiga, analitiniai rezultatai ir su jais tiesiogiai susietas aiškinimas fiksuojami ekspertizės akte ar specialisto išvadoje. Ekspertinius tyrimus atlieka teismo ekspertai, įrašyti į Lietuvos Respublikos teismo ekspertų sąrašą. Lietuvos Respublikos teismo ekspertų sąrašą galima rasti Teisingumo ministerijos interneto svetainėje adresu: http://tm.lrv.lt/lt/veiklos-sritys-1/teismo-ekspertai. Jeigu teismo ekspertų sąraše nėra reikiamos specialybės teismo ekspertų, ekspertu gali būti skiriamas į šį sąrašą neįrašytas asmuo ar asmuo, turintis teisę būti ekspertu valstybėje, su kuria Lietuva yra sudariusi teisinės pagalbos sutartį. Taigi, iš esmės procesiniuose įstatymuose proceso šalims nėra ribojama galimybė kreiptis į kompetentingas teismo ekspertizės įstaigas, privačius teismo ekspertus ar kitus specialių žinių turinčius asmenis, įskaitant ir užsienio ekspertus, su prašymu dėl ekspertinio tyrimo atlikimo. Teismo ekspertizės įstaigos atlieka ekspertinius tyrimus ne tik teismų ir teisėsaugos institucijų pavedimu, bet ir pagal fizinių asmenų prašymus. Šiais atvejais fiziniai asmenys už atliktus ekspertinius tyrimus apmoka teismo ekspertizės įstaigai pagal įkainius, kurių apskaičiavimo tvarką nustato	
--	--	---	--

		teismo ekspertizės įstaigos savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija (Teismo ekspertizės įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 5 punktas). Sutartiniais pagrindais proceso šalis gali kviesti privatų teismo ekspertą konsultantu. Šiuo pagrindu atliktų tyrimų rezultatai, užfiksuoti rašytiniame dokumente, neturi teismo ekspertizės akto statuso (Teismo ekspertizės įstatymo 18 straipsnio 2 dalis). Atkreiptinas dėmesys, kad teismo ekspertas neturi teisės savarankiškai rinkti ar imti medžiagą, reikalingą ekspertiniam tyrimui, tyrimo medžiagą teismo ekspertui pateikia užsakovas. Pagal fizinio asmens prašymą atliktų ekspertinių tyrimų išvados, proceso šalių pateiktos teismui, vertinami ne kaip teismo ekspertizės aktas, o kaip rašytiniai įrodymai. Tiek civiliniame, tiek baudžiamajame procese nei teismo ekspertizės išvada, nei kiti rašytiniai įrodymai teismui neturi iš anksto nustatytos galios. Akcentuotina, kad įrodymus, teismas vertina pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku ir objektyvių aplinkybių, kurios buvo įrodinėjamos proceso metu, išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymu. Tokios pozicijos laikosi ir kasacinis teismas, ne kartą konstatavęs, kad ekspertizės skyrimas turi būti pagrįstas ne spėjimu, bet teismo įsitikinimu, kad jos atlikimas yra tikslingas, atsižvelgiant į pagrindinį proceso tikslą – teisingai ir tinkamai išnagrinėti bylą, laikantis proceso koncentracijos ir ekonomiškumo, kooperacijos ir kitų proceso principų pusiausvyros (Civilinio proceso kodekso 2 straipsnis, 7 straipsnio 1 dalis, 8, 17, 21 ir kt. straipsniai). Tais atvejais, kai byloje keliamas ekspertizės skyrimo klausimas, teismas jį sprendžia ne tik vadovaudamasis Civilinio proceso kodekso 212 straipsnyje nustatytais taisyklėmis, bet ir bendraisiais teisės principais, atsižvelgdamas į šalių reikalavimus ir atsikirtimus, juos pagrindžiančių įrodymų pobūdį, taip pat įvertina galimą įtaką teisingam bylos išsprendimui. Papildomai pažymėtina kad prokurorų, ikiteisminio tyrimo pareigūnų sprendimai neišduoti pareiškėjui	
--	--	--	--

			testamento originalų gali būti skundžiami teismui. Taip pat ir priimti teismo sprendimai patikrinti aukštesnėse teismų instancijose. Kaip ne kartą konstatavo Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas pasisakydamas dėl teismų instancinės sistemos, šios sistemos paskirtis – šalinti galimas žemesnių instancijų teismų klaidas, neleisti, kad būtų įvykdytas neteislingumas, ir šitaip apsaugoti asmens, visuomenės teisės ir teisėtus interesus (Konstitucinio Teismo 2006 m. sausio 16 d., 2006 m. kovo 28 d., 2012 m. gruodžio 6 d., 2013 m. lapkričio 15 d. nutarimai), taip pat kad bendrosios kompetencijos teismų instancinės sistemos paskirtis – sudaryti prielaidas aukštesnės instancijos teismuose ištaisyti bet kurias fakto (t. y. teisiškai reikšmingų faktų nustatymo ir vertinimo) ar bet kurias teisės (t. y. teisės taikymo) klaidas, kurias dėl kokių nors priežasčių gali padaryti žemesnės instancijos teismas, ir neleisti kokioje nors bendrosios kompetencijos teismų nagrinėtoje civilinėje, baudžiamojoje ar kitos kategorijos byloje įvykdyti neteislingumo (Konstitucinio Teismo 2006 m. kovo 28 d. nutarimas). Teisingumas vykdomas visada paliekant galimybę ištaisyti galimą klaidą (Konstitucinio Teismo 1998 m. gruodžio 9 d., 2013 m. lapkričio 15 d. nutarimai). Komisija taip pat nusprendė pareiškėjo peticiją persiųsti Lietuvos Respublikos generalinei prokuratūrai išnagrinėti peticijoje pateiktus faktus dėl galimo testamento suklautojimo.	
16.	Ernestas Jasaitis (kreipimasis pateiktas elektroniniu būdu ir pasirašytas elektroniniu parašu)	„Dėl leidimo B kategoriją turintiems vairuotojams leisti vairuoti A1 kategorijos motociklą (iki 125 CM3) nelaikius papildomų vairavimo kursų“ Pareiškėjas siūlo „papildyti Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 23 straipsnio 4 dalį nauju punktu:	Komisija 2019-04-25 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti. Komisija 2019-06-26 priėmė sprendimą kreipimąsi tenkinti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, susipažinusi su Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, Policijos departamento pateiktomis išvadomis, atsižvelgusi į Komisijos posėdyje pateiktą informaciją ir paaiškinimus. Lietuvos Respublikos nacionalinėje teisėje asmens teisę vairuoti tam tikros kategorijos motorinę transporto	Seimas 2019-07-09 priėmė Seimo protokolinį nutarimą tenkinti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas, vadovaujantis Peticijų įstatymo 16 straipsniu, yra galutinis ir neskundžiamas. Parengtas ir Seime

		„9) šio straipsnio 2 dalies 3–16 punktuose nurodytų kategorijų transporto priemonės taip pat suteikia teisę vairuoti A1 kategorijos transporto priemonės asmenims nuo 24 metų turintiems dvejų metų bent vienos iš šio straipsnio 2 dalies 3–16 punktuose nurodytų kategorijų transporto priemonės vairavimo stažą“.	priemonę reglamentuoja Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymas (toliau – Įstatymas), kurio nuostatos įgyvendina 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/126/EB dėl vairuotojo pažymėjimų (OL 2006 L 403, p. 18) (toliau – Direktyva 2006/126/EB) nuostatas. Pagal Įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 2 ir 6 punktus A1 kategorija – motociklai, kurių variklio darbinis tūris didesnis kaip 50 cm³, bet ne didesnis kaip 125 cm³, galia neviršija 11 kW, o galios ir svorio santykis ne didesnis kaip 0,1 kW/kg, taip pat triračiai, kurių galia ne didesnė kaip 15 kW; B kategorija – automobiliai, kurių didžiausioji leidžiamoji masė ne didesnė kaip 3 500 kg ir kurie skirti ir suprojektuoti vežti ne daugiau kaip aštuonis keleivius, neįskaitant vairuotojo; šie automobiliai gali būti sujungti su priekaba, kurios didžiausioji leidžiamoji masė ne didesnė kaip 750 kg; šie automobiliai taip pat gali būti sujungti su priekaba, kurios didžiausioji leidžiamoji masė didesnė kaip 750 kg, tačiau šio junginio didžiausioji leidžiamoji masė turi būti ne didesnė kaip 4 250 kg; automobilio ir priekabos, kurios didžiausioji leidžiamoji masė didesnė kaip 750 kg, junginį, kurio didžiausioji leidžiamoji masė didesnė kaip 3500 kg, leidžiama vairuoti tik išlaikius įgūdžių ir elgsenos patikrinimo egzaminą valstybės įmonėje „Regitra“. Direktyvos 2006/126/EB 6 straipsnio 3 dalies b punkte numatyta, kad „vairavimui savo teritorijoje valstybės narės gali taikyti tokius atitikmenis: vairuoti A1 kategorijos motociklus turint B kategorijos išduotą pažymėjimą“. Ši Direktyvos 2006/126/EB nuostata numato galimybę, bet neįpareigoja Europos Sąjungos valstybių narių taikyti nurodytą tvarką, t. y. valstybė narė turi diskreciją nuspręsti dėl šios nuostatos taikymo arba netaikymo, priklausomai nuo to, kokį saugumo keliuose lygį valstybė nori pasiekti ir kaip tai įvykdyti. Perkeltant Direktyvos 2006/126/EB nuostatas į nacionalinę teisę, buvo nuspręsta netaikyti Direktyvos 2006/126/EB 6 straipsnio 3 dalies b punkte numatytos galimybės, t. y. nuspręsta neleisti vairuoti A1 kategorijos motociklus ir triračius turint B kategoriją.	užregistruotas Saugaus eismo automobilių keliais 23 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas Nr. XIIP-3778
--	--	---	--	--

			Šiuo metu Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymas, kad asmenys, turintys vairuotojo pažymėjimu patvirtintą teisę vairuoti nuo A1 iki T kategorijos transporto priemonės (pvz. lengvuosius automobilius) taip pat įgyja teisę vairuoti AM kategorijos transporto priemonės, t. y. mopedus. Mopedas yra dviratė transporto priemonė, kurios didžiausias projektinis greitis ne mažesnis kaip 25 km/h ir ne didesnis kaip 45 km/h ir kurios variklio darbinis tūris ne didesnis kaip 50 cm³. Paprastai tokių mopedų su vidaus degimo varikliu galia yra 3-5 kW. Lietuvoje vairuotojo pažymėjimą mopedui galima gauti sulaukus 15 metų. A1 kategorija – motociklai, kurių variklio darbinis tūris didesnis kaip 50 cm³, bet ne didesnis kaip 125 cm³, galia neviršija 11 kW, o galios ir svorio santykis ne didesnis kaip 0,1 kW/kg, taip pat triračiai, kurių galia ne didesnė kaip 15 kW. Lietuvoje A1 kategorijos vairuotojo pažymėjimą galima gauti sulaukus 16 metų, tai yra vos tik 1 metais vėliau nuo mopedo. Europos šalyse, kuriose leidžiama eksploatuoti motociklą iki 125 cm³ (A1 kategorija) turint B kategorijos vairuotojo pažymėjimą yra šios: Latvija, Estija, Lenkija, Malta, Slovakija, Portugalija, Ispanija, Belgija, Austrija, Prancūzija, Liuksemburgas, D. Britanija, Čekija, Italija ir kt. Nežiūrint to, kad A1 kategorijos motociklas yra tik šiek tiek galingesnis ir greitesnis nei AM kategorijos mopedas, tačiau A1 kategorijos motociklas vairuojamas suaugusio žmogaus, užtikrina vairuotojui didesnę saugumą nei motoroleris, nes leidžia palaikyti esamo eismo srauto greitį ir judėti kartu tose miesto kelių atkarpose, kur leistinas greitis yra daugiau nei 50 km/h, nesudarant papildomos kliūties kitiems eismo dalyviams statesnėse įkalnėse ir pan. Pritarus peticijoje pateiktam pasiūlymui ir atitinkamai pakeitus Įstatymą, tikėtina ši nauda: 1) sumažėjęs oro užterštumas, nes automobilis yra taršesnis nei motociklas, be to sunkiau utilizuojamas; 2) sumažėtų transporto kamščiai didesniuose Lietuvos miestuose;	
--	--	--	--	--

			3) būtų sumažinta perteklinė biurokratija ir administracinė našta piliečiams, nes nebereikėtų papildomai lankyti kursų ir laikyti vairavimo egzaminų, norint gauti teisę vairuoti A1 kategorijos motociklą; 4) pakeitimas iš esmės neturėtų jokio ilgalaikio poveikio eismo įvykių ar kelių eismo taisyklių pažeidimų skaičiui, nes priešingu atveju kitos Europos šalys, kurios jau turi ilgametę patirtį, tokį leidimą vairuoti A1 kategorijos motociklą, turint B kategorijos teises, būtų seniai uždraudusios. Priėmus siūlomą pakeitimą padidėjęs eismo įvykių skaičius jei ir būtų, tai nežymus ir tik pirminiu laikotarpiu kol prisitaikytų kiti eismo dalyviai prie šiek tiek padidėjusio motociklų/motorolerių skaičiaus eisme. Pažymėtina, kad peticijoje pateiktam siūlymui pritaria didesnioji dalis vairuotojų – elektroninėje erdvėje patalpintą analogišką siūlymą yra parėmę 8 980 asmenų. Siūlomas pakeitimas nesudarytų kliūčių reikalavimus neatitinkantiems asmenims (pvz. 16-23 metų ar neturintiems 2 metų vairavimo stažo) įgyti teisę vairuoti A1 kategorijos transporto priemonės įprastu ir šiuo metu galiojančiu būdu, t. y. baigus A1 kategorijos vairavimo kursus ir išlaikius vairavimo egzaminą.	
17.	Kęstutis Kiltinavičius	„Viešas pareiškimas dėl baudžiamojame byloje Nr. 1-332-1057/2019 dėl jo vykdomo viešo Lietuvos Respublikos teismų ir teisėjų žeminimo dėl jų veiklos valstybės vardu įvykdžius ir tebevykdant teisingumą ir akivaizdžiai neteisėtos valstybės reakcijos į šį jo nusikalstamą išpuolį prieš valstybę“.	Komisija 2019-05-08, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsnio 3 dalimi ir 2 straipsnio 5 dalimi, priėmė sprendimą viešo pareiškimo, adresuoto ne tik Komisijai, bet ir Vilniaus miesto apylinkės teismui, ir Teisingumo ministerijai, nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, nes pareiškimų nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai – Peticijų įstatymo 1 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad Peticijų įstatymas nereglamentuoja skundų, <i>pareiškimų</i> ir pasiūlymų nagrinėjimo tvarkos, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės aktai, o 2 straipsnio 5 dalyje – peticijų komisijos – nuolatinės komisijos, kurios sprendžia kreipimosi pripažinimo peticija bei peticijų priėmimo nagrinėti klausimus, jas nagrinėja ir pateikia išvadas dėl peticijoje išdėstytų reikalavimų ir siūlymų tenkinimo.	

18.	Virginijus Jurgaitis	„Dėl Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 83 straipsnio 4 dalies veikimo įgalinimo“. Pareiškėjas siūlo „atnaujinti Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 83 straipsnio 4 dalies galiojimą“.	Komisija 2019-06-05, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi, nusprendė kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Pareiškėjas savo kreipimesi siūlo „atnaujinti Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau CPK) 83 straipsnio 4 dalies galiojimą, kaip nepagrįstai ir nusikalstamai panaikintą 2011 m.“, tačiau Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, <i>kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą</i> ir kai peticijų komisijos tokį kreipimąsi pripažįsta peticija. Galimybės atnaujinti įstatymo ar jo dalies galiojimą Peticijų įstatymas nenumato. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad CPK 83 straipsnio 4 dalis buvo pripažinta netekusia galios ne 2011 m., o 2005 m. gegužės 1 d. Šioje dalyje buvo nustatyta, kad fiziniai asmenys, kurie Vyriausybės nustatyta tvarka pripažinti socialiai remtinais, nuo bylinėjimosi išlaidų mokėjimo yra atleidžiami, išskyrus išlaidas, nurodytas 88 straipsnio 1 dalies 5-7 punktuose.	
19.	Virginijus Jurgaitis	„Dėl „sabotažas“ apibrėžimo ir BK straipsnio sukūrimo“. Pareiškėjas siūlo baudžiamąjį kodeksą papildyti taip: „1. Juridinis ir/ar fizinis asmuo, kuris piktavališkai nevykdo LR veikiančio įstatymo, akto, nutarties, sprendimo ir kitą, laikytinas vykdanč sabotažą ir vadinamas sabotuotoju. Bauda iki 100 MGL, areštas arba bausmė iki 3 metų.	Komisija 2019-06-05, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi, nusprendė kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais – kreipimesi pateiktas pasiūlymas suformuluotas neaiškiai, prieštaringai, dviprasmiškai ir nenuosekliai. Savo siūlymo priežastimi pareiškėjas nurodo tai, kad „kai kurie Lietuvoje galiojantys sprendimai, nutartys, įstatymai, aktai net EŽTT nutartys ir kita, nevykdomi tik dėl politinių ar žmogiškųjų ambicijų, kad jis sukurtas ne tos partijos ar judėjimo, ar to asmens. Taip pat sakoma, kad vykdo, nors realiai veikia priešingai, t. y. kenkdami ir neveikimu, tik iš kabineto neatliekant realios situacijos vertinimo jos įvykio vietoje. Tai sabotažas, kuris nėra iki	

		2. Juridinis ir/ar fizinis asmuo, kuris tik imituoja LR veikiančio įstatymo, akto, nutarties, sprendimo ir kitą vykdymą, laikytinas vykdant sabotažą ir vadinamas sabotuotoju. Bauda iki 100 MGL, areštas arba bausmė iki 3 metų. 3. Juridinis ir/ar fizinis asmuo, kuris daugiau nei 5 kartus ar 5 atvejais atlieka sabotažą ir tai nustatyta, baudžiamas pagal LR BK 114 str., kaip sąmokslininkas, kuris kenkia Valstybei. 4. Juridinių ir/ar fizinių asmenų grupė atlikusi sabotažą baudžiama įvertinus LR BK 24 str. ir 25 str. doktriną. 5. Įstatymas galioja visiems valstybės tarnautojams ir įstaigoms ir pagal šio įstatymo 1, 2, 3, 4 punktus.“	šiول apibrėžtas įstatymu. Asmuo, kuris atlieka sabotažą – sabotuotojas, o jų grupė – tai sabotuotojų grupė, kuri prilygintina BK 24-25 str. numatytam“. Įvertinus pareiškėjo pasiūlymą ir jo priežastis, galima manyti, kad sabotažu siūloma laikyti „LR veikiančio įstatymo, akto, nutarties, sprendimo ir kita“ nevykdymą. Tačiau neaišku, už kokių „LR sprendimų, nutarčių, aktų ir kita“ siūloma taikyti baudžiamąją atsakomybę ir kodėl būtent baudžiamąją atsakomybę. Kai kur minima ir EŽTT nutartis, nors ši teisminė institucija priima nutarimus ir sprendimus. Neaišku ir kodėl pareiškėjas duoda nuorodą į Baudžiamojo kodekso 24–25 straipsnius, kurie apibrėžia nusikalstamos veikos formą bendrininkavimą ir jo formas bei bendrininkų rūšis. Neaišku, kodėl sabotažu siūloma laikyti tik įstatymų, sprendimų, aktų, nutarčių nevykdymą. Taigi, pasiūlymas yra neaiškus, prieštaringas, dviprasmiškas ir nenuoseklus. Pažymėtina, kad Terminų žodynas duoda tokią sabotažo reikšmę: „Sabotažas – tyčinis darbo žlugdymas, atsisakant dirbti arba tyčia gadinant; slapta stengimasis sutrukdyti ką nors organizuoti; sąmoningas tam tikrų pareigų neatlikimas arba tyčinis blogas jų atlikimas; slapta pasipriešinimas, norint sutrukdyti ką nors įgyvendinti. Taigi, sabotažu laikomas ne tik teisės aktu nevykdymas. Pažymėtina ir tai, kad atsakomybę už pareigų nevykdymą ar neatlikimą nustato Darbo kodeksas, kiti įstatymai ir kitos darbo teisės normos, darbo santykių dalyvių sutartys ir susitarimai, Administracinių nusižengimų kodeksas ir kiti teisės aktai. Baudžiamojo kodekso 229 straipsnis „Tarnybos pareigų neatlikimas“ nustato, kad Valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, dėl neatsargumo neatlikęs savo pareigų ar jas netinkamai atlikęs, jeigu dėl to valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo patyrė didelės žalos, baudžiamas bauda arba areštu, arba laisvės atėmimu iki dvejų metų. Valstybės tarnybos įstatymo 38 straipsnyje	
--	--	---	---	--

			nustatyta, kad Valstybės tarnautojas turi atlyginti savo neteisėta kalta veika valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai padarytą tiesioginę materialinę žalą. Valstybės ir savivaldybės institucijai ir įstaigai padarytą žalą valstybės tarnautojas gali atlyginti savo noru. Jeigu valstybės tarnautojas gera valia šalių susitarimu žalos neatlygino natūra ar pinigais, padarytos žalos atlyginimas valstybės tarnautoją į pareigas priimančio asmens, o kai valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė ar savivaldybės taryba, – atitinkamai Seimo valdybos, Ministro Pirmininko ar savivaldybės mero sprendimu išskaitomas iš valstybės tarnautojo darbo užmokesčio. Ne teismo tvarka išskaitomas žalos atlyginimas negali viršyti žalą padariusio valstybės tarnautojo vieno mėnesio vidutinio darbo užmokesčio dydžio net ir tuo atveju, jeigu buvo padaryta didesnė žala. Ne teismo tvarka per mėnesį išskaitoma suma negali viršyti 20 procentų valstybės tarnautojui priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio. Šio įstatymo 39 straipsnyje nustatyta, kad žala, atsiradusi dėl valstybės ir savivaldybės institucijos ir įstaigos neteisėtų veiksmų, atlyginama Civilinio kodekso nustatyta tvarka.	
20.	Virginijus Jurgaitis	„Dėl „ekonominė krizė“ apibrėžimo ir CK straipsnio sukūrimo“. Pareiškėjas siūlo „ekonominę krizę“ apibrėžti taip: Tai force majeure aplinkybė, gaivalinė ekonominė jėga, kuri turi būtinus požymius: nenumatomumas, neįmanomumas objektyviai įvykdyti prievolę, rizikos nepriėmimas, negalėjimas kontroliuoti, negalėjimas užkirsti kelio pasekmėms, nes iš	Komisija 2019-06-05, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 9 straipsnio 3 dalies 2 ir 4 punktais, nusprendė kreiptis nepripažinti peticija – ekonominės krizės apibrėžimas nėra Civilinio kodekso reguliavimo dalykas. Ekonmistai ekonominę krizę apibrėžia taip – tai ryškus pasaulio, žemyno, šalies ar regiono, atskiro ekonominio objekto ar subjekto ekonominės būsenos pablogėjimas. Pagal tam tikras teorijas ekonominė krizė yra neišvengiama ekonominio ciklo dalis. Ekonominė krizė pasireiškia žymiu gamybos apimtys sumažėjimu, susiklosčiusių gamybinių ir prekybinių ryšių trūkinėjimu, įmonių, įstaigų, bankų bankrutavimu, nacionalinės valiutos nuvertėjimu, biudžeto deficitu, nedarbo augimu, techninio atnaujinimo sulėtėjimu. Krizės metu sumažėja realios	

	anksto nežinomas ir nenuspėjamas jos mastas. Ją gali sukelti bankai, draudimo bendrovės, embargas šaliai ir t.t. ir pan. Taip pat numatyti jos pradžios ir pabaigos paskelbimo kriterijus, galimus veiksmus ir drausmines atsakomybes už tai. 2. LR CK papildyti taip: 1. Ekonominė krizė nustatoma $\frac{3}{4}$ Seimo narių ir patvirtinama oficiali jos pradžios data. 2. Ekonominės krizės pradžios data gali būti nustatyta atgaline data, jei ekonominės krizės pradžia nebuvo užfiksuota dėl svarbių priežasčių. 3. Ekonominės krizės metu galimas: negrąžintinas atlyginimų mažinimas; negrąžintinas pensijų mažinimas; atleidimas iš darbo iš anksto neįspėjus; visos administracinės baudos padidinamos dvigubai; ypatingais atvejais- komendanto valandos įvedimas; padidinta atsakomybė marazieriams ir sabotuotojams; įrodinėjimas civiline ir administracine teise dėl negalėjimo įvykdyti finansinių prievolių. h) kita.	vidutinės gyventojų pajamos. Kai kurios ekonominės krizės turi ir kitas priežastis. Rusijos finansų krizė 2003–2004 m buvo valstybės politikos padarinys, kai tiesiog valstybės institucijų sprendimu buvo keičiamos pinigų kupiūros. Visas įmonės ištiko depresija ir gamybos pertrūkiai. Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas reglamentuoja asmenų turtinius santykius ir su šiais santykiais susijusius asmeninius neturtinius santykius, taip pat šeimos santykius. <i>Įstatymų nustatytais atvejais</i> šis kodeksas taip pat reglamentuoja ir kitokius asmeninius neturtinius santykius. Turtiniams santykiams, kurie pagrįsti įstatymų nustatyto asmenų pavaldumu valstybės institucijoms ir kurie tiesiogiai atsiranda, kai valstybės institucijos atlieka valdžios funkcijas (realizuojamas pavaldumas) arba įstatymų nustatytas asmenims pareigas valstybei ar jos taiko įstatymų nustatytas administracines ar baudžiamąsias sankcijas, įskaitant valstybės mokesčių, kitų privalomų rinkliavų ar įmokų valstybei ar jos institucijoms, valstybės biudžeto santykius, bei kitokiems santykiams, kuriuos reglamentuoja viešosios teisės normos, <u>šio kodekso normos taikomos tiek, kiek šių santykių nereglamentuoja atitinkami įstatymai, taip pat šio kodekso įsakmiai nurodytais atvejais.</u> Darbo santykius reglamentuoja specialūs įstatymai. Šio kodekso normos darbo santykiams taikomos tiek, kiek jų nereglamentuoja specialūs įstatymai. Atsižvelgus į tai, siūlymai Civiliniame kodekse nustatyti, kad ekonominės krizės metu negrąžintinas atlyginimų mažinimas; negrąžintinas pensijų mažinimas; atleidimas iš darbo iš anksto neįspėjus yra <i>visiškai</i> nepagrįsti, tai turi būti reguliuojama specialiais įstatymais, reguliuojančiais socialinius ir darbo santykius. Siūlymai ekonominės krizės metu visas administracines baudas padidinti dvigubai taip pat nėra Civilinio reguliavimo dalykas, nes administracinės baudos nustatomos Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse. Lietuvos Respublikos nepaprastosios padėties	
--	--	---	--

		4. Ekonominės krizės pabaiga nustatoma $\frac{3}{4}$ Seimo narių ir patvirtinama oficiali jos pabaigos data, kuri panaikina 3 punkto galiojimą nuo tos datos.“	įstatymo 1 straipsnyje nustatyta, kad šis įstatymas nustato nepaprastosios padėties įvedimo pagrindus ir tvarką, laikiną fizinių asmenų naudojimosi teisėmis ir laisvėmis apribojimą, laikiną juridinių asmenų veiklos apribojimą, laikinus valstybės ir savivaldybių institucijų įgaliojimus nepaprastosios padėties metu, taip pat šių institucijų veiklos teisėtumo kontrolę ir nepaprastosios padėties atšaukimo tvarką. Šio įstatymo 2 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad komendanto valanda – paros laikas, kai teritorijoje, kurioje įvesta nepaprastoji padėtis, draudžiama būti viešose vietose be specialaus leidimo ir asmens dokumentų. Komendanto valanda įvedama susidarius nepaprastajai situacijai. Sprendimą įvesti nepaprastąją padėtį priima Seimo sesijos metu – Seimas, priimdamas atitinkamą nutarimą, o tarp Seimo sesijų – Respublikos Prezidentas, išleisdamas atitinkamą dekretą ir šaukdamas neeilinę Seimo sesiją Respublikos Prezidento sprendimui svarstyti. Atsižvelgus į tai, siūlymas Civiliaame kodekse nustatyti, kad <i>ypatingais atvejais</i> įvedama komendanto valanda yra visiškai nepagrįstas. Tai nustato specialus Nepaprastosios padėties įstatymas. Siūlymas ekonominės krizės metu įrodinėti civiline ir administracine teise dėl negalėjimo įvykdyti finansinių prievolių yra neaiškus, todėl nenagrinėtinas. Neaišku ir kokią atsakomybę marazieriams ir sabotuotojams siūloma padidinti ekonominės krizės metu. Siūlymai Civiliaame kodekse nustatyti, kad „ekonominė krizė nustatoma $\frac{3}{4}$ Seimo narių ir patvirtinama oficiali jos pradžios data, kad ekonominės krizės pabaiga nustatoma $\frac{3}{4}$ Seimo narių ir patvirtinama oficiali jos pabaigos data, kuri panaikina 3 punkto galiojimą nuo tos datos“ yra visiškai nepagrįsti, nes tai nėra Civilinio kodekso reguliavimo dalykas. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 76 straipsnyje nustatyta, kad Seimo darbo tvarką nustato Seimo statutas, kuris turi įstatymo galią. Atsižvelgus į visa tai ir vadovaujantis Peticijų įstatymo 9 straipsnio 3 dalies 2 ir 4 punktais (išskeltų	
--	--	--	--	--

			reikalavimų ir siūlymų tenkinimui nereikia priimti naujo teisės akto, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojančio teisės akto; pareiškėjas visiškai nepagrindžia kreipimesi išdėstytų reikalavimų ir siūlymų ar kitaip piktnaudžiauja peticijos teise) šis kreipimasis nepripažintinas peticija.	
21.	Romualdas Ginelevičius	„Dėl daugiabučių renovavimo-modernizavimo (kvadratinio lizdiniu būdu)“ Pareiškėjas siūlo „30 metų senumo municipalinius daugiabučius namus „karpyti žirkklėmis“, o jų gyventojams pastatyti energetiškai taupius, patogaus išplanavimo dviejų aukštų sublokuotus kotedžus su atskirais 1,5 aro laisvos žemės lopinėliais. Tam reikalingi įstatymo papildymai : 1. Tokių daugiabučių (jų nedaug) butus savivaldybės galėtų išpirkti ES lėšomis, skirtomis socialiniams būstams ar pan. 2. Numatytos lėšos tokių daugiabučių renovavimui modernizavimui su papildytais nuostatomis galėtų būti „perkeltos“ į 2 - jų aukštų sublokuotų kotedžų statybą kooperatinėje statybos bendrijoje be privačių koncesininkų ar mėgėjų pasipinigauti už nieką. 3. Paliekant administravimą 1-	Komisija 2019-06-26, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsnio 3 dalimi ir 4 straipsnio 1 dalimi, nusprendė pareiškimo nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais – Komisija skundų, pareiškimų ir pasiūlymų nenagrinėja. Be to, pareiškime pateiktas pasiūlymas neaiškus, prieštaringas, dviprasmiškas ir nelogiškas. Municipalinis būstas – savivaldybei priklausantis būstas, bet vargu, ar Lietuvoje yra daugiabučių socialinių (municipalinių) būstų, kuriuos pati savivaldybė galėtų „sukarpyti žirkklėmis“ (neaišku, ar siūloma juos kažkaip padalinti, ar visai nugriauti. Matyt, siūloma visai nugriauti, nes toliau siūloma tokių namų vietoje pastatyti naujus 2 aukštų kotedžus). Pareiškime iš pradžių siūloma savivaldybėms priklausančius daugiabučius namus sukarpyti ar nugriauti, kitur jau siūloma savivaldybėms išpirkti butus „ES lėšomis, skirtomis socialiniams būstams ar pan.“. Paskui jau siūloma „numatytas lėšas tokių daugiabučių renovavimui modernizavimui su papildytais nuostatomis „perkelti“ į 2 - jų aukštų sublokuotų kotedžų statybą kooperatinėje statybos bendrijoje be privačių koncesininkų ar mėgėjų pasipinigauti už nieką.“ Toliau dar siūloma „sumažinti bankų ir kredito unijų kreditų palūkanas iki 1 % su valstybės garantija.“ Galima numanyti, kad pagal pareiškėjo siūlymą tokie kotedžai būtų privatūs, nes rašoma, kad nenumatytais atvejais statomą būstą savivaldybės juos perpirktų socialinio būsto reikmėms už realią derybinę kainą be antstolių, jei neatsirastų norinčių jį pirkti iš daugiabučio kitų bendrasavininkų tarpo“.	

		iems metams kooperatinės statybos laikotarpiui a. im., t. y.: suinteresuotų iki 8-nių narių sąrašo sudarymui - 15 a. sklype; pirmininko, buhalterio, tipinio projekto, rangovų pasiūla ir pan.. 4. Banko ar kredito unijų kreditų palūkanos tokiems atvejams turėtų būti sumažintos iki 1 proc. (nes 1 Eur = 3,5 lito) 10 metų laikotarpiui su valstybės garantija, kad nenumatytais atvejais statomas būstas savivaldybės būtų perpirktas socialinio būsto reikmėms už realią derybinę kainą be antstolių, jei neatsirastų norinčių jį pirkti iš daugiabučio kitų bendrasavininkų tarpo.“	Taigi, pareiškime pateiktas pasiūlymas labai neaiškus, prieštaringas, dviprasmiškas ir nelogiškas. Todėl, vadovaujantis Peticijų įstatymo 1 straipsnio 3 dalimi ir 4 straipsnio 1 dalimi, šis pareiškimas nenagrinėtinas Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, tačiau šis Komisijos sprendimas neatima pareiškėjui teisės pateikti naują kreipimąsi, kuriame būtų aiškiai, konkrečiai, nuosekliai, logiškai ir nedviprasmiškai išdėstytas pasiūlymas.	
22.	Druskininkų savivaldybės tarybos nariai	„Dėl galimos neteisėtos Lietuvos politikų įtakos ir (ar) poveikio valstybinių institucijų pareigūnams, Lietuvos teisėjams ir teisėsaugos institucijų pareigūnams (tame tarpe prokurorams)“. Pareiškėjai prašo: „1. <i>Atlikti tyrimą</i> ir ištirti 2011 metų –2018 gruodžio 31 d. laikotarpį: 1) politikų tiesiogiai darytą neteisėtą įtaką ir (ar) poveikį valstybinėms institucijoms, teisėjams ir teisiniams procesams, sprendimų priėmimui, kasacinių skundų	Komisija 2019-07-11, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsniu, 2 straipsnio 4-5 dalimis ir 4 straipsniu, nusprendė pareiškėjų vadinamos peticijos nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, nes joje išdėstytų pasiūlymų nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai – Komisija prašymų dėl valstybės įstaigų ar pareigūnų darbo, taip pat skundų, pareiškimų ar pasiūlymų nenagrinėja ir tyrimų neatlieka. Pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalį, peticijos teisės įgyvendinimo tvarką nustato specialus Peticijų įstatymas, kuriame nurodyta, kad Peticijų įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką, kad šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę; referendumo paskelbimo iniciatyvos teisę; valstybės įstaigų ar pareigūnų darbo kritikos teisę, kad šis įstatymas nereglamentuoja skundų,	

	priėmimui; 2) politikų darytą neteisėtą įtaką ir (ar) poveikį prokurorams, procesinių sprendimų dėl prokurorų sprendimų ginti arba neginti viešąjį interesą priėmimui; 3) politikų pareiškimais darytą neteisėtą įtaką ir (ar) poveikį teisėjams, sprendimų priėmimui; 4) politikų išankstiniais viešais pareiškimais darytą neteisėtą įtaką ir (ar) poveikį prokurorams, teismams; 5) sprendimais dėl paskyrimo į aukštesnes pareigas ir/ar apdovanojimo valstybiniais apdovanojimais galimai darytą neteisėtą įtaką ir (ar) poveikį valstybinių institucijų pareigūnams, prokurorams, teisėjams ir teisiniams procesams, sprendimų priėmimui, kasacinių skundų priėmimui; 6) kokią teisėsaugos ir žvalgybos institucijų turėtą informaciją, kuri yra tiesiogiai susijusi su neteisėtos įtakos ir (ar) poveikio valstybinėms institucijoms, teisėjams, prokurorams ir teisiniams procesams darymu, gavo kompetentingos institucijos, be kita ko nurodant, kaip, kokio pobūdžio, kokia tvarka teisėsaugos ir žvalgybos	pareiškimų ir pasiūlymų nagrinėjimo tvarkos, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės aktai. Tai pažymėjo ir Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas savo 2006 m. sausio 26 d. nutarime „Dėl Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 2 punkto, 10 straipsnio 4 dalies ir 16 straipsnio atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“. Jame konstatuota, kad Konstitucijos 33 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos piliečių teisės kritikuoti valstybės įstaigų ar pareigūnų darbą, apskųsti jų sprendimus negalima tapatinti su Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta piliečių peticijos teise: kiekviena iš šių teisių turi savo, tik jai būdingą turinį; tai suponuoja <i>inter alia</i> skirtingą šių teisių įgyvendinimo tvarką, taip pat kai kuriuos jų gynimo ypatumus. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą ir kai peticijų komisijos tokį kreipimąsi pripažįsta peticija. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad peticijų komisijos – nuolatinės komisijos, kurios sprendžia kreipimosi pripažinimo peticija bei peticijų priėmimo nagrinėti klausimus, jas nagrinėja ir pateikia išvadą dėl peticijoje išdėstytų reikalavimų ir siūlymų tenkinimo. Peticijų įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad peticijų komisijos sprendžia klausimą dėl kreipimosi pripažinimo peticija, išsiaiškinusios, ar jame iškeltų reikalavimų ir siūlymų nagrinėjimas priklauso įregistravusios institucijos kompetencijai. Vadovaudamasi šia nuostata, Komisija taip pat nusprendė Jūsų vadinamą peticiją perduoti Seimo 2018 m. rugsėjo 25 d. nutarimu Nr. XIII-1495 „Dėl Lietuvos Respublikos Seimo laikinosios tyrimo komisijos dėl galimos neteisėtos įtakos ir (ar) poveikio Lietuvos politikams, valstybės tarnautojams ir politiniams procesams Lietuvoje parlamentinio tyrimo atlikimo sudarymo“ sudarytai Komisijai, prašant jos rasti	
--	--	---	--

		institucijos teikė informaciją šios dalies 1-6 punktuose apibrėžtais klausimais kompetentingoms institucijoms. 2. Pateikti pasiūlymus dėl teisės aktų pakeitimo, papildymo, pripažinimo netekusiais galios ar naujų teisės aktų parengimo ir priėmimo ar kitų priemonių, įskaitant tarėjų instituto įvedimą bei prokuratūros imuniteto tarnybos sukūrimą, kurios būtinos siekiant išvengti Lietuvos teisinėje sistemoje egzistuojančio absoliutaus nepriklausomumo principo, pasireiškiančio kai kurių prokurorų, teisėjų, teismų savivaliavimu.“	galimybę į savo tyrimą įtraukti Jūsų vadinamoje peticijoje išdėstytus klausimus. Savo nutarimu Seimas šią komisiją „ipareigojo ištirti 2008–2018 metų laikotarpį: 1) suinteresuotų asmenų ir (ar) jų grupių (toliau – interesų grupė) galimai darytą neteisėtą įtaką ir (ar) poveikį šalies politiniams procesams, <i>inter alia</i> rinkimų eigai, parlamentinių koalicijų formavimui, parlamentinių frakcijų, atskirų politikų darbui, partijų ir visuomeninių judėjimų veiklai ir finansavimui; 2) interesų grupės galimai darytą neteisėtą įtaką ir (ar) poveikį teisėkūros procesui (teisės aktų inicijavimui, rengimui, svarstymui ir (ar) priėmimui); 3) interesų grupės galimai darytą neteisėtą įtaką ir (ar) poveikį valstybės institucijų vadovų, valstybės tarnautojų rinkimui ar skyrimui ir (ar) jų veiklai; 4) interesų grupės galimai darytą neteisėtą įtaką ir (ar) poveikį valstybės valdomų įmonių (jų dukterinių bendrovių), viešųjų įstaigų vadovų, valdymo ar priežiūros organų narių rinkimui ar skyrimui ir (ar) jų veiklai; 5) kokią teisėsaugos ir žvalgybos institucijų turėtą informaciją, kuri yra tiesiogiai susijusi su neteisėtos įtakos ir (ar) poveikio politikams, valstybės tarnautojams bei politiniams procesams darymu, gavo kompetentingos institucijos, be kita ko nurodant, kaip, kokio pobūdžio, kokia tvarka teisėsaugos ir žvalgybos institucijos teikė informaciją šios dalies 1–4 punktuose apibrėžtais klausimais kompetentingoms institucijoms ir NSGK; kokios pateiktos informacijos pagrindu buvo daromos kompetentingų institucijų išvados, kokie teisės aktai inicijuojami, kokių kitų priemonių buvo imtasi. 2. Pateikti pasiūlymus dėl teisės aktų pakeitimo, papildymo, pripažinimo netekusiais galios ar naujų teisės aktų parengimo ir priėmimo ar kitų priemonių, kurios būtinos šio straipsnio 1 dalyje apibrėžto tyrimo metu nustatytoms problemoms spręsti.“ Pažymėtina, kad Seimo valdyba šių metų birželio 27 d. priėmė sprendimą prašyti Seimo laikinosios tyrimo	
--	--	---	---	--

			komisijos dėl galimos neteisėtos įtakos ir (ar) poveikio Lietuvos politikams, valstybės tarnautojams ir politiniams procesams Lietuvoje parlamentinio tyrimo atlikimo ir paprašyti jos nuomonės dėl galimybės įtraukti į tyrimą Druskininkų savivaldybės tarybos narių pasirašytą šių metų gegužės 28 d. viešą kreipimąsi „Atskleista Druskininkų šmeižto schema: nuo Prezidentūros, Seimo iki teisėsaugos“, adresuotą Seimo Pirmininkui V. Pranckiečiui, Seimo valdybai, Seimo frakcijoms, Teisės ir teisėtvarkos komitetui, Nacionalinio saugumo ir gynybos komitetui, Seimo laikinajai tyrimo komisijai dėl galimos neteisėtos įtakos ir (ar) poveikio Lietuvos politikams, valstybės tarnautojams ir politiniams procesams Lietuvoje parlamentinio tyrimo atlikimo ir kuriame išdėstyti panašūs ar beveik tie patys klausimai ir prašymai kaip ir vadinamoje peticijoje.	
23.	Leonidas Maksimovas	„Dėl įstatymo Dėl Lenkijos okupuoto Vilniaus krašto priėmimo“. Pareiškėjas savo prašyme prašo „įregistruoti kreipimąsi „Dėl 1919—1944 m. laikotarpiu Lenkijos okupantų genocido ir nusikaltimais žmonijai padarytos žalos Lietuvai ir jo žmonėms – 5 milijardų eurų sumai bei priimti naują įstatymą dėl Lenkijos okupuoto Vilniaus krašto 1919–1944 m.“	Komisija 2019-08-21, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 4 straipsniu, nusprendė prašymo nenagrinėti Peticijų įstatymo nustatytais pagrindais – neaiškiai ir nekonkrečiai išdėstytas pasiūlymas. Pareiškėjas savo prašyme nieko konkrečiai nenurodo, kas tame įstatyme turėtų būti išdėstyta, nustatyta ar reglamentuota. Be to, prašymas pateiktas elektroniniu būdu, bet nepasirašytas elektroniniu parašu. Peticijų įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad elektroniniu būdu pateiktas kreipimasis turi būti pasirašytas elektroniniu parašu. Pažymėtina, kad 1939 m rugsėjo 1 d. hitlerinei Vokietijai užpuolus Lenkiją ir prasidėjus II pasauliniam karui, Sovietų Sąjunga 1939 m. spalio 27 d. įžengė į Vilniaus kraštą ir pagal Lietuvos ir TSRS savitarpio pagalbos sutartį „grąžino“ Vilnių ir Vilniaus kraštą Lietuvai. Pagal 1939 m. spalio 10 d. Sovietų Sąjungos Lietuvai primestą sutartį Lietuva atgavo 6656 kvadratinų kilometrų teritoriją su Vilniumi ir Vilniaus kraštu. SSRS gavo teisę keturiose Lietuvos vietovėse dislokuoti Raudonosios armijos įgulas, iš viso 20 tūkst. karių. Lietuva	

			atgavo istorinę sostinę, bet svetimos šalies karinių jėgų buvimas reiškė nepriklausomybės praradimo pradžią, riboją savarankišką užsienio politiką. Neutralios valstybės statusas buvo prarastas. Atsižvelgus į tai, pareiškėjo teiginys, kad iki 1944 m. Vilniaus kraštas buvo okupuotas Lenkijos yra nepagrįstas.	
24.	Janina Mažuikienė	„Dėl našlių pensijos mokėjimo tvarkos pakeitimo“. Pareiškėja siūlo pakeisti Socialinio draudimo pensijų įstatymą ir nustatyti, kad našlių pensiją turėtų teisę gauti taip pat išsituokusieji ar vieniši asmenys.	Komisija 2019-08-21 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticija, bet nepriimti jos nagrinėti. Peticijų įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad kreipimasis pateikiamas raštu arba elektroniniu būdu. Kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu. Peticijų įstatymo 9 straipsnio 7–8 dalyse nustatyta, kad Komisija pareiškėjui nustato terminą trūkumams ištaisyti. Peticijų komisijos atsisako priimti peticiją nagrinėti, kai per nustatytą terminą nebuvo ištaisyti nurodyti trūkumai. Atsižvelgusi į tai, kad kreipimasis pateiktas elektroniniu būdu, bet nepasirašytas elektroniniu parašu, ir vadovaudamasi 4 straipsniu ir 9 straipsnio 7–8 dalimis, Komisija nusprendė nustatyti pareiškėjai rugsėjo 9 d. terminą kreipimąsi pasirašyti elektroniniu parašu arba jį atsiųsti paštu.	
25.	Virginijus Jurgaitis	„Dėl Civilinio proceso kodekso 510 straipsnio 3 dalies pakeitimo“. Pareiškėjas prašo „pakeisti LR CPK 510 str. 3 d. taip, kad antstoliui būtų privaloma pateikti apylinkės teismui vieną patvarkymo kopiją, jeigu jis su skolininko skundu/prašymu/pareiškimu nesutinka. To neatlikus, jam būtų skiriama bauda. Pasikartojus atvejui, spręsti dėl	Komisija 2019-08-21 priėmė sprendimą kreipimąsi pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti. Komisija 2019-11-19 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos pateiktą nuomonę ir manydama, kad galiojantis teisinis reguliavimas, susijęs su skundų nagrinėjimo tvarkos laikymosi kontrole, yra tinkamas ir pakankamas. Civilinio proceso kodekso 510 straipsnyje įtvirtintos ikiteisminės skundų dėl antstolio veiksmų tvarkos pagrindinis tikslas – greitas asmens pažeistų teisių gynimas, t. y. skundą pateikiant antstoliui, šis turi pareigą ir galimybę	Seimas 2019-12-10 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

		antstolio veiklos licencijos panaikinimo. Tokiu atveju LR CPK 510 str. 4d. netektų prasmės.“	operatyviai ištaisyti vykdymo proceso pažeidimus, o teismas skundą nagrinėja tik tuo atveju, jeigu yra ginčas (jeigu antstolis visiškai ar iš dalies nesutinka su skunde keliamais reikalavimais). Atkreiptinas dėmesys, kad Civilinio proceso kodekso 510 straipsnyje nustatyta tvarka nagrinėjami ne bet kokie skundai dėl antstolio veiksmų, bet skundai dėl <i>antstolio procesinių veiksmų arba atsisakymo procesinius veiksmus atlikti</i>. Taip pat paminėtina, kad, vadovaujantis Civilinio proceso kodekso 443 straipsnio 2 dalimi, skundas dėl antstolio veiksmų turi atitikti procesinių dokumentų formai ir turiniui keliamus reikalavimus, todėl Sprendimų vykdymo instrukcijos, patvirtintos Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2005 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. 1R-352, 29 punkte nustatyta, kad skunde turi būti nurodomas pareiškėjo vardas, pavardė ir kontaktinė informacija, skundo surašymo data, vykdomosios bylos numeris (jei žinomas) ir jos šalys, skundžiamo antstolio vardas ir pavardė, <i>skundžiamas antstolio veiksmas, pareiškėjo reikalavimas, skundo motyvai ir aplinkybės, kuriomis pareiškėjas grindžia reikalavimą</i>, pareiškėjo ar įgalioto atstovo parašas. Šios teisės aktų nuostatos užtikrina, kad antstoliui (o antstoliui atsisakius patenkinti skundą – ir teismui) nebūtų pateikiami neaiškaus ar neapibrėžto turinio skundai be jokių reikalavimus pagrindžiančių motyvų ar įrodymų. Peticijoje nurodoma, kad Civilinio proceso kodekso 510 straipsnio 4 dalies nuostatos leidžia antstoliams piktnaudžiauti ir nenagrinėti skundų, tačiau su tokia nuomone negalima sutikti, nes paminėto straipsnio 3 dalies nuostata įpareigoja antstolį skundą išnagrinėti per penkias darbo dienas ir dėl to priimti patvarkymą, kurį, skundo netenkinimo atveju, ne vėliau kaip kitą darbo dieną antstolis turi persiųsti teismui. Be to, Civilinio proceso kodekso 510 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad gautą skundą antstolis privalo išnagrinėti net ir tais atvejais, kai jis pateiktas praleidus Civilinio proceso kodekso 512 straipsnyje nustatytą terminą	
--	--	---	---	--

			Dėl Civilinio proceso kodekso 510 straipsnio 4 dalies pagrįstumo pažymėtina, kad, esant nustatytai privalomai ikiteisminei skundų nagrinėjimo procedūrai, nenustačius išimčių, kurioms esant asmuo turėtų teisę su skundu kreiptis tiesiogiai į teismą, nebūtų užtikrinta asmenų teisė į teisminę gynybą, jeigu antstolis dėl kažkokių priežasčių skundo vis dėl to neišnagrinėtų arba patvarkymo, kuriuo atsisakė tenkinti skundą, nepateiktų nagrinėti teismui. Peticijoje siūloma, kaip antstolių drausminimo priemonę, Civilinio proceso kodekso 510 straipsnio 3 dalyje nustatyti, kad patvarkymo, kuriuos atsisakyta tenkinti skundą, neperdavus teismui antstoliui būtų skiriama bauda, o tokiam atvejui pasikartojus – būtų sprendžiama dėl antstolio licencijos panaikinimo, tačiau panašios nuostatos jau ir šiuo metu galioja: Civilinio proceso kodekso 299 straipsnyje nustatyta, kad tuo atveju, jeigu teismas nagrinėdamas civilinę bylą padaro išvadą, kad asmenys pažeidė įstatymus ar kitas teisės normas, jis priima atskirą nutartį ir nusiunčia ją atitinkamoms institucijoms ar pareigūnams, informuodamas juos apie pažeidimus. Be to, už skundų nagrinėjimo tvarkos pažeidimus Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo nustatyta tvarka antstoliui gali būti taikoma drausminė atsakomybė. Dėl siūlymo nustatyti, kad už pakartotinį skundų nagrinėjimo tvarkos pažeidimą asmuo būtų atleidžiamas iš antstolių pažymėtina, kad tokia sankcija būtų neproporcinga. Drausminės atsakomybės atveju drausminė nuobauda – atleidimas iš antstolių yra pati griežčiausia drausminės nuobaudos rūšis, kuri turėtų būti taikoma už ypač šiurkščius, pasikartojančius antstolio veiklos pažeidimus, kuriais grubiai pažeidžiamos asmenų teisės ar padaroma didelė žala, tuo tarpu skundų nagrinėjimo tvarkos pažeidimas visų pirma yra procedūrinis, nes skiriant šią nuobaudą net nebūtų aišku, ar skundas, kuris nebuvo išnagrinėtas, yra pagrįstas (t. y., ar antstolio procesiniai veiksmai, dėl kurių pateiktas skundas, yra neteisėti). Komisija taip pat nusprendė pasiūlyti Teisingumo ministerijai inicijuoti Civilinio proceso kodekso 510	
--	--	--	---	--

			straipsnio papildymą nustatant, kad šiame straipsnyje nustatyta tvarka nagrinėjami ne tik skundai dėl antstolio procesinių veiksmų ar atsisakymo atlikti procesinius veiksmus, bet ir prašymai atlikti procesinius veiksmus. Toks reguliavimas užtikrintų, kad proceso dalyvių pateikiami prašymai atlikti procesinius veiksmus būtų pagrįsti ir motyvuoti, o antstoliai šiuos prašymus privalėtų išnagrinėti per penkias darbo dienas ir tuo atveju, jeigu atsisakytų tenkinti, motyvuotu patvarkymu prašymą perduotų nagrinėti teismui.	
26.	Edas Kizelevičius	„Dėl Lietuvos Respublikos Konstitucijos 67 straipsnio bei konstitucinio įstatymo „Dėl Lietuvos Respublikos pilietybės grąžinimo Ignui Brazdeikiui“ priėmimo“. Pareiškėjas savo kreipimesi prašo Lietuvos Respublikos Konstitucijos 67 straipsnį papildyti nauju punktu, kuriame būtų nustatyta, kad „Seimas gali priimti konstitucinius įstatymus dėl dvigubos (daugybės) pilietybės“.	Komisija 2019-08-21, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsnio 1-2 dalimis ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos 147 straipsniu, buvo priimtas sprendimas kreipimosi „Dėl Lietuvos Respublikos Konstitucijos 67 straipsnio nenagrinėti Peticijų įstatymo nustatytais pagrindais – nei Peticijų įstatymas, nei jokie kiti teisės aktai nesuteikia teisės Komisijai siūlyti Seimui keisti Lietuvos Respublikos Konstituciją. Peticijų įstatymo 1 straipsnio 1-2 dalyse nustatyta, kad šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką, kad šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę (...). Lietuvos Respublikos Konstitucijos 147 straipsnyje nustatyta, kad sumanymą keisti ar papildyti Lietuvos Respublikos Konstituciją turi teisę pateikti Seimui ne mažesnė kaip 1/4 visų Seimo narių grupė arba ne mažiau kaip 300 tūkstančių rinkėjų. Komisija taip pat nusprendė šį kreipimąsi perduoti Seimo Konstitucijos komisijai, kurios vienas iš uždavinių yra nagrinėti Komisijoje gautus pasiūlymus keisti arba papildyti Konstitucijos straipsnius.	
27.	Edas Kizelevičius	„Dėl Aukščiausios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininko profesoriaus Vytauto Landsbergio pripažinimo	Komisija 2019-08-21, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsnio 1-2 dalimis ir 2 straipsnio 4 dalimi, nusprendė kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatymo nustatytais pagrindais.	

		valstybės vadovu“. Pareiškėjas savo kreipimesi teikia „Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo Pirmininko profesoriaus Vytauto Landsbergio pripažinimo Lietuvos valstybės vadovu konstitucinio įstatymo projektą ir Lietuvos Respublikos konstitucinių įstatymų sąrašo konstitucinio įstatymo Nr. X I-1932 2 straipsnio pakeitimo konstitucinio įstatymo projektą“, kuriuose siūlo Lietuvos Respublikos Laikinojo Pagrindinio Įstatymo, patvirtinto Lietuvos Respublikos 1990 m. kovo 11 d. įstatymu „Dėl Lietuvos Respublikos Laikinojo Pagrindinio Įstatymo“ Nr. 1-14, 86 straipsnio 1 dalies galiojimo atstatymą, taip pat į konstitucinių įstatymų sąrašą įrašyti „Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo Pirmininko profesoriaus Vytauto Landsbergio pripažinimo Lietuvos valstybės vadovu konstitucinį įstatymą.	Peticijų įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laidojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką, o 2 dalies 1 punkte – šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, <i>kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą</i> ir kai peticijų komisijos tokį kreipimąsi pripažįsta peticija. Galimybės atstatyti įstatymo ar jo dalies galiojimą Peticijų įstatymas nenumato. Pažymėtina, kad pareiškėjas siūlo atstatyti, atnaujinti normą, kuri yra negyva ta prasme, kad kalba apie praeitį ir daugiau negali būti pritaikyta. Pažymėtina ir tai, kad 2014 m. sausio 7 d. Seime jau buvo užregistruotas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios tarybos – Atkuriamojo Seimo Pirmininko teisinio statuto įstatymo projektas Nr. XIIP-1434, kurio 1 straipsnyje konstatuojama, kad Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo Pirmininkas yra pirmasis 1990 m. kovo 11 d. atkurtos nepriklausomos Lietuvos valstybės vadovas.	
28.	Justinas Malakauskas	„Dėl Lietuvos Respublikos Konstitucijos 7 ir 107 straipsnių pakeitimo“.	Komisija 2019-08-21, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsniu ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos 147 straipsniu, nusprendė šio pareiškimo	

		Pareiškėjas savo pareiškime rašo, kad „Konstitucijos 7 straipsnis negalioja“, kad „7 straipsnis – neleidžia vogti, klastoti dokumentų. 107 straipsnis – vokit, klastokit (atiduoti nieko nereikės) kol teisėjai miega“, kad „Konstitucijos 7 straipsnis prieštarauja 107 straipsniui – vieną naikinti“.	nenagrinėti Peticijų įstatymo nustatytais pagrindais – pareiškime pateikto klausimo nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai – nei Peticijų įstatymas, nei jokie kiti teisės aktai nesuteikia teisės Komisijai siūlyti Seimui keisti Lietuvos Respublikos Konstituciją. Peticijų įstatymo 1 straipsnio 1-3 dalyse nustatyta, kad šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laidojamos petijijos teisės įgyvendinimo tvarką, kad šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę, kad šis įstatymas nereglamentuoja skundų, pareiškimų ir pasiūlymų nagrinėjimo tvarkos, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės aktai. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 147 straipsnyje nustatyta, kad sumanymą keisti ar papildyti Lietuvos Respublikos Konstituciją turi teisę pateikti Seimui ne mažesnė kaip 1/4 visų Seimo narių grupė arba ne mažiau kaip 300 tūkstančių rinkėjų. Kartu pažymėtina, kad pareiškime pateiktas teiginys, jog „Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2018 m. sausio 1 d. panaikino Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000.05.01 priimtą nutarimą Nr. 487“ yra klaidingas – prašyme minimas Vyriausybės nutarimas nuo 2018 m. sausio 1 d., įsigaliojus Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymui Nr. XII-2512, neteko galios.	
29.	Paulius Girčys ir kt. pareiškėjai	„Dėl priemonių ginti žmogaus teises į aplinką be tabako dūmų“. Pareiškėjai savo kreipimesi reikalauja, kad „Seimas ir Vyriausybė įvertintų galimybes sukurti teisinės sąlygas ir teisinius reikalavimus diferencijuojant tabako gaminių prieinamumą, kainą, reikalavimus tabako gaminių galimoms vartojimo vietoms,	Komisija 2019-08-21, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, nusprendė pareiškėjų vadinamos peticijos, adresuotos Lietuvos Respublikos Seimui ir Lietuvos Respublikos Vyriausybei, nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais – neaiškiai, nekonkrečiai ir abstrakčiai suformuluotas reikalavimas. Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kreipimesi turi būti aiškiai ir konkrečiai išdėstyti kreipimesi pateikti pasiūlymai ar reikalavimai, tačiau kreipimesi pateiktas reikalavimas „įvertinti galimybes sukurti sąlygas ir teisinius reikalavimus“, „nustatyti motyvuotą ir pagrįstą	

		priklausomai nuo jų keliamo pavojaus aplinkinių pasyvių rūkymui“, kad „Seimas ir Vyriausybė Lietuvos Respublikos akcizų įstatyme nustatytą motyvuotą ir pagrįstą akcizų diferencijavimą tarp bedūmių tabako gaminių, elektroninių cigarečių, naujoviškų tabako gaminių ir tabako gaminių, keliančių pasyvaus rūkymo pavojų aplinkiniams“, kad „Seimas ir Vyriausybė Lietuvos Respublikos tabako, tabako gaminių ir su jais susijusių gaminių kontrolės įstatyme nustatytą motyvuotą ir pagrįstą diferencijavimą tarp bedūmių tabako gaminių, elektroninių cigarečių, naujoviškų tabako gaminių ir tabako gaminių, keliančių pasyvaus rūkymo pavojų aplinkiniams, jų prieinamumui ir galimoms vartojimo vietoms“.	diferencijavimą“ yra neaiškus, abstraktus ir nekonkretus. Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad teisėkūroje vadovaujamasi aiškumo principu, reiškiančiu, kad teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas. Atsižvelgus į tai, šis kreipimasis, vadovaujantis Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, nenagrinėtinas Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, tačiau šis Komisijos sprendimas pareiškėjui neatima teisės pateikti naują kreipimąsi, kuriame būtų aiškiai, konkrečiai ir nedviprasmiškai išdėstytas pasiūlymas.	
30	Ivina Danuta Aleksandrovič	„Dėl buto pardavimo iš varžytinių ir iškeldinimo iš buto“. Pareiškėja pasiūlymo savo prašyme nepateikė.	Komisija 2019-08-21, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, nusprendė prašymo nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais – prašyme nesuformuluotas siūlymas ar reikalavimas. Pareiškėja savo prašyme detaliai aprašo savo situaciją, tačiau jokio siūlymo ar reikalavimo Komisijai nesuformulavo – Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kreipimesi turi būti aiškiai ir konkrečiai išdėstyti kreipimesi pateikti pasiūlymai ar reikalavimai, o jo 2 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad peticija – rašytinis arba	

			elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, <i>kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą</i> ir kai peticijų komisijos tokį kreipimąsi pripažįsta peticija. Pagal Peticijų įstatymo 1 straipsnio 3 dalį, komisija skundų pareiškimų ir pasiūlymų nenagrinėja. Atsižvelgus į tai, šis prašymas, vadovaujantis Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, nenagrinėtinas Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, tačiau šis Komisijos sprendimas neatima pareiškėjai teisės pateikti naują kreipimąsi, kuriame būtų aiškiai ir konkrečiai išdėstytas pasiūlymas ar reikalavimas.	
31.	Viktoras Vilkauskas	„Dėl Lietuvos Respublikos suėmimo vykdymo įstatymo 22 ir 23 straipsnių papildymo“. Pareiškėjas siūlo papildyti suėmimo vykdymo įstatymo 22 straipsnį nauju punktu: „9. Tardymo izoliatoriaus administracija suimtajam kuris yra laikomas kardomajam kalnime - suėmimo ilgiau nei vieneri metai, leidžia pasimatyti, su sutuoktiniu, sugyventiniu, artimaisiais giminaičiais arba asmeniu, su kuriuo suimtas turi bendrą vaiką, jei nei suimtas, nei šis asmuo nėra susituokęs su kitu asmeniu arba neturi sugyventinių ir šis vaikas yra Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka registruotas kaip bendras suimtojo ir į pasimatymą atvykusio asmens vaikas, ne	Komisija 2019-09-11 nusprendė kreipimąsi pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti. Komisija 2019-11-13 nusprendė atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos pateiktą nuomonę ir manydama, kad tenkinus pareiškėjo peticijoje pateiktą siūlymą ir papildžius Lietuvos Respublikos suėmimo vykdymo įstatymo (toliau – SVĮ) 22 ir 23 straipsnius nuostatomis, leidžiančiomis suimtiesiems po 1 metų laikymo suėmimo sąlygiškai naudotis teise į pasimatymą ir skambinimą telefonu, kiltų reali grėsmė nukentėjusiųjų, liudytojų ir kitų asmenų saugumui ir ikiteisminio tyrimo sėkmei, ypatingai, kai tiriamos didelė apimties ir sudėtingos baudžiamosios bylos. SVĮ 22 straipsnio 1 dalyje ir 23 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad tardymo izoliatoriaus administracija suimtajam leidžia pasimatyti ir paskambinti telefonu, jeigu nėra gautas suimtojo ikiteisminiam tyrimui vadovaujančio ar jį atliekančio prokuroro arba teismo, kurio žinioje yra byla, rašytinis nurodymas neleisti suimtajam pasimatyti ar paskambinti. Duoti šį nurodymą galima tik siekiant užkirsti kelią nusikalstamoms veikoms ar kitiems teisės pažeidimams, apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves arba	Seimas 2019-11-19 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

		dažniau kaip vieną kartą per mėnesį gali vykti neatskiriant lankytojų ir suimtojo. Šioje dalyje numatyti pasimatymai vyksta tardymo izoliatoriaus atstovo akivaizdoje, tačiau pokalbio nesiklausoma.“. Taip pat jis siūlo šio įstatymo 23 straipsnį papildyti nauju punktu: „5. Tardymo izoliatoriaus administracija suimtajam kuris yra laikomas kardomajam kalinime - suėmimo ilgiau nei vieneri metai, leidžia paskambinti telefonu.“	kai suimtojo pasimatymas galėtų pakenkti ikiteisminio tyrimo sėkmei. Jeigu ikiteisminiam tyrimui vadovaujantis ar jį atliekantis prokuroras arba teismas, kurio žinioje yra byla, nurodo neleisti suimtajam pasimatyti, jam ir tardymo izoliatoriaus administracijai turi būti nurodoma šio draudimo trukmė, asmenys, su kuriais neleidžiama pasimatyti ar paskambinti, ir kitos aplinkybės, dėl kurių draudimą būtina taikyti. Minėtomis nuostatomis siekiama ne tik suimtajam palaikyti ryšius su giminaičiais, artimaisiais ir kitais asmenimis, bet kartu ir sudaryti prielaidas sėkmingam baudžiamajam procesui ir apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves, t. y. užtikrinti, kad suimtas nedarytų poveikio kitiems baudžiamojoje byloje esantiems kaltinamiesiems (įtariamiesiems), nukentėjusiesiems, nebandytų per tarpininkus paveikti liudytojus ar sunaikintų įrodymus. Todėl tenkinus pareiškėjo peticijoje pateiktą siūlymą kiltų reali grėsmė nukentėjusiųjų, liudytojų ir kitų asmenų saugumui ir ikiteisminio tyrimo sėkmei, ypatingai, kai tiriamos didelė apimties ir sudėtingos baudžiamosios bylos. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad išnykus aplinkybėms, dėl kurių priimtas rašytinis nurodymas neleisti suimtajam pasimatyti ar skambinti, suimtas ar jo gynėjas turi teisę vėl kreiptis į prokurorą arba teismą, kurio žinioje yra baudžiamoji byla su prašymu leisti paskambinti ir (ar) pasimatyti su konkrečiais asmenimis, o pastariesiems netenkinus prašymo, suimtas gali pasinaudoti procesine teise apskųsti nepalankų sprendimą. Pažymėtina, kad SVĮ 22 straipsnio 1 dalyje ir 23 straipsnio 1 dalyje nustatytas atitinkamas suvaržymas suimtajam pasimatyti ar paskambinti nepažeidžia protingumo ir proporcingumo principų, kadangi juo siekiama Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 1 straipsnyje nustatytų tikslų – greitai, išsamiai atskleisti nusikalstamas veikas ir tinkamai pritaikyti įstatymą, kad nusikalstamą veiką padaręs asmuo būtų teisingai nubaustas ir niekas nekaltas nebūtų nuteistas, o taip pat apsaugoti visų baudžiamojo proceso dalyvių ir kitų asmenų teisės ir laisvės.	
--	--	---	---	--

			Europos Žmogaus Teisių Teismas savo praktikoje taip pat yra pažymėjęs, kad kalinimas, kaip ir bet kokia kita laisvės apribojimo priemonė, yra susijęs su privataus ir šeimos gyvenimo ribojimais. Tačiau pagrindinis kalinamo asmens teisės į šeimos gyvenimo gerbimą elementas yra tai, kad institucijos leidžia arba, kai reikalinga, padeda palaikyti kontaktą su artima šeima. Tokie apribojimai kaip susitikimų su šeima skaičiaus nustatymas, šių susitikimų stebėjimas ir, jeigu padaryto nusikalstamos veiklos pobūdis reikalauja, specialaus kalėjimo režimo taikymas arba konkrečios susitikimų tvarkos nustatymas reiškia Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnio teisių ribojimą, bet patys savaime šių nuostatų nepažeidžia. Bet kuriuo atveju kiekvienas ribojimas turi būti taikomas įstatymų nustatyta tvarka ir turi siekti vieno ar daugiau teisėtų tikslų ir turi būti būtinas demokratinėje visuomenėje (2007 m. sausio 18 d. sprendimas byloje <i>Estrikh prieš Latvija</i>, pareiškimo Nr. 73819/01, 166 paragrafas; 2007 m. liepos 17 d. sprendimas byloje <i>Kučera prieš Slovakiją</i>, pareiškimo Nr. 48666/99, 127 paragrafas, ir 2003 m. balandžio 3 d. sprendimas byloje <i>Klamecki prieš Lenkiją</i> (Nr. 2), pareiškimo Nr. 31583/96, 144 paragrafas).	
33.	Erikas Spila	„Dėl prievolės kandidato į rajonų ir miestų merus, savivaldybės tarybos narius, Seimo narius, rajono tarybos narius, Europos Parlamentą anketoje nurodyti bendradarbiavimo su sovietinėmis saugumo struktūromis (KGB, NKVD ir kitomis) faktą“. Pareiškėjas prašo „inicijuoti įstatymo pataisas kad kandidatams į merus, savivaldybės tarybos narius, Seimo narius, Europos	Komisija 23019-09-11 nusprendė šį kreipimąsi pripažinti peticija ta apimtimi, kurioje prašoma inicijuoti įstatymo pakeitimą ir jame nustatyti prievolę kandidatams į merus, savivaldybės tarybos narius kandidato anketoje nurodyti bendradarbiavimo su sovietinėmis saugumo struktūromis, tokiomis kaip KGB, NKVD ir kitos, faktą. Komisija taip pat, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 9 straipsnio 3 dalies 2 punktu, nusprendė kreipimosi nepripažinti peticija ta apimtimi, kurioje prašoma inicijuoti įstatymų pataisas, kad kandidatams į (...) Seimo narius, Europos parlamentą, Respublikos Prezidentą būtų nustatyta prievolė kandidato anketoje nurodyti bendradarbiavimo su sovietinėmis saugumo struktūromis, tokiomis kaip KGB, NKVD ir kitos, faktą. Peticijų įstatymo 9 straipsnio 3 dalies 2 punkte	

		parlamenta, Prezidentą, būtų prievolė kandidato anketoje nurodyti bendradarbiavimo su sovietinėmis saugumo struktūromis, tokiomis kaip KGB, NKVD ir kitos, faktą.“	nustatyta, kad kreipimasis nepripažįstamas peticija, jeigu iškeltų reikalavimų ir siūlymų tenkinimui nereikia priimti naujo teisės akto, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojančio teisės akto. Šiuo metu galiojančiuose Lietuvos Respublikos Seimo rinkimų įstatyme, Lietuvos Respublikos Prezidento rinkimų įstatyme ir Lietuvos Respublikos rinkimų į Europos parlamentą įstatyme jau yra nustatyta prievolė kandidatams į Seimo narius, į Respublikos Prezidentus ir Europos parlamentą kandidato anketoje nurodyti ir viešai paskelbti, jeigu ne pagal savo kilmės valstybės narės užduotis yra sąmoningai bendradarbiavę su kitos valstybės specialiosiomis tarnybomis (atitinkamai 98, 3 ir 96 straipsniai). Taip pat Komisija, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 9 straipsnio 7 ir 8 dalimis, priėmė sprendimą kreipimosi nepriimti nagrinėti, nes kreipimasis nepasirašytas jokių parašu. Peticijų įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad kreipimasis pateikiamas raštu arba elektroniniu būdu. Kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu. Peticijų įstatymo 9 straipsnio 7–8 dalyse nustatyta, kad Komisija pareiškėjui nustato terminą trūkumams ištaisyti. Peticijų komisijos atsisako priimti peticiją nagrinėti, kai per nustatytą terminą nebuvo ištaisyti nurodyti trūkumai. Atsižvelgusi į tai, kad šis kreipimasis pateiktas elektroniniu būdu, bet nepasirašytas elektroniniu parašu, ir vadovaudamasi 4 straipsniu ir 9 straipsnio 7–8 dalimis, Komisija nusprendė nustatyti rugsėjo 20 d. terminą kreipimąsi pasirašyti elektroniniu parašu arba jį atsiųsti paštu.	
34.	Romualdas Mickevičius ir kiti pareiškėjai	„Dėl SADM, VRM, KAM, Švietimo, Teisingumo, Finansų, Sveikatos apsaugos ministerijų neveiklumo ir nusišalinimo teikti pataisas į Lietuvos	Komisija 2019-09-11 nusprendė kreipimąsi pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti ta apimtimi, kurioje pateiktas siūlymas spręsti klausimą, kad „į darbo stažą būtų įskaičiuojamas laikas, praleistas mokymosi įstaigoje, ir kai tam reikia pakeisti Lietuvos Respublikos socialinio	Seimas 2019 m. lapkričio 7 d. priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą

		Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymą, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarime „Dėl Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatuose“ ir SADM įsakymuose senatvės pensijų skyrimo ir mokėjimo“. Pareiškėjai prašo, kad Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymas būtų pakeistas taip, jog „į darbo stažą būtų įskaičiuojamas laikas, praleistas mokymosi įstaigoje, nes (...) sovietiniais laikais dauguma šių metų senatvės pensijų gavėjai baigė vidurinę mokyklą, po to du, tris, penkerius metus mokėsi profesinės techninės mokyklose, medicinos mokyklose, technikuose, kolegijose, žemės ūkio akademijoje, karo akademijoje Vilniaus universitete ir kitose aukštosiose mokymo institucijose. Visiems yra žinoma, kad pagal seniau galiojusius nuostatus ir visais atvejais mokslo metų praktikos laikas būdavo įskaitomas į darbo stažą.“	draudimo pensijų įstatymą. Komisija, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 9 straipsnio 12 dalimi, taip pat nusprendė šią peticiją perduoti Seimo posėdžių sekretariatui prijungti ją prie jau Seime užregistruoto Arvydo Anušausko Lietuvos Respublikos savivaldybių tarybų rinkimų įstatymo Nr. I-352 36 ir 37 straipsnių papildymo įstatymo projekto Nr. XIIIP-2440, kuriame sprendžiamas peticijoje keliamas klausimas dėl prievolės kandidatams į merus ir savivaldybės tarybos narius kandidato anketoje nurodyti bendradarbiavimo su sovietinėmis saugumo struktūromis, tokiomis kaip KGB, NKVD ir kitos, faktą. Komisija 2019-09-11 nusprendė atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pateiktą nuomonę ir dėl šių motyvų: 1. 1994–1995 m. įgyvendinant valstybinių socialinio draudimo pensijų reformos tikslus, apdraustųjų asmenų teisė gauti valstybinę socialinio draudimo pensiją (toliau – pensija) ir šios pensijos dydis buvo susieti su asmens stažu, įgytu dirbant ir mokant valstybinio socialinio draudimo įmokas į Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetą. Tokiu būdu 1995 m. sausio 1 d. įsigaliojusiam Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatyme (nuo 2018 m. – Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymas, toliau – Pensijų įstatymas) buvo suformuluota valstybinio socialinio draudimo stažo (nuo 2018 m. – pensijų socialinio draudimo stažas, toliau – stažas) sąvoka, nustatanti, kad asmens stažą po šio įstatymo įsigaliojimo sudaro laikas, kai asmuo pats mokėjo ar už jį buvo ar turėjo būti mokamos valstybinio socialinio draudimo įmokos. Be to, Pensijų įstatyme buvo nustatyta, kokie iki 1991 m. birželio 1 d. (Valstybinio socialinio draudimo įstatymo įsigaliojimo) ir iki 1995 m. sausio 1 d., t. y. iki Pensijų įstatymo įsigaliojimo, buvę laikotarpiai yra prilyginami asmens stažui. Laikantis to paties principo,	pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.
--	--	--	--	---

			Pensijų įstatyme įvardijant stažui prilyginamus laikotarpius buvo vadovaujamasi nuostata, kad stažui turi būti prilyginami tik tie asmens darbo ar tam tikros veiklos laikotarpiai, kurių metu jis pagal tuo metu galiojusius teisės aktus buvo ar turėjo būti draudžiamas valstybiniu socialiniu draudimu. Todėl mokslo laikotarpiai, kurių metu asmuo nebuvo draudžiamas (pvz., stipendijos gavimo laikas), stažui nebuvo prilyginti. Taigi, vadovaujantis Pensijų įstatymo 2 priedo 2.4 punktu, asmens stažui prilyginamas mokymosi laikas aspirantūroje, doktorantūroje, klinikinėje ordinatūroje (rezidentūroje) ir internatūroje. Vadovaujantis Socialinės apsaugos ir darbo ministro 2017 m. gruodžio 27 d. įsakymu Nr. A1-670 patvirtintų Socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatų 1 priedo 26 punktu, į asmens stažą įskaitomas studentų ir moksleivių gamybinės praktikos laikas iki 1991 m. birželio 1 d. (Valstybinio socialinio draudimo įstatymo įsigaliojimo), jeigu jie dirbo mokamą darbą arba ėjo pareigas, už kurias buvo mokama, o vadovaujantis šio priedo 32 punktu – asmenų mokymosi kvalifikacijos įgijimo arba kvalifikacijos kėlimo kursuose laikas. 2. Pensijų įstatymo pakeitimas, numatant galimybę įskaityti į stažą mokymosi laikotarpius, kuriais nebuvo skaičiuojamos socialinio draudimo įmokos, sukurtų precedentą daugeliui kitų asmenų kreiptis į valdžios ir valdymo institucijas ir reikalauti keisti stažo apskaičiavimo tvarką jų naudai. Prilyginus iki 1995 m. sausio 1 d. buvusius mokymosi laikotarpius, kiltų klausimas ir dėl tų asmenų, kurie mokėsi jau po 1995 m. sausio 1 d. ar dabar mokosi, mokymosi laikotarpių įskaitymo į stažą. Tuo tarpu, tai nėra draudimo valstybiniu socialiniu pensijų draudimu laikotarpis ir tokie pakeitimai iškreiptų socialinio draudimo bei socialinio draudimo išmokų sistemą – visi dirbantys moka socialinio draudimo įmokas, nuo kurių mokėjimo trukmės ir dydžio priklauso socialinio draudimo išmokų (tiek pensijų, tiek pašalpų) dydis. 3. Konstitucinis Teismas ne kartą yra pažymėjęs,	
--	--	--	---	--

			kad būtent įmokų mokėjimas suponuoja asmens teisę gauti atitinkamo dydžio senatvės pensiją, šis dydis negali nepriklausyti nuo sumokėtų įmokų; įmokų dydžiai yra pagrindas diferencijuoti senatvės pensijų dydžius.	
35.	Sandra Gedminienė	„Dėl Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo 119 ir 125 straipsnių prieštaravimo imperatyvioms įstatymo normoms ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 straipsniui“. Pareiškėja siūlo pakeisti Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymą ir jame nustatyti, kad nemokumo administratoriumi galėtų būti tik fizinis asmuo, kad jis galėtų veikti individualiai, samdytis darbuotojų, veikti partnerystės pagrindais.	Komisija 2019-09-25, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi, nusprendė kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatymo nustatytais pagrindais. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą, tačiau kreipimesi siūloma keisti Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymą, kuris šiuo metu negalioja, jis įsigalios 2020 m. sausio 1 d., išskyrus 2 straipsnio 19 dalį, 32 straipsnio 2 dalį, 33 straipsnio 2 dalies 2 punktą, 34 straipsnio 4 dalį, 36 straipsnio 2 dalį, III dalies V skyrių (išskyrus 142 straipsnio 1, 3, 6, 9 ir 11 punktus, 145 straipsnio 5 dalies 5 punktą, 147 straipsnio 1 ir 4 dalis, 148 ir 149 straipsnius) ir 155–163 straipsnius. Šio įstatymo 32 straipsnio 2 dalis ir 33 straipsnio 2 dalies 2 punktas įsigalioja 2023 m. sausio 1 d. Šio įstatymo 34 straipsnio 4 dalis ir 36 straipsnio 2 dalis įsigalioja 2021 m. sausio 1 d.	
36.	Sandra Gedminienė	„Dėl žmogaus teisių pažeidimo“. Pareiškėja siūlo „Asmenims, siekiantiems tapti nemokumo administratoriais, Juridinių asmenų nemokumo įstatyme (118 str. 2 p.) turi būti nustatytas lygiai toks pat pagrindinis reikalavimas išsilavinimui, kaip ir dabar galiojančiame Įmonių bankroto įstatyme: turėti aukštąjį	Komisija 2019-09-25, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi, nusprendė kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatymo nustatytais pagrindais. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą, tačiau kreipimesi siūloma keisti Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymą, kuris šiuo metu negalioja, jis įsigalios 2020 m. sausio 1 d.,	

		universitetinį ar jam prilygintą socialinių mokslo studijų srities teisės ar ekonomikos studijų krypties išsilavinimą (teisės ar ekonomikos bakalauro ir teisės ar ekonomikos magistro kvalifikacinį laipsnį) ar teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą).		
37.	Vitas Volungevičius ir kiti pareiškėjai (319)	„Dėl žmogaus teisių ir laisvių apsaugos ir įgyvendinimo“. Kreipimesi yra teikiami pasiūlymai Seime užregistruotam Lietuvos Respublikos pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatymo Nr. I-693 1, 3, 6, 7 ir 16 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projektui Nr. XIIIIP-3200. Kartu prie kreipimosi yra pridėtas ir šio projekto naujas variantas, kuriame yra išdėstyti du pareiškėjų pasiūlymai.	Komisija 2019-09-25, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi, nusprendė kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą, tačiau kreipimesi yra teikiami pasiūlymai Seime užregistruotam Lietuvos Respublikos pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatymo Nr. I-693 1, 3, 6, 7 ir 16 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projektui Nr. XIIIIP-3200. Kartu prie kreipimosi yra pridėtas ir šio projekto naujas variantas, kuriame yra išdėstyti du pareiškėjų pasiūlymai. Atsižvelgus į tai ir vadovaujantis Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi, taip pat buvo nuspręsta kreipimąsi perduoti Seimo posėdžių sekretariatui kreipimąsi pridėti prie Seime užregistruoto Lietuvos Respublikos pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatymo Nr. I-693 1, 3, 6, 7 ir 16 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIIIP-3200, kad kreipimasis būtų nagrinėjamas kartu su minėtu projektu.	
38.	Algirdas Nalivaika	„Dėl Lietuvos Respublikos Konstitucinio teismo įstatymo	Komisija 2019-09-25 nusprendė, kad šis kreipimasis nenagrinėtinas Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, nes	

		pakeitimo“. Pareiškėjas prašo „pakeisti Konstitucinio Teismo įstatymo 65 straipsnio 2 dalį, į įstaigų priimtų teisės aktų sąrašą įrašant žodžius „LR teismų sprendimų ir nutarčių“.	Lietuvos Respublikos Konstitucija nenumato Konstituciniam Teismui teisės ir galimybės peržiūrėti teismų sprendimų. Konstitucijos 102 straipsnyje nustatyta, kad Konstitucinis Teismas sprendžia, ar įstatymai ir kiti Seimo aktai neprieštarauja Konstitucijai, o Respublikos Prezidento ir Vyriausybės aktai – neprieštarauja Konstitucijai arba įstatymams. Konstitucijos 105 straipsnyje nustatyta, kad Konstitucinis Teismas nagrinėja ir priima sprendimą, ar neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijai Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti Seimo priimti aktai. Konstitucinis Teismas taip pat nagrinėja, ar neprieštarauja Konstitucijai ir įstatymams Respublikos Prezidento aktai; Respublikos Vyriausybės aktai. Konstitucinis Teismas teikia išvadas: ar nebuvo pažeisti rinkimų įstatymai per Respublikos Prezidento ar Seimo narių rinkimus; ar Respublikos Prezidento sveikatos būklė leidžia jam ir toliau eiti pareigas; ar Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys neprieštarauja Konstitucijai; Respublikos tarptautinės sutartys neprieštarauja Konstitucijai; ar Seimo narių ir valstybės pareigūnų, kuriems pradėta apkaltos byla, konkretūs veiksmai prieštarauja Konstitucijai. Norint išspręsti pareiškėjo kreipimesi pateiktą klausimą, reiktų keisti Konstitucijos 102 ir 105 straipsnius, tačiau pagal Konstitucijos 147 straipsnį sumanymą keisti ar papildyti Lietuvos Respublikos Konstituciją turi teisę pateikti Seimui ne mažesnė kaip 1/4 visų Seimo narių grupė arba ne mažiau kaip 300 tūkstančių rinkėjų. Seimo Peticijų komisija tokios teisės neturi.	
39.	Paulius Baltuška (teikia „Baltijos naftos“ atstovų vadinamą peticiją)	„Dėl 2019 m. liepos 2 d. Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 8, 13, 21, 23 ir 24 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XIII-2085“.	Komisijos 2019-10-16 posėdyje, vadovaujantis Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 2 straipsnio 2 ir 4 dalimis, taip pat 4 straipsniu, buvo priimtas sprendimas šių pareiškėjų vadinamos peticijos nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais – ji parašyta ir pateikta, nesilaikant Peticijų įstatyme nustatytų kreipimosi (peticijos) formos ir turinio	

		Pareiškėjų vadinamoje peticijoje prašoma: 1) <i>peržiūrėti</i> įstatymo Nr. XIII-2085 6 straipsnio 5 dalyje ir įstatymo 24 straipsnio 8 ar 9 dalyse įsigaliojusius pakeitimus, kurie kelia finansinius sunkumus tiekti degalus bendrosios aviacijos orlaivius eksploatuojančioms organizacijoms taip, kad jie nebūtų taikomi tiekimo įmonėms, tiekiančioms tokius degalus bendrosios aviacijos organizacijoms ir kurios nėra aviakompanijos, užsiimančios krovinių ir keleivių pervežimu bei naudojančios aviacinį žibala, o ne benziną“, 2) (...) „laikinais leisti tęsti veiklą UAB “Baltijos nafta” sąlygomis, nustatytoms iki 2019 m. liepos 2 d. Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 8, 13, 21, 23 ir 24 straipsnio pakeitimo įstatymo Nr. X III-2085“ įsigaliojimo“.	reikalavimų: 1. Pareiškėjų vadinama peticija yra adresuota ne Lietuvos Respublikos Seimui ar Komisijai, o Seimo kanceliarijai. Komisija nėra Seimo struktūrinis padalinys, ji yra Seimo struktūros sudėtinė dalis, kaip ir Seimo valdyba, Seniūnų sueiga, Seimo frakcijos, komitetai ir kitos Seimo komisijos. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalyje nustatyta Lietuvos Respublikos piliečiams laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką nustato specialus Peticijų įstatymas. Pagal Peticijų įstatymo 4 straipsnį, kreipimesi turi būti nurodyta pareiškėjo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, asmens kodas; institucija, kuriai paduodamas kreipimasis; prašymas pripažinti kreipimąsi peticija, kreipimosi padavimo priežastys ir tikslai; pareiškėjo reikalavimai ir siūlymai; pareiškėjo atstovo vardas, pavardė, asmens kodas, gyvenamoji vieta ir, jeigu yra, telefono, telefakso numeriai. Kiekvienas kreipimasis turi būti pareiškėjo pasirašytas. Tais atvejais, kai pareiškėjas dėl fizinių trūkumų pats negali pasirašyti, kreipimąsi už pareiškėją pasirašo kitas asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, asmens kodą. Kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu. Peticijų įstatymo 6 straipsnyje yra nustatyta, kad peticijų komisijos (Seimo, Vyriausybės ar savivaldybių) yra atsakingos ir atskaitingos jas sudariusioms valstybės ir savivaldybės institucijoms. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 76 straipsnyje nustatyta, kad Seimo struktūrą ir darbo tvarką nustato Seimo statutas. Seimo statutas turi įstatymo galią. Seimo statuto 1 straipsnyje nurodyta, kad pagrindines Seimo nario teises bei pareigas apibrėžia Lietuvos Respublikos Konstitucija ir šis statutas. Seimo Statuto 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Seime iš Seimo narių sudaromos nuolatinės Etikos ir procedūrų komisija, Peticijų komisija, Kriminalinės žvalgybos parlamentinės kontrolės komisija, Migracijos	
--	--	--	--	--

			komisija, Laisvės kovų ir valstybės istorinės atminties komisija ir kitos komisijos. Statuto 80 straipsnyje nurodyta, kad Lietuvos Respublikos piliečių peticijoms nagrinėti Seime sudaroma nuolat veikianti Seimo Peticijų komisija; Peticijų komisija nagrinėja Seimui adresuotas Lietuvos Respublikos piliečių peticijas; peticijų pateikimo ir jų nagrinėjimo tvarką nustato specialus įstatymas ir Peticijų komisijos darbo reglamentas (Nuostatai). Statuto 79 straipsnyje nustatyta, kad Seimo veiklą užtikrina ir Seimo narių buities klausimus sprendžia Seimo kanceliarija; Seimo kanceliarija yra valstybės įstaiga, ji turi juridinio asmens teises, atsiskaitomąją sąskaitą banke, antspaudą su Lietuvos valstybės herbu; Seimo kanceliarijai vadovauja Seimo kancleris. Taigi minimuose teisės aktuose aiškiai pasakyta, kas yra Seimo komisijos, Seimo kanceliarija ir kam turi būti adresuoti kreipimaisi (peticijos). Tačiau ši pareiškėjų peticija adresuota Seimo kanceliarijai, o ne Seimui ar Seimo Peticijų komisijai. Be to, ji adresuota dar ir kitoms institucijoms (Lietuvos Respublikos Vyriausybei, Energetikos, Finansų ministerijoms, Valstybinei mokesčių inspekcijai, Konkurencijos tarybai, Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai). 2. Neaišku, kas yra šios pareiškėjų vadinamos peticijos pareiškėjas – joje nurodyta, kad „bendrosios aviacijos atstovai“ teikia jų „pasirašytą dokumentą, kuriuo jie išreiškia savo nuomonę dėl 2019 m. liepos 2 d. Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 8, 13, 21, 23 ir 24 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XIII-2085“. Neaišku ir kas pasirašo šią peticiją, tik galima numanyti, kad peticiją teikia organizacijos, tačiau ir Konstitucija ir Peticijų įstatymas nurodo, kad peticijos teisė laiduojama tik piliečiams, o ne organizacijoms (juridiniams asmenims). Peticijų įstatymo 2 straipsnyje nustatyta, kad pareiškėjas – ne jaunesnis kaip 16 metų Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis, nuolat gyvenantis	
--	--	--	---	--

			Lietuvos Respublikoje, arba jų grupė, šio įstatymo nustatyta tvarka parašę ir pateikę kreipimąsi (peticiją). 3. Pareiškėjų vadinamoje peticijoje nėra aiškiai išdėstyti siūlymai ar reikalavimai, <i>kurių tenkinimui reikėtų keisti, papildyti įstatymą, priimti naują įstatymą ar pripažinti netekusiu galios galiojantį įstatymą.</i> Pareiškėjų prašymo (...) „laikinais leisti tęsti veiklą UAB „Baltijos nafta“ sąlygomis, nustatytoms iki 2019 m. liepos 2 d. Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 8, 13, 21, 23 ir 24 straipsnio pakeitimo įstatymo Nr. X III-2085“ įsigaliojimo“ taip pat buvo nuspręsta nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, vadovaujantis Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi – Peticijų įstatymas tokios teisės ir galimybės Komisijai nesuteikia. Taigi, atsižvelgus į visa tai ir vadovaujantis Peticijų įstatymo 2 straipsnio 2 ir 4 dalimis, taip pat 4 straipsniu, ir buvo priimtas sprendimas pareiškėjų vadinamos peticijos nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Kartu šis Komisijos sprendimas neatima jiems teisės pateikti naują kreipimąsi, parašytą pagal Peticijų įstatyme nustatytus kreipimosi formos ir turinio reikalavimus ir kuriame būtų aiškiai, konkrečiai, nuosekliai ir nedviprasmiškai išdėstytas pasiūlymas ar pasiūlymai, <i>kai tam reikėtų keisti, papildyti įstatymą, priimti naują įstatymą ar pripažinti netekusiu galios galiojantį įstatymą.</i>	
40.	Ernestas Jasaitis	„Dėl Lietuvos Respublikos darbo kodekso įstatymo 138 straipsnio 3 dalies pakeitimo, nustatant, kad papildomos poilsio dienos skiriamos darbuotojams auginantiems du ar daugiau vaikų iki jauniausiam sukaks 14 metų“. Pareiškėjas siūlo „pakeisti Lietuvos Respublikos darbo kodekso įstatymo 138 straipsnio	Komisija 2019-10-16 nusprendė kreipimąsi pripažinti peticija ir ją priimti nagrinėti. Komisija 201-12-11 nusprendė atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pateiktą nuomonę ir dėl šių motyvų: 1. Kiekvienam žmogui garantuojama konstitucinė teisė laisvai pasirinkti darbą bei verslą. Valstybė turi užtikrinti žmogaus kaip darbuotojo apsaugą ir įstatymais sudaryti sąlygas dirbti saugioje aplinkoje, bet valstybė neturi	Seimas 2019-12-17 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

		3 dalį ir ją išdėstyti taip: Darbuotojams, auginantiems neįgalų vaiką iki aštuoniolikos metų suteikiama viena papildoma poilsio diena per mėnesį (arba sutrumpinamas darbo laikas dviem valandomis per savaitę). Darbuotojams, auginantiems du vaikus, suteikiama viena papildoma poilsio diena per mėnesį (arba sutrumpinamas darbo laikas dviem valandomis per savaitę), o auginantiems tris ir daugiau vaikų, – dvi dienos per mėnesį (arba sutrumpinamas darbo laikas keturiomis valandomis per savaitę) iki jauniausiam vaikui sueis 14 metų. Už papildomas poilsio dienas darbuotojui mokamas jo vidutinis darbo užmokestis.“	pareigos kiekvienam žmogui suteikti darbo vietą. Darbo teisiniai santykiai savo prigimtimi yra kompromiso, pusiausvyros paieškos tarp darbdavio ir darbuotojo santykiai. Taip pat Lietuvos Respublikos Konstitucijos 39 straipsnyje nustatyta, kad „valstybė globoja šeimas, auginančias ir auklėjančias vaikus namuose, įstatymo nustatyta tvarka teikia joms paramą. Dirbančioms motinoms įstatymas numato mokamas atostogas iki gimdymo ir po jo, palankias darbo sąlygas ir kitas lengvatas. Nepilnamečius vaikus gina įstatymas. Taigi, garantijos ir lengvatos darbuotojams, auginantiems vaikus, nustatomos įstatymu, tačiau šios garantijos nėra susietos su visiška tėvų atsakomybe už nepilnamečio vaiko iki 14 metų amžiaus ir daline atsakomybe už 14-18 metų vaiko padarytą žalą. Svarbu paminėti, kad Darbo kodekse, kuris įsigaliojo 2017 m. liepos 1 d., darbuotojo šeiminių įsipareigojimų gerbimo principas teisės normose įgavo naują prasmę. Jame buvo įtvirtinta, kad darbdavys privalo imtis priemonių padėti darbuotojui vykdyti jo šeiminius įsipareigojimus. Jame nustatyta, kad šiame Kodekse nustatytais atvejais pateikti darbuotojų prašymai, susiję su šeiminių įsipareigojimų vykdymu, turi būti darbdavio apsvaistyti ir į juos motyvuotai atsakyta raštu. Šeiminių darbuotojo įsipareigojimų gerbimo principas pasireiškia per Darbo kodekso nuostatas, reglamentuojančias teisę į nemokamą laisvą laiką šeimos poreikiams, ne visą darbo laiką, nuotolinį darbą, lankstų ir individualų darbo laiko režimą (5 skirtingi galimi darbo laiko režimai), darbo sutarčių įvairovę. Darbo kodekse yra numatytos ilgesnės trukmės atostogos darbuotojams, vieniems auginantiems vaiką iki 14 m. arba neįgalų vaiką iki 18 m. – suteikiamos 25 darbo dienų kasmetinės atostogos (jeigu dirbama 5 d. per savaitę). Darbo kodekse darbuotojams sudaryta galimybė sulgti su darbdaviu dėl darbo ne visu darbo laiku, tačiau svarbiausia, kad darbuotojui suteikiama galimybė sugrįžti į visą darbo laiką. Darbdavys privalo tenkinti minėtą prašymą, jei darbuotojo prašymas pagal sveikatos įstaigos	
--	--	---	---	--

			išvadą yra pagrįstas darbuotojo sveikatos būkle, neįgalumu arba būtinybe slaugyti šeimos narį, taip pat pareikalavus nėščiai moteriai, neseniai pagimdžiusiai moteriai, krūtimi maitinančiai moteriai, darbuotojui, auginančiam vaiką iki trejų metų, bei darbuotojui, vienam auginančiam vaiką iki keturiolikos metų arba neįgalų vaiką iki aštuoniolikos metų. Darbo kodekse nustatyta, kad jei darbdavys neįrodo, kad dėl gamybinio būtinumo ar darbo organizavimo ypatumų tai sukeltų per dideles sąnaudas, darbdavys privalo tenkinti darbuotojo prašymą dirbti nuotoliniu būdu ne mažiau kaip penktadalį visos darbo laiko normos, to pareikalavus nėščiai, neseniai pagimdžiusiai ar krūtimi maitinančiai darbuotojai, darbuotojui, auginančiam vaiką iki trejų metų, bei darbuotojui, vienam auginančiam vaiką iki keturiolikos metų arba neįgalų vaiką iki aštuoniolikos metų. Teisę pasirinkti pamainą per dvi darbo dienas nuo jų pranešimo turi asmenys, auginantys vaiką iki trejų metų amžiaus, o asmenys, auginantys vaiką iki septynerių metų amžiaus, jei yra tokia galimybė. Kasmetinių atostogų suteikimo eilė darbovietėje sudaroma, atsižvelgiant į šių darbuotojų pageidavimus (prioriteto tvarka): 1) nėščios darbuotojos ir darbuotojai, auginantys bent vieną vaiką iki trejų metų amžiaus; 2) darbuotojai, auginantys bent vieną vaiką iki keturiolikos metų amžiaus ar neįgalų vaiką iki aštuoniolikos metų; 3) darbuotojai, auginantys du ir daugiau vaikų; 4) darbuotojai, paskutiniaisiais kalendoriniais metais atostogavę mažiau negu dešimt darbo dienų; 5) darbuotojai, turintys nepanaudotų kasmetinių atostogų už praėjusius darbo metus. Darbdavys privalo tenkinti darbuotojo prašymą suteikti kasmetines atostogas: 1) moterims prieš nėštumo ir gimdymo atostogas arba po jų; 2) tėvams jų vaiko motinos nėštumo ir gimdymo atostogų metu, prieš tėvystės atostogas arba po jų. Tėvams (vyrams) užtikrinamos palankesnės galimybės pasinaudoti tėvystės atostogomis, nes šios atostogos suteikiamos bet kuriuo laikotarpiu nuo vaiko gimimo iki vaikui sukaks trys mėnesiai (komplikuoto gimdymo atveju arba gimus dviem ir daugiau vaikų – nuo vaiko gimimo iki vaikui sukaks šeši mėnesiai).	
--	--	--	---	--

			Darbo kodekse buvo paliktos papildomos lengvatos asmenims, auginantiems vaikus (taip vadinami „mamadieniai“). Darbuotojams, auginantiems neįgalų vaiką iki aštuoniolikos metų arba du vaikus iki dvylikos metų, suteikiama viena papildoma poilsio diena per mėnesį (arba sutrumpinamas darbo laikas dviem valandomis per savaitę), o auginantiems tris ir daugiau vaikų iki dvylikos metų – dvi dienos per mėnesį (arba atitinkamai sutrumpinamas darbo laikas keturiomis valandomis per savaitę), mokant darbuotojui jo vidutinį darbo užmokestį. Teisės į nustatytas papildomas poilsio dienas neturintiems darbuotojams, auginantiems vaiką iki keturiolikos metų, kuris mokosi pagal priešmokyklinio ugdymo, pradinio ugdymo ar pagrindinio ugdymo programas, suteikiama ne mažiau kaip pusė darbo dienos laisvo nuo darbo laiko per metus pirmąją mokslo metų dieną, mokant darbuotojo vidutinį darbo užmokestį. Paminėtina, kad šios nuostatos dėl papildomo poilsio laiko buvo nustatytos dar 1989 m. Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos darbo įstatymų kodekse (šis kodeksas buvo papildytas 202⁽²⁾ straipsniu, numatančiu, kad dirbančioms motinoms, auginančioms vaiką invalidą arba du vaikus iki 12 metų amžiaus, suteikiama viena papildoma poilsio diena per mėnesį (arba sutrumpinamas darbo laikas dviem valandomis per savaitę), o turinčioms tris ir daugiau vaikų – dvi dienos per mėnesį (arba atitinkamai sutrumpinamas darbo laikas keturiomis valandomis per savaitę), apmokant už tai iš įmonių, įstaigų, organizacijų ir ūkių lėšų). Tokių nuostatų kitose Europos Sąjungos šalyse nėra. Darbo kodekse nustatyta darbuotojo teisė į nemokamą laisvą laiką šeimos poreikiams – darbo dienos (pamainos) metu darbuotojo prašymu ir darbdavio sutikimu suteikiamas nemokamas laisvas laikas darbuotojo asmeniniams poreikiams tenkinti. Šalys gali susitarti dėl darbo laiko perkėlimo į kitą darbo dieną (pamainą), nepažeidžiant maksimalaus darbo laiko ir minimalaus poilsio laiko reikalavimų. Su darbuotojais, auginančiais vaiką (vaikus) iki	
--	--	--	--	--

		trejų metų amžiaus, darbo sutartis negali būti nutraukta darbdavio iniciatyva nesant darbuotojo kaltės. Taigi be papildomų poilsio dienų (laiko) suteikimo, Darbo kodeksas nustato ir kitas darbuotojams, turintiems šeiminių įsipareigojimų, garantijas. 2. Darbo kodekso nuostatos buvo sutartos su socialiniais partneriais. Nujos iniciatyvos, siekiant plėsti ratą asmenų, kurie galėtų pasinaudoti garantijomis dėl papildomo poilsio laiko (ilginti vaiko amžių, garantijas numatyti vieną vaiką auginantiems darbuotojams), buvo taip pat pristatytos socialiniams partneriams, joms bendro sutarimo nebuvo. 3. Peticijoje pateiktas siūlymas yra susijęs su papildomomis darbdavio lėšomis. Darbo kodekso 138 straipsnio 3 dalyje numatytos garantijos tėvams, auginantiems vieną vaiką, yra susijusios su papildomu 160 mln. Eurų lėšų poreikiu darbdaviams. 4. Vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo 31 straipsnio 8 dalyje nustatyta, kad vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą pasirūpina, kad vaikas iki 6 metų, taip pat vaikas su negalia, atsižvelgiant į jo specialiuosius poreikius ir brandą, be objektyvios būtinybės neliktų be vyresnių kaip 14 metų asmenų priežiūros. Palikimu be priežiūros nelaikomas trumpalaikis (iki 15 minučių trukmės) vaiko iki 6 metų palikimas saugioje aplinkoje su 7–13 metų amžiaus asmenimis, kurie pagal savo brandą yra pajėgūs esamoje situacijoje juo pasirūpinti. 5. 2019 m. birželio 20 d. yra priimta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2019/1158 dėl tėvų ir prižiūrinių asmenų profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyros, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2010/18/ES. Šia direktyva nustatomi būtiniausi reikalavimai, susiję su tėvystės atostogomis, vaiko priežiūros atostogomis ir prižiūrintojo asmens atostogomis bei su susitarimų dėl lanksčių darbo sąlygų taikymu darbuotojams, kurie yra tėvai, arba prižiūrintys asmenys. Joje akcentuojama, kad siekiant paskatinti darbuotojus, kurie yra tėvai, ir prižiūrinius asmenis likti darbo	
--	--	--	--

			rinkoje, tokiems darbuotojams turėtų būti suteikta galimybė savo darbo grafikus suderinti su asmeniniais poreikiais ir prioritetais. Tuo tikslu ir daugiausia dėmesio skiriant darbuotojų poreikiams jie turi teisę prašyti susitarimų dėl lanksčių darbo sąlygų, kad priežiūros teikimo tikslais jie galėtų koreguoti savo darbo režimą, įskaitant, kai įmanoma, naudojantis susitarimais dėl nuotolinio darbo, lanksčiu darbo grafiku ar sutrumpintu darbo laiku.	
41.	Giedrius Pašakarnis	„Dėl kelių apsaugos zonų taikymo urbanizuotoje teritorijoje“. Pareiškėjas „teikia pasiūlymą teisėkūros dokumento tobulinimui „Dėl kelių apsaugos zonų taikymo urbanizuotoje teritorijoje“ dėl Įstatymo XIII-2179 2019-06-06 Lietuvos Respublikos kelių įstatymo Nr. I-891 2, 12 ir 13 straipsnių pakeitimo įstatymas“.	Komisijos 2019-10-16 posėdyje. vadovaujantis Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsniu, 2 straipsnio 4 dalimi ir 4 straipsniu, buvo priimtas sprendimas kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais – ji parašyta ir pateikta, nesilaikant Peticijų įstatyme nustatytų kreipimosi (peticijos) formos ir turinio reikalavimų: Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalyje nustatytą Lietuvos Respublikos piliečiams laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką nustato specialus Peticijų įstatymas. Šio įstatymo 1 straipsnyje nustatyta, kad Peticijų įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką, kad šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę, kad šis įstatymas nereglamentuoja skundų, pareiškimų ir pasiūlymų nagrinėjimo tvarkos, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės aktai. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą ir kai peticijų komisijos tokį kreipimąsi pripažįsta peticija. Pagal Peticijų įstatymo 4 straipsnį, kreipimesi turi būti nurodyta pareiškėjo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, asmens kodas; institucija, kuriai paduodamas kreipimasis;	

			prašymas pripažinti kreipimąsi peticija, kreipimosi padavimo priežastys ir tikslai; pareiškėjo reikalavimai ir siūlymai; pareiškėjo atstovo vardas, pavardė, asmens kodas, gyvenamoji vieta ir, jeigu yra, telefono, telefakso numeriai. Kiekvienas kreipimasis turi būti pareiškėjo pasirašytas. Tais atvejais, kai pareiškėjas dėl fizinių trūkumų pats negali pasirašyti, kreipimąsi už pareiškėją pasirašo kitas asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, asmens kodą. Kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, <u>privalo būti</u> pasirašytas elektroniniu parašu. Tačiau šis kreipimasis pateiktas elektroniniu būdu, bet nepasirašytas elektroniniu parašu (nepasirašytas jokių parašu). Kreipimesi parašyta, kad pareiškėjas „teikia pasiūlymą teisėkūros dokumento tobulinimui „Dėl kelių apsaugos zonų taikymo urbanizuotoje teritorijoje“ dėl Įstatymo XIII-2179 2019-06-06 Lietuvos Respublikos kelių įstatymo Nr. I-891 2, 12 ir 13 straipsnių pakeitimo įstatymas“, tačiau pagal Peticijų įstatymo 1 straipsnio 3 dalį, peticijų komisijos pasiūlymų, skundų ir pareiškimų nenagrinėja. Be to, pats pasiūlymas yra neaiškus ir netinkama forma išdėstytas. Atsižvelgus į visa tai ir vadovaujantis Peticijų įstatymo 1 straipsniu, 2 straipsnio 4 dalimi, taip pat 4 straipsniu, ir buvo priimtas sprendimas šio kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Kartu šis Komisijos sprendimas neatima pareiškėjui teisės pateikti naują kreipimąsi, parašytą pagal Peticijų įstatyme nustatytus kreipimosi formos ir turinio reikalavimus ir kuriame būtų aiškiai, konkrečiai ir nuosekliai išdėstytas pasiūlymas ar reikalavimas, <i>kai tam reikėtų keisti, papildyti įstatymą, priimti naują įstatymą ar pripažinti netekusiu galios galiojantį įstatymą.</i>	
42.	Pranas Januškaitis	Dėl Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo pakeitimo“.	Komisija 2019-10-16 nusprendė kreipimąsi pripažinti peticija ir ją priimti nagrinėti. Komisija 2019-12-11 nusprendė atmesti peticijoje	Seimas 2019-12-17 priėmė Seimo protokolinį nutarimą

		Pareiškėjas siūlo pakeisti Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 15 straipsnį ir sumažinti senatvės pensijos amžių vyrams iki 60 metų, moterims iki 55 metų, taip pat pakeisti šio įstatymo 16 straipsnio 2 dalį ir nustatyti, kad būtinasis stažas senatvės pensijai yra 25 metai.	pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pateiktą nuomonę ir manydama, kad senatvės pensijos amžiaus ilginimas ir būtinojo stažo didinimas yra neišvengiamos priemonės, kuriomis, atsižvelgiant į ilgalaikes demografinių pokyčių prognozes, siekiama ilguoju laikotarpiu sumažinti demografinės situacijos įtaką finansiniam valstybinio socialinio draudimo sistemos tvarumui. Pagal Eurostato demografinės projekcijas (EUROPOP) nuo 2018 iki 2060 metų gyventojų Lietuvoje sumažės iki 2,03 mln. žmonių. Be to, nuo 65,4 iki 53,2 proc. (procentais nuo visų gyventojų) sumažės darbingo amžiaus (15–64 metų) gyventojų, o senyvų (65 metų ir vyresnių) gyventojų išaugs nuo 19,6 iki 32,8 proc. Tai reiškia, kad vietoj dabartinio darbingo amžiaus žmonių ir vyresnių nei 65 metų amžiaus žmonių santykio 3,3 liks tik 1,6. Todėl, dėl demografinės situacijos blogėjimo, socialinio draudimo įmokų mokėtojų ir išmokų gavėjų santykio blogėjimo, nepakankamo socialinio draudimo įmokų surinkimo ateityje dėl sumažėjusio dirbančiųjų skaičiaus, pensinio amžiaus ilginimas yra būtina priemonė, padėsianti spręsti šias problemas ilgalaikėje perspektyvoje. Pažymėtina ir tai, kad pagal Lietuvos Respublikos statistikos departamento duomenis, 2018 m. Lietuvoje vidutinė tikėtina žmonių, sulaukusių 65 metus amžiaus, tolesnio gyvenimo trukmė yra: vyrų 14,41 metų, moterų – 19,53 metų (palyginimui prieš 10 metų, t. y. 2008 m. – atitinkamai 13,34 ir 17,98 metų). Pagal Eurostato 2018 metų demografinės prognozes Lietuvai vidutinė tikėtina tolesnio gyvenimo trukmė vyrų, sukakusių 65 metus, ilgės ir 2060 metais bus 20,4 metų. Pagal minėtas prognozes vidutinė tikėtina moterų, sukakusių 65 metus, tolesnio gyvenimo trukmė 2060 metais bus 24,4 metai. Kad daugelio žmonių darbingas amžius Lietuvoje yra ilgesnis nei dabar nustatytas pensinis amžius, parodo ir Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos duomenys: 2019 m. rugsėjo mėn. dirbančių	atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.
--	--	--	--	---

			senatvės pensijų gavėjų skaičius tarp visų 60-65 metų senatvės pensininkų buvo 38 proc., o tarp visų senatvės pensininkų amžiaus grupėje nuo 65 iki 70 metų – 21 proc. Šiuo metu vidutinis stažas, už kurį skiriama senatvės pensija, jau yra 37,7 metai, todėl ilginant senatvės pensijos amžių, kai žmonės turi ilgiau likti darbo rinkoje, pamažu didinamas ir būtinojo stažo senatvės pensijai reikalavimas. Atkreiptinas dėmesys, kad būtinasis stažas nelemia asmens teisės gauti senatvės pensiją. Teisei gauti senatvės pensiją yra nustatytas minimalaus 15 metų stažo reikalavimas, sovietmečiu teisę gauti pensiją vyrams suteikdavo įgytas 25 metų stažas, moterims – 20 metų stažas.	
43.	Darius Japkevičius	„Dėl Lietuvos Respublikos šalpos išmokų įstatymo pakeitimo“. Pareiškėjas prašo pakeisti Šalpos išmokų įstatymą ir nustatyti, kad šalpos pensijos būtų skiriamos ir mokamos, taikant priverčiamąsias medicinos priemones specializuotose priežiūros įstaigose, taip pat, kad našlaičių pensija būtų mokama kartu su socialinio draudimo netekto darbingumo pensija.	Komisija 2019-11-13 nusprendė kreipimąsi pripažinti peticija ir ją priimti nagrinėti. Komisija 2019-19-18 nusprendė atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą pakeisti Šalpos išmokų įstatymą ir nustatyti, kad šalpos pensijos būtų skiriamos ir mokamos, taikant priverčiamąsias medicinos priemones specializuotose priežiūros įstaigose. Komisija taip pat priėmė sprendimą tenkinti peticijoje pateiktą pasiūlymą pakeisti Šalpos išmokų įstatymą ir nustatyti, kad našlaičių pensija būtų mokama kartu su socialinio draudimo netekto darbingumo pensija. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pateiktą nuomonę ir dėl šių motyvų: 1. Šalpos pensijų įstatyme nustatyta, kad šalpos pensijos neskiriamos, o paskirtosios nemokamos asmenims, kuriems paskirtos Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse nustatytos priverčiamosios medicinos priemonės stacionarinio stebėjimo bendro, sustiprinto ar griežto stebėjimo sąlygomis specializuotose psichikos sveikatos priežiūros įstaigose. Šalpos pensijų paskirtis – teikti valstybės paramą, užtikrinant bent minimalų pragyvenimo šaltinį tiems asmenims, kurie nemokėjo socialinio draudimo įmokų, t. y. nedalyvavo (dalyvavo nepakankamai) kartu	Seimas 2020-01-14 priėmė Seimo protokolinį nutarimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą pakeisti Šalpos išmokų įstatymą ir nustatyti, kad šalpos pensijos būtų skiriamos ir mokamos, taikant priverčiamąsias medicinos priemones specializuotose priežiūros įstaigose, o pasiūlymą pakeisti Šalpos išmokų įstatymą ir nustatyti, kad našlaičių pensija būtų mokama kartu su socialinio draudimo netekto darbingumo pensija – tenkinti. Užregistruotas Šalpos pensijų įstatymo Nr. I-675 10 ir 15 straipsnių

		solidarumo ir pagalbos principais pagrįstoje socialinio draudimo sistemoje. Šalpos pensijos šiems asmenims mokamos iš valstybės biudžeto lėšų, t. y. iš visų mokesčių mokėtojų įmokėtų mokesčių. Todėl įstatymų leidėjas, nustatydamas valstybės paramos teikimo šiems asmenims principus, turi teisę spręsti, kokia apimtimi ir kokiomis sąlygomis ši parama bus teikiama. Stacionarioje psichikos sveikatos įstaigoje besigydomas asmuo yra aprūpinamas ne tik maistu ir pastoge, bet ir apranga bei būtinosiomis higienos priemonėmis ir tokiu būdu jam užtikrinamos sąlygos pragyvenimui. Todėl šalpos pensija nemokama. Šalpos išmokos nemokamos ir laisvės atėmimo bausmę pataisos įstaigose atliekantiems asmenims. Be jokių apribojimų gali būti mokamos tik socialinio draudimo pensijos, nes teisė į šias pensijas tiesiogiai siejama su asmens mokėtomis socialinio draudimo įmokomis. Šiems asmenims tapus neįgaliais skiriamos pensijos, kurios mokamos iš Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto lėšų. Pensijos mokamos be jokių apribojimų, taip pat ir tais atvejais, kai jiems paskirtos priverčiamosios medicinos priemonės psichikos sveikatos priežiūros įstaigose. Manytina, kad asmenims, kuriems Baudžiamojo kodekso nustatyta tvarka paskirtos priverčiamosios medicinos priemonės psichikos sveikatos priežiūros įstaigose, galėtų būti nustatyta materialinio aprūpinimo sistema, analogiška veikiančiai įkalinimo įstaigose. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. balandžio 14 d. nutarimu Nr. 475 „Dėl Socialinės paramos suimtiesiems ir nuteistiesiems fondų sudarymo ir jų lėšų naudojimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ suimtiesiems ar nuteistiesiems asmenims mokamos vienkartinės ir mėnesinės išmokos iš Socialinės paramos suimtiesiems ir nuteistiesiems fondų. 2. Pareiškėjo siūlymas šalpos našlaičių pensiją mokėti, nepaisant asmens gaunamos socialinio draudimo netekto darbingumo pensijos, yra tenkintinas. Šiuo metu galiojantis teisinis reguliavimas nėra teisingas socialinio	pakeitimo įstatymo projektas Nr. XIIP-4432.
--	--	---	--

			draudimo netekto darbingumo pensijų gavėjų atžvilgiu, nes jeigu asmuo gauna ne socialinio draudimo, o šalpos neįgalumo pensiją, šalpos našlaičių pensijos mokėjimas neribojamas. Taip pat šalpos našlaičių pensija yra mokama nepaisant to, kad jos gavėjas dirba.	
44.	Violeta Nievulis	„Dėl Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109 straipsnio pakeitimo“. Pareiškėja prašo pakeisti ir papildyti Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109 straipsnį ir jį išdėstyti taip: 1. „Teisėjai bei teismai nagrinėdami bylas vykdo teisingumą Lietuvos Respublikoje. 2. Teisėjas ir teismai, nagrinėdami bylas ir priimdami jose sprendimus, yra nepriklausomi (nepaveikiami). 3. Teisėjai, nagrinėdami bylas, priima teisingus sprendimus ir nepažeidžia įstatymų. 4. Teisėjai privalo būti patraukti atsakomybėn už žinomai neteisingo sprendimo priėmimą įstatymo nustatyta tvarka“.	2019-11-13 Komisijos posėdyje, vadovaujantis Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsniu ir 4 straipsnio 1-2 dalimis, taip pat Lietuvos Respublikos Konstitucijos 147 straipsniu, buvo priimtas sprendimas kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalyje nustatytą Lietuvos Respublikos piliečiams laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką nustato specialus Peticijų įstatymas. Jo 1 straipsnyje nustatyta, kad šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką, kad šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę; referendumo paskelbimo iniciatyvos teisę; valstybės įstaigų ar pareigūnų darbo kritikos teisę, kad šis įstatymas nereglamentuoja skundų, pareiškimų ir pasiūlymų nagrinėjimo tvarkos, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės aktai. Pagal Peticijų įstatymo 4 straipsnį, kreipimesi turi būti nurodyta pareiškėjo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, asmens kodas; institucija, kuriai paduodamas kreipimasis; prašymas pripažinti kreipimąsi peticija, kreipimosi padavimo priežastys ir tikslai; pareiškėjo reikalavimai ir siūlymai; pareiškėjo atstovo vardas, pavardė, asmens kodas, gyvenamoji vieta ir, jeigu yra, telefono, telefakso numeriai. Kiekvienas kreipimasis turi būti pareiškėjo pasirašytas. Tais atvejais, kai pareiškėjas dėl fizinių trūkumų pats negali pasirašyti, kreipimąsi už pareiškėją pasirašo kitas asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, asmens kodą. <u>Kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu.</u>	

			Šis kreipimasis pateiktas elektroniniu būdu, bet nepasirašytas elektroniniu parašu, nenurodyta pareiškėjos pavardė, nurodytas tik vardas, nenurodytas gyvenamosios vietos adresas, taip pat asmens kodas. Pareiškėja prašo pakeisti Lietuvos Respublikos Konstituciją, tačiau nei Peticijų įstatymas, nei jokie kiti teisės aktai nesuteikia teisės Komisijai siūlyti Seimui keisti Lietuvos Respublikos Konstituciją. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 147 straipsnyje nustatyta, kad sumanymą keisti ar papildyti Lietuvos Respublikos Konstituciją turi teisę pateikti Seimui ne mažesnė kaip 1/4 visų Seimo narių grupė arba ne mažiau kaip 300 tūkstančių rinkėjų. Atsižvelgus į tai, pareiškėjai siūloma kreiptis į Lietuvos Respublikos Seimo Konstitucijos komisiją, kurios vienas iš uždavinių yra nagrinėti Komisijoje gautus pasiūlymus keisti arba papildyti Konstitucijos straipsnius. Pareiškėjos kreipimesi pateiktas pasiūlymas, kuriame dėstoma, kad „...Seimo Teisės ir teisėtvarkos komisija (<i>tokios komisijos Seime nėra, yra Seimo Teisės ir teisėtvarkos komitetas</i>) turėtų pasidomėti, kaip teismų praktikoje vykdomi šie įstatymai (...)“, taip pat nenagrinėtinas Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, vadovaujantis Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi – įstatymų taikymo priežiūra nepriklauso peticijų komisijų (Seimo, Vyriausybės ar savivaldybių) kompetencijai. Be to, Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109 straipsnyje nustatyta, kad teisėjas ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi. Jos 114 straipsnyje nurodyta, kad valstybinės valdžios ir valdymo institucijų, Seimo narių ir kitų pareigūnų, politinių partijų, politinių ir visuomeninių organizacijų ar piliečių kišimasis į teisėjo ar teismo veiklą draudžiamas ir užtraukia įstatymo numatytą atsakomybę. Todėl pagal Lietuvos Respublikos Seimo statuto 67 straipsnį, Seimo Teisės ir teisėtvarkos komitetas negali atlikti teismų darbo kontrolės.	
--	--	--	---	--

45.	Martynas Švėgžda Von Bekker ir kiti pareiškėjai	„Dėl Šimonių girios Biosferos poligono išsaugojimo“. Šiame kreipimesi prašoma: 1. Inicijuoti Miškų įstatymo 3 straipsnio 3 dalies papildymą (šio įstatymo pataisas), nustatant, kad biosferos poligonuose esantys miškai būtų priskiriami II grupės A kategorijos (ekosistemos apsaugos) miškams. 2. Užtikrinti, kad Saugomų teritorijų tarnyba vykdytų jų kompetencijai priskirtas funkcijas, kuomet skubiau įsteigtų saugomos teritorijos direkcią (Lietuvos saugomų teritorijų įstatymo 27 str. 5 d. 5 p. reikalavimas), kuri, sutinkamai su minėto įstatymo nuostatomis (Saugomų teritorijų įstatymo 8 d.), organizuotų ir įgyvendintų specialiąsias apsaugos ir tvarkymo priemones Šimonių biosferos poligone, teiktų duomenis Saugomų rūšių informacinei sistemai apie saugomas rūšis, jų augimvietes. 3. Sustabdyti išduotų leidimų kirsti mišką galiojimą, kol iš esmės bus įvertinta situacija ginčo teritorijoje ir priimtos veiksmingos priemonės išsaugoti vertingą Šimonių girios biosferos poligono ekosistemą. 4. Nacionalinėje miškų strategijoje Šimonių girios su	2019-11-13 buvo priimtas sprendimas kreipimąsi pripažinti peticija ir ją priimti nagrinėti ta apimtimi, kurioje siūloma inicijuoti Miškų įstatymo 3 straipsnio 3 dalies papildymą (šio įstatymo pataisas), nustatant, kad biosferos poligonuose esantys miškai būtų priskiriami II grupės A kategorijos (ekosistemos apsaugos) miškams. Kitų šiame kreipimesi pateiktų siūlymų nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai, todėl vadovaujantis Peticijų įstatymo 1 straipsniu ir 2 straipsnio 4 dalimi, buvo priimtas sprendimas jų nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais: Saugomų teritorijų tarnybos veiklą koordinuoja ir kontroliuoja Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, pagal Miškų įstatymo 5 straipsnį Valstybės miškų ūkio strategiją formuoja bei valstybinės miškų ūkio programas rengia Aplinkos ministerija, Aplinkos ministerijos parlamentinę kontrolę atlieka Seimo Aplinkos apsaugos komitetas. Atsižvelgus į tai, buvo nuspręsta šį Jūsų kreipimąsi persiųsti Aplinkos ministerijai ir Seimo Aplinkos apsaugos komitetui išnagrinėti ta apimtimi, kurioje yra pateikti šie pasiūlymai. Pareiškėjas informuojamas, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalyje nustatyta Lietuvos Respublikos piliečiams laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką nustato specialus Peticijų įstatymas. Peticijų įstatymo 1 straipsnyje nustatyta, kad šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką, kad šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę; referendumo paskelbimo iniciatyvos teisę; valstybės įstaigų ar pareigūnų darbo kritikos teisę; kad šis įstatymas neregamentuoja skundų, pareiškimų ir pasiūlymų nagrinėjimo tvarkos, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės aktai. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, <i>kai tam</i>	Seimas 2020-06-11 priėmė Seimo protokolinių nutarimų atmeti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.
-----	---	---	--	--

		joje esančiomis vertingomis miškų, pievų, pelkių bei kitomis natūraliomis buveinėmis ekosistemos išsaugojimą įtraukti kaip vieną svarbiausių siekių ir uždavinių. 4. Kontekste įstatymų, reglamentuojančių Biosferos poligonuose esančių miškų apsaugą, prašome revizuoti valstybinių institucijų – LR Aplinkos ministerijos ir Saugomų teritorijų tarnybos – sprendinius, kurių pagrindu ginčo teritorija — Šimonių girios biosferos poligonas — paverstas vientisa kirtaviete.	<i>reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą ir kai peticijų komisijos tokį kreipimąsi pripažįsta peticija.</i> Pagal Peticijų įstatymo 4 straipsnį, kreipimesi turi būti nurodyta pareiškėjo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, asmens kodas; institucija, kuriai paduodamas kreipimasis; prašymas pripažinti kreipimąsi peticija, kreipimosi padavimo priežastys ir tikslai; pareiškėjo reikalavimai ir siūlymai; pareiškėjo atstovo vardas, pavardė, asmens kodas, gyvenamoji vieta ir, jeigu yra, telefono, telefakso numeriai. Kiekvienas kreipimasis turi būti pareiškėjo pasirašytas. Tais atvejais, kai pareiškėjas dėl fizinių trūkumų pats negali pasirašyti, kreipimąsi už pareiškėją pasirašo kitas asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, asmens kodą. Kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu. Komisija 2020-06-03 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Žiūrėti Komisijos išvadą Komisijos rubrikoje „Peticijų nagrinėjimas“.	
46.	Martynas Švėgžda Von Bekker ir kiti pareiškėjai	„Girios ateina į Vilnių“ Kreipimesi reikalaujama: 1. Nedelsiant paskelbti moratoriumą miškų kirtimams visose šalies „Natūra 2000“ teritorijose, kol bus tinkamai įgyvendinta ES „Buveinių“ direktyva. 2. Inicijuoti Miškų įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių miškų naudojimą, peržiūrą, siekiant numatyti skubias ir būtinas ilgalaikes priemones, užtikrinančias, kad saugomų teritorijų miškuose būtų saugomos ir atkuriamos miško	2019-11-13 Komisijos posėdyje, vadovaujantis Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 straipsniu, 2 straipsnio 2 ir 4 dalimis, taip pat 4 straipsniu, buvo priimtas sprendimas kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais – jis parašytas ir pateiktas, nesilaikant Peticijų įstatyme nustatytų kreipimosi (peticijos) formos ir turinio reikalavimų, joje pateiktų reikalavimų nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai. 1. Šis kreipimasis yra adresuotas ne tik Komisijai, bet ir Lietuvos Respublikos Vyriausybei, Aplinkos ministerijai, Lietuvos Respublikos Prezidentui. Šių metų spalio 29 d. Komisija gavo Vyriausybės kanclerio Algirdo Stončaičio pasirašytą raštą, kuriame Komisija informuojama, kad šis kreipimasis perduotas Aplinkos ministerijai išnagrinėti ir apie numatomus sprendimus informuoti Jus ir kitus pareiškėjus. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos	

		ekosistemos. Kol naujos veiksmingos priemonės bus priimtose ir įsigalios, stabdyti kirtimus saugomų teritorijų miškuose. 3. Visose saugomose teritorijose negyvą medieną palikti miške. 4. Baigti formuoti saugomų teritorijų tinklą, užtikrinantį išlikusių gamtai vertingų vietovių apsaugą. 5. Nedelsiant stabdyti bet kokius kirtimus Punios šile ir baigti gamtinio rezervato steigimo procesą (...), nedelsiant pradėti ilgalaikės miškų strategijos rengimą, į kurio svarstymą būtų plačiai įtraukiama visuomenė. Raginame visas politines jėgas pasirašyti nacionalinį susitarimą ir įtvirtinti nacionalinę ilgalaikę miškų strategiją, atitinkančią visuomenės lūkesčius.	33 straipsnio 3 dalyje nustatytą Lietuvos Respublikos piliečiams laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką nustato specialus Peticijų įstatymas. Peticijų įstatymo 1 straipsnyje nustatyta, kad šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką, kad šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę; referendumo paskelbimo iniciatyvos teisę; valstybės įstaigų ar pareigūnų darbo kritikos teisę, kad šis įstatymas nereglamentuoja skundų, pareiškimų ir pasiūlymų nagrinėjimo tvarkos, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės aktai. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, <i>kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą</i> ir kai peticijų komisijos tokį kreipimąsi pripažįsta peticija. Peticijų įstatymo 2 straipsnyje nustatyta, kad pareiškėjas – ne jaunesnis kaip 16 metų Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis, nuolat gyvenantis Lietuvos Respublikoje, arba jų grupė, šio įstatymo nustatyta tvarka parašę ir pateikę kreipimąsi (peticiją). Pagal Peticijų įstatymo 4 straipsnį, kreipimesi turi būti nurodyta pareiškėjo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, asmens kodas; institucija, kuriai paduodamas kreipimasis; prašymas pripažinti kreipimąsi peticija, kreipimosi padavimo priežastys ir tikslai; pareiškėjo reikalavimai ir siūlymai; pareiškėjo atstovo vardas, pavardė, asmens kodas, gyvenamoji vieta ir, jeigu yra, telefono, telefakso numeriai. Kiekvienas kreipimasis turi būti pareiškėjo pasirašytas. Tais atvejais, kai pareiškėjas dėl fizinių trūkumų pats negali pasirašyti, kreipimąsi už pareiškėją pasirašo kitas asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, asmens kodą. Kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu.	
--	--	--	---	--

			Taigi, Peticijų įstatyme aiškiai nurodyta, kas, kam ir kaip gali pateikti kreipimąsi (peticiją), kokie reikalavimai ar pasiūlymai gali būti joje teikiami, jų nagrinėjimo tvarka ir t. t. 2. Neaišku, kas yra šio kreipimosi pareiškėjas – jame nurodyta, kad kreipimąsi pasirašo Aplinkosaugos koalicija, Baltijos aplinkos forumas, Fridays For Future Vilnius, Išsaugokime Šimonių girią iniciatyvinė grupė, Labanoro klubo prezidentas, Miško festivalis, šalia nurodytos kreipimąsi pasirašiusių asmenų vardai ir pavardės bei parašai, tačiau nenurodytas nei vieno asmens gyvenamosios vietos adresas ar telefono bei elektroninio pašto adresas. Taip pat galima manyti, kad kreipimąsi teikia organizacijos, tačiau ir Konstitucija ir Peticijų įstatymas nurodo, kad peticijos teisė laiduojama tik piliečiams, o ne organizacijoms (juridiniams asmenims). Tačiau vadovaujantis Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi, kreipimesi pateiktų reikalavimų nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai, todėl jie nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Šių reikalavimų nagrinėjimas priklauso Lietuvos Respublikos vykdomosios valdžios kompetencijai. Reikalavimas inicijuoti Miškų įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių miškų naudojimą, <u>peržiūrą</u>, siekiant numatyti skubias ir būtinas ilgalaikes priemones, užtikrinančias, kad saugomų teritorijų miškuose būtų saugomos ir atkuriamos miško ekosistemos, yra neaiškus, abstraktus ir nekonkretus, todėl vadovaujantis Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, nenagrinėtinas Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Būtina aiškiai, konkrečiai išdėstyti savo pasiūlymą, jo motyvus ir aplinkybes, kuriomis pareiškėjas grindžia reikalavimą. Šios teisės aktų nuostatos užtikrina, kad nebūtų pateikiami neaiškaus ar neapibrėžto turinio kreipimaisi be jokių reikalavimus pagrindžiančių motyvų ar įrodymų. Taip pat yra neaišku, ką reiškia reikalavimas „<i>inicijuoti</i> Miškų įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių miškų naudojimą, <i>peržiūrą</i>“. Inicijuoti	
--	--	--	---	--

			teisės aktų peržiūros jokie teisės aktai Peticijų komisijai nenumato galimybės ir nesuteikia teisės. Taigi, atsižvelgus į visa tai ir vadovaujantis Peticijų įstatymo 1 straipsniu, 2 straipsnio 2 ir 4 dalimis, taip pat 4 straipsniu, ir buvo priimtas sprendimas kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais.	
47.	Leona Kiškienė	„Dėl Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 3.55 straipsnio pakeitimo“. Pareiškėja prašo pakeisti Civilinio kodekso 3.55 straipsnį taip, kad būtų galima nutraukti, anuluoti, jos teigimu, fiktyvias santuokas.	2019-111-27 Komisija, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1-2 dalimis, nusprendė kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalyje nustatytą Lietuvos Respublikos piliečiams laidojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką nustato specialus Peticijų įstatymas. Šio įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad kreipimesi turi būti nurodyta pareiškėjo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, asmens kodas; institucija, kuriai paduodamas kreipimasis; prašymas pripažinti kreipimąsi peticija, kreipimosi padavimo priežastys ir tikslai; pareiškėjo reikalavimai ir siūlymai. Kiekvienas kreipimasis turi būti pareiškėjo pasirašytas. Tais atvejais, kai pareiškėjas dėl fizinių trūkumų pats negali pasirašyti, kreipimąsi už pareiškėją pasirašo kitas asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, asmens kodą. Kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu. Šiame kreipimesi prašoma pakeisti Civilinio kodekso 3.55 straipsnį taip, kad būtų galima nutraukti, anuluoti, pareiškėjos teigimu, fiktyvias santuokas. Terminų žodynas duoda tokią žodžio „fiktyvus“ reikšmę – netikras, pramanytas, padirbtas. Taigi, galima manyti, kad kreipimesi siūloma pakeisti Civilinį kodeksą taip, kad būtų galima nutraukti, anuluoti netikras, pramanytas santuokas, tačiau jeigu santuoka yra netikra, pramanyta, jos nutraukti ir nereikia. Taigi, kreipimesi pateiktas pasiūlymas yra neaiškus, dviprasmiškas ir nekonkretus. Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad	

			kreipimesi pateiktą pasiūlymą būtina išdėstyti aiškiai, tiksliai konkrečiai, jis turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas. Be to, kreipimasis pateiktas elektroniniu būdu, bet nepasirašytas elektroniniu parašu, jokių parašų nepasirašytas, nenurodytas gyvenamosios vietos adresas, taip pat asmens kodas. Taigi, šis kreipimasis, vadovaujantis Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, negali būti nagrinėjamas Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais, tačiau šis Komisijos sprendimas neatima pareiškėjai teisės pateikti naują kreipimąsi, kuriame būtų aiškiai, konkrečiai, nuosekliai ir nedviprasmiškai išdėstytas pasiūlymas, nurodytas gyvenamosios vietos adresas, asmens kodas, o pats kreipimasis būtų pasirašytas. Jeigu jis būtų pateiktas elektroniniu būdu, jis turi būti pasirašytas elektroniniu parašu.	
48.	Valerijus Kazakevičius	„Dėl Lietuvos Respublikos Seimo, Lietuvos Respublikos Prezidento, Lietuvos Respublikos Vyriausybės, Teismo (Vilniaus miesto apylinkės teismo, Vilniaus rajono apylinkės teismo, Vilniaus apygardos teismo, Lietuvos apeliacinio teismo, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo, Vilniaus apygardos administracinio teismo ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo), Nacionalinės teismų administracijos Teismų savivaldos (Teisėjų tarybos, Teisėjų etikos ir drausmės komisijos, Teisėjų garbės teismo), Lietuvos Respublikos	Komisija 2019-11-27, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 1 straipsniu, nusprendė nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais Lietuvos Respublikos Seimui adresuotos ir Komisijai perduotos pareiškėjo vadinamos peticijos. Toks sprendimas buvo priimtas todėl, kad tokių prašymų nagrinėjimas nepriklauso Komisijos kompetencijai. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalyje nustatytą Lietuvos Respublikos piliečiams laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką nustato specialus Peticijų įstatymas. Šio įstatymo 1 straipsnyje nurodyta, kad šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką, kad šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę, referendumo paskelbimo iniciatyvos teisę ir valstybės įstaigų ar pareigūnų darbo kritikos teisę, kad Peticijų įstatymas nereglamentuoja skundų, pareiškimų ir pasiūlymų nagrinėjimo tvarkos, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės	

	Konstitucinio Teismo, Lietuvos Respublikos prokuratūros – Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro ir jam pavaldžių prokurorų, Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos, Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos, Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės ir kitų įstatymų leidžiamosios, vykdomosios ir teisminės valdžios ir valstybės, savivaldybės institucijų pareigūnų ir kitų asmenų antikonstitucinių veiksmų ir nusikalstamo neveikimo, priimtų šališkų ir antikonstitucinių aktų ir šiuose aktuose priimtų neteisėtų, nepagristų, neargumentuotų, nemotyvuotų, šališkų, antikonstitucinių sprendimų, kuriais toleravo ir nusiėpė Lietuvos valdžios ir valstybės, savivaldybės institucijų pareigūnų ir kitų asmenų aukščiausiojo lygio sisteminę, politinę, teisinę korupciją ir kitus nusikaltimus, nepotizmą, viešųjų ir privačių intereso konfliktus, veikiančio organizuoto korupcinio nusikalstamo susivienijimo įvykdytus ir tęsiamus nusikaltimus, prigimtinių žmogaus teisių ir laisvių pažeidimus ir diskriminaciją, žmonių kankinimą, viešo	aktai. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2016 m. sausio 26 d. nutarime „Dėl Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 2 punkto, 10 straipsnio 4 dalies ir 16 straipsnio atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ pažymėjo, kad Konstitucijos 33 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos piliečių teisės kritikuoti valstybės įstaigų ar pareigūnų darbą, apskųsti jų sprendimus negalima tapatinti su Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta piliečių peticijos teise: kiekviena iš šių teisių turi savo, tik jai būdingą turinį; tai suponuoja <i>inter alia</i> skirtingą šių teisių įgyvendinimo tvarką, taip pat kai kuriuos jų gynimo ypatumus. Komisijai taip pat jokie teisės aktai nesuteikia teisės „nedelsiant, iškart sudaryti laikinąją specialiąją tyrimo (apkaltos) ir parlamentinės kontrolės komisiją, atlikti parlamentinę kontrolę ir pradėti apkaltos procesą ir atlikti parlamentinį tyrimą dėl aukštas pareigas einančių politikų ir kitų pareigūnų bei asmenų, taip pat Lietuvos Respublikos teisėjų ir prokurorų bei kitų asmenų supainiotų viešų ir privačių interesų, piktnaudžiavimo ir įgaliojimų viršijimo...“. Pagal Seimo statuto 73 straipsnį iniciatyvos teisę sudaryti laikinąsias kontrolės arba tyrimo komisijas turi Seimo valdyba, komitetai, frakcijos ir ne mažesnė kaip 1/4 Seimo narių grupė, jeigu tam tikrais atvejais šiame statute nenumatyta kitaip. Be to, Pagal Konstitucijos 74 straipsnį, Respublikos Prezidentą, Konstitucinio Teismo pirmininką ir teisėjus, Aukščiausiojo Teismo pirmininką ir teisėjus, Apeliacinio teismo pirmininką ir teisėjus, Seimo narius, šiurkščiai pažeidusius Konstituciją arba sulaužiusius priesaiką, taip pat paaiškėjus, jog padarytas nusikaltimas, Seimas 3/5 visų narių balsų dauguma gali pašalinti iš užimamų pareigų ar panaikinti Seimo nario mandatą. Tai atliekama apkaltos proceso tvarka, kurią nustato Seimo statutas. Pagal Konstitucijos 118 straipsnį, prokuroras, vykdydamas savo funkcijas, yra nepriklausomas ir klauso	
--	---	---	--

	intereso pažeidimus, kitus antikonstitucinius veiksmus ir nusikalstamą neveikimą, kuriais padarė ypač didelę materialinę ir nematerialinę žalą Valerijui Kazakevičiui, Genofai Kazakevič ir kitiems asmenims, taip pat Lietuvos Respublikai, Europos Sąjungai, tarptautinei visuomenei ir dėl įstatymo leidžiamosios, vykdomosios ir teisminės valdžios įvykdytų ir iki šios dienos tęsiamų ciniškų ir žiaurių prigimtinių žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų ir diskriminacijos, žmonių kankinimo ir viešo intereso pažeidimų – įvykdytų šiurkščių Lietuvos Respublikos Konstitucijos, tarptautinių sutarčių, galiojančių įstatymų, kitų teises aktų pažeidimų ir neišspręstų, neįgyvendintų žmogaus teisių apsaugos ir įgyvendinimo klausimų (Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 str. 1 d. 1 p.), valdžios ir valdymo institucijų reformavimo (Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 1 str. 1 d. 2 p.) klausimų, kitus svarbius visuomenei, savivaldai ir valstybei klausimus (Lietuvos Respublikos peticijos įstatymo 1 str. 1 d. 3 p.), tinkamai ir kokybiškai neatlikto parlamentinio tyrimo, neatlikto konstitucingumo ir teisėtumo	tik įstatymo. Generalinį prokurorą skiria ir atleidžia Respublikos Prezidentas Seimo pritarimu. Pagal Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymą, generalinio prokuroro pavaduotojus skiria ir iš pareigų atleidžia Respublikos Prezidentas generalinio prokuroro teikimu.	
--	--	---	--

		kontrolės funkcijų – neišspręsto viešo intereso apsaugos, neteisėtai atimtos teisės į teismą ir teisminę gynybą, teisės į teisingą ir greitą teismą, teisę į greitą ir teisingą bylos nagrinėjimą, teisės į nepriklausomą ir nešališką teismą, teisės į tinkamą (sąžiningą, teisingą, nešališką, objektyvų) teismo procesą, teisės į veiksmingą teisinės gynybos priemonę, teisės į viešą teismo procesą, teisės į žodinį procesą, teisės dalyvauti bylos procese asmeniškai, teisės į informaciją, teisės į gerą viešą administravimą, teisės į tinkamą aptarnavimą piliečių viešojo administravimo institucijose, teisės būti išklausytam ir išgirstam, teisės į nuosavybę, teisės netrukdomai naudotis savo nuosavybe, teisės į nuosavybės neliečiamybę, teisės į diskriminacijos draudimą, teisės į kankinimo draudimą, teisės į šeimos gyvenimo gerbimą, kitas prigimtines žmogaus teises ir laisves bei kitas konstitucines teises ir taip padarė ypač didelę materialinę ir nematerialinę žalą Genofai Kazakevič, Valerijui Kazakevičiui, kitiems asmenims, taip pat Lietuvos Respublikai, Europos Sąjungai ir tarptautinei visuomenei ir	
--	--	---	--

		valdžios pareigūnų padarytos žalos atlyginimo“. Pareiškėjas šioje savo vadinamoje peticijoje pateikė 16 prašymų. Juose jis prašo „išspręsti žmogaus teisių ir laisvių apsaugos ir realaus įgyvendinimo klausimus, realiai įvykdyti valstybės ir valdžios pareigūnų ir valstybės tarnautojų prievolės, funkcijos ir pareigas realiai įgyvendinti Lietuvos Respublikos Konstitucijoje, Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartyse, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje, Europos Sąjungos sutartyje, kituose įstatymuose ir teisės aktuose nustatytus reikalavimus žmogaus teisių ir laisvių apsaugos srityje, įvykdyti priimtus tarptautinius įsipareigojimus ir prievolės gerbti ir ginti žmogaus teises ir laisves – užtikrinti ir apginti Lietuvos Respublikos piliečių Valerijaus Kazakevičiaus, Genoefos Kazakevič ir kitų asmenų šiurkščiai pažeistas ir iki šios dienos diskriminuojamos prigimtines žmogaus teises ir laisves, kitas konstitucines teises – teisę į nuosavybę, teisę netrukdomai naudotis savo nuosavybę, teisę į	
--	--	---	--

		nuosavybės neliečiamybę, teisę į diskriminacijos draudimą, teisę į kankinimo draudimą, teisę į šeimos gyvenimo gerbimą, teisę į tinkamą aptarnavimą piliečių viešojo administravimo institucijose, teisę informaciją, teisę būti išklausytame ir išgirstam, teisę į teismą ir teisminę gynybą, teisės į teisingą ir greitą teismą, teisę į greitą ir teisingą bylos nagrinėjimą, teisę į nepriklausomą ir nešališką teismą, teisę į tinkamą (sąžiningą, teisingą, nešališką, objektyvų) teismo procesą, teisę į veiksmingą teisinės gynybos priemonę, teisę į viešą teismo procesą, teisę į žodinį procesą, teisę dalyvauti bylos procese asmeniškai, teisę į peticiją, teisę į žalos atliginimą dėl valdžios institucijų padarytų neteisėtų veiksmų ir kitas teises“, nedelsiant – iškart sudaryti laikinąją specialiąją tyrimo (apkaltos) ir parlamentinės kontrolės komisiją, atlikti parlamentinį tyrimą dėl Lietuvos valdžios ir valstybės, savivaldybės institucijų pareigūnų ir kitų asmenų aukščiausiojo lygio sisteminės, politinės, teisinės korupcijos ir kitų nusikaltimų, veikiančio organizuoto korupcinio nusikalstamo susivienijimo	
--	--	--	--

		Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos teritorijoje bei tarptautinių mastų įvykdytų ir tęsiamų nusikaltimų, kurie akivaizdžiai sudaro grėsmę ir pavojų nacionaliniam ir visuomenės saugumui, žmogaus teisiams ir laisviams, kurio antikonstitucinę veiklą ir nusikaltimus nusiėpė Lietuvos Respublikos Seimo nariai, Lietuvos Respublikos Prezidento institucijos pareigūnai, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nariai, Teisėjai, taip pat Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo teisėjai, Lietuvos Respublikos generalinis prokuroras ir jam pavaldus prokurorai, Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnai ir Vyriausiosios tarnybinės etikos nariai, kiti valstybės ir savivaldybės pareigūnai bei kiti asmenys ir imtis neatidėliotinų veiksmų atliekant parlamentinį tyrimą ištirti Lietuvos valdžios ir valstybės, savivaldybės institucijų pareigūnų ir kitų asmenų aukščiausiojo lygio sisteminę, politinę, teisinę korupciją ir kitus nusikaltimus, nepotizmą, viešųjų ir privačių intereso konfliktus, veikiančio organizuoto korupcinio nusikalstamo susivienijimo		
--	--	---	--	--

	įvykdytus ir tęsiamus nusikaltimus, prigimtinių žmogaus teisių ir laisvių pažeidimus ir diskriminaciją, žmonių kankinimą, viešo intereso pažeidimus, kitus antikonstitucinius veiksmus ir nusikalstamą neveikimą, kuriais valdžios institucijos ir pareigūnai padarė ypač didelę žalą materialinę ir nematerialinę žalą Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos piliečiams Genofai Kazakevič, Valerijui Kazakevičiui ir kitiems asmenims, taip pat Lietuvos Respublikai, Europos Sąjungai, tarptautinei visuomenei. Jis taip pat prašo, nedelsiant – iškart sudaryti laikinąją specialiąją tyrimo (apkaltos) ir parlamentinės kontrolės komisiją, atlikti parlamentinį tyrimą dėl Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo pirmininko ir teisėjo, Seimo Pirmininko ir Seimo narių, Vyriausybės, teismų ir teisėjų, valstybės kontrolės ir kontrolierių, Vyriausiosios tarnybinės etikos kontrolierių ir kitų valstybės institucijų pareigūnų darbo, supainiotų viešų ir privačių interesų, piktnaudžiavimo ir įgaliojimų viršijimo, funkcijų ir pareigų	
--	---	--

		neatlikimo, įvykdytų šiurkščių Lietuvos Respublikos Konstitucijos, Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių, (...) kitų galiojančių įstatymų, kitų teisės aktų pažeidimų ir duotos Lietuvos Respublikos priesaikos sulaužymo, įvykdytų veikų, turinčių aukščiausio lygio, sisteminės, politinės, teisinės korupcijos ir kitų nusikaltimo požymių, padarytos ypač didelę materialinės ir nematerialinės žalos padarytos Lietuvos Respublikai ir jos piliečiams, Europos Sąjungai ir jos piliečiams, tarptautinei visuomenei, (...) spręsti pašalinimo iš užimamų ir t. t. Jis taip pat prašo sudaryti sąlygas ir leisti jam ir visuomenės atstovams dalyvauti Seime komisijų, Seimo posėdžiuose ir komisijų, tinkamai ir kokybiškai, visapusiškai ir išsamiai išnagrinėti šią jo peticiją, taip pat 2017–2018 m. peticijas, kitus pareiškimus ir prašymus, skundus ir kitus dokumentus, pateiktus Seimo komitetams, komisijoms, užtikrinti Seimo, Lietuvos Respublikos Prezidento, Lietuvos Respublikos Vyriausybės, Vilniaus miesto apylinkės teismo, Vilniaus rajono		
--	--	---	--	--

		apylinkės teismo, Vilniaus apygardos teismo, Lietuvos apeliacinio teismo, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo, Vilniaus apygardos administracinio teismo, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo ir teisėjų, Nacionalinės teismų administracijos Teismų savivaldos – Teisėjų Tarybos, Teisėjų etikos ir drausmės komisijos, Teisėjų garbės teismo ir kitų institucijų pareigūnų, Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės ir jos pareigūnų, Lietuvos Respublikos prokuratūros – Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro ir kitų prokurorų, Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimo tarnybos ir Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos, kitų valstybės ir savivaldybės institucijų ir jos pareigūnų bei kitų asmenų tinkamą ir nešališką, skaidrią ir demokratijos pagrindų organizuotą veiklą ir funkcionavimą, užtikrinti Lietuvos Respublikos piliečių, taip pat pareiškėjo Valerijaus Kazakevičiaus, Genoefos Kazakevič ir kitų asmenų reali konstitucinių teisių įgyvendinimą ir realizavimą užtikrinti teisę į nuosavybę ir nuosavybės neliečiamybę, teisę	
--	--	---	--

		į nuosavybės gynybą valdžios įstaigose ir valstybės institucijose, teisę į teisminę gynybą teisę į nepriklausomą ir nešališką teismą Lietuvos Respublikos Konstituciniame Teisme, bendros kompetencijos ir administraciniuose teismuose, užtikrinti veiksmingą teisinės gynybos priemonės – apginti šiurkščiai pažeistas ir diskriminuojamas prigimtinės žmogaus teises ir laisves, kitas konstitucines teise bei tinkamai apginti viešą interesą.“		
49.	Henrikas Žilinskas ir Elegijus Bukaitis	Dėl Lietuvos Respublikos asmenų, nukentėjusių nuo 1939-1990 metų okupacijų, teisinio statuso įstatymo Nr. VIII-342 7 ¹ straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2030“. Pareiškėjai konkretaus siūlymo kreipimesi nepateikė, tik skundžiasi, kad jiems nesuteikiamas nuo okupacijų nukentėjusio asmens teisinis statusas ir mini, kad Seime yra užregistruotas Lietuvos Respublikos asmenų, nukentėjusių nuo 1939-1990 metų okupacijų, teisinio statuso įstatymo Nr. VIII-342 7 ¹ straipsnio pakeitimo įstatymo projektas Nr. XIIP-2030.	Komisija 2019-11-27, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalimi, nusprendė šį kreipimąsi perduoti Seimo Posėdžių sekretoriatui pridėti kreipimąsi prie Seime užregistruoto Lietuvos Respublikos asmenų, nukentėjusių nuo 1939-1990 metų okupacijų, teisinio statuso įstatymo Nr. VIII-342 7 ¹ straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2030, kad pareiškėjų kreipimasis būtų nagrinėjamas kartu su minėtu projektu. Šiame projekte numatyta Respublikos asmenų, nukentėjusių nuo 1939-1990 metų okupacijų, teisinio statuso įstatymo 7 ¹ straipsnį papildyti nauju punktu, nustatančiu, kad „vaikai, gimę karo ir pokario metu (1939–1953 m.), likę be abiejų tėvų globos ir augę vaikų globos įstaigose, taip pat vaikai, likę be abiejų tėvų globos ir 1939–1953 m. augę vaikų globos įstaigose.“	
50.	Dalia Kuzminskienė	„Dėl draudimo asmenims, baustiems už žiaurų elgesį su gyvūnais, turėti bet kokius	Komisija 2019-11-27, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 ir 2 dalimis, nusprendė šio kreipimosi nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais	

		gyvūnus“. Pareiškėja siūlo inicijuoti įstatymą ir skubiai nustatyti, kad asmenims, baustiems už žiaurų elgesį su gyvūnais, būtų uždrausta ateityje turėti bet kokius gyvūnus.	pagrindais. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalyje nustatytą Lietuvos Respublikos piliečiams laidojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką nustato specialus Peticijų įstatymas. Šio įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad kreipimesi turi būti nurodyta pareiškėjo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, asmens kodas; institucija, kuriai paduodamas kreipimasis; prašymas pripažinti kreipimąsi peticija, kreipimosi padavimo priežastys ir tikslai; pareiškėjo reikalavimai ir siūlymai. Kiekvienas kreipimasis turi būti pareiškėjo pasirašytas. Tais atvejais, kai pareiškėjas dėl fizinių trūkumų pats negali pasirašyti, kreipimąsi už pareiškėją pasirašo kitas asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, asmens kodą. Kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu. Šis kreipimasis pateiktas elektroniniu būdu, bet nepasirašytas elektroniniu parašu, nenurodytas asmens kodas, taip pat neaiškiai išdėstytas pasiūlymas. Kreipimesi siūloma „inicijuoti įstatymą ir skubiai nustatyti, kad asmenims, baustiems už žiaurų elgesį su gyvūnais, būtų uždrausta ateityje turėti <i>bet kokius gyvūnus</i>“. Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nustatyta, kad gyvūnas – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis; ūkinis gyvūnas – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais ūkininkavimo tikslais; laukinis gyvūnas – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinio gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individas. Atsižvelgus į tai, neaišku, ar siūloma inicijuoti įstatymą, kuriame būtų nustatytas draudimas asmenims, baustiems už žiaurų elgesį su gyvūnais ateityje turėti <i>bet kokius</i> gyvūnus, t. y. ir gyvūnus, laikomus ar veisiamus maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais ūkininkavimo tikslais ir laukinius gyvūnus – laisvėje gyvenančius arba nelaisvėje laikomus laukinio	
--	--	---	---	--

			gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individus. Taigi, kreipimesi pateiktas pasiūlymas yra neaiškus, abstraktus ir nekonkretus. Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kreipimesi pateiktą pasiūlymą būtina išdėstyti aiškiai, tiksliai konkrečiai, jis turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas.	
51.	Viktoras Vilkauskas	Dėl Viktoro Vilkausko kreipimosi „Dėl Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekso 157 straipsnio papildymo“. Pareiškėjas siūlo papildyti Bausmių vykdymo kodekso 157 straipsnį tokia nauja 10 dalimi: „Nuteistieji praėjus metams laiko po teismo sprendimo už tyčinius nusikaltimus (išskyrus numatytus Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse – XVII skyriuje – Nusikaltimai žmogaus gyvybei, XVIII skyriuje – Nusikaltimai žmogaus sveikatai, XIX skyriuje – Nusikaltimai, pavojingi žmogaus sveikatai ir gyvybei, XX skyriuje – Nusikaltimai žmogaus laisvei, XXI skyriuje – Nusikaltimai ir baudžiamieji nusižengimai žmogaus seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui), padarytus areštinėse, pataisos įstaigose ir kardomojo	Komisija 2019-11-27 nusprendė kreipimąsi pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti. Komisija 2020-01-14 nusprendė atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos pateiktą nuomonę ir manydama, kad jeigu būtų pritarta peticijoje pateiktam pasiūlymui ir numatytas lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigų taikymas asmenims, padariusiems nusikaltimus areštinėse, pataisos įstaigose ir kardomojo kalnimo vietose, būtų neįmanoma veiksmingai užtikrinti nusikaltimų (ypač smurtinių nusikaltimų atvejais) prevencijos pataisos įstaigose. Tai taip pat neskatintų bausmės atlikimo metu nuteistųjų tinkamai elgtis, laikytis nustatytų pareigų ir draudimų, aktyviai dalyvauti resocializacijos procese. Visa tai sukeltų realią grėsmę pataisos įstaigos valdymui. Bausmių vykdymo kodekso (toliau – BVK) teisinis reguliavimas, nustatantis skirtingą nuteistiesiems suteikiamų teisių ir pareigų apimtį, bausmės atlikimo tvarką, o taip pat ir lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos sąlygas, yra grindžiamas BVK 9 straipsnyje įtvirtintu teisingo ir progresyvaus bausmių atlikimo principu, pagal kurį nuteistojo teisinė padėtis tiesiogiai priklauso nuo to, kaip nuteistasis elgiasi bausmės atlikimo metu, ar vykdo nustatytus draudimus ir pareigas, koks yra jo požiūris į darbą bei mokymąsi, kaip jis reaguoja į psichologinį poveikį ir socialinės rehabilitacijos priemones. Atsižvelgiant į tai, nuteistojo, kuris daro pažangą jo resocializacijos	Seimas 2020-03-12 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

		kalinimo vietose, ir atlikę bei vykdę individualiame socialinės reabilitacijos plane numatytas priemones, atsižvelgiant į jų elgesį po nusikaltimo padarymo bei teismo sprendimo, bausmės atlikimo metu bei saugumo reikalavimus ir kai yra kalėjimo administracijos teikimas, pataisos namų direktoriaus sprendimu gali būti gali būti lygtinai paleisti iš pataisos įstaigų. Prašymų lygtinai paleisti iš pataisos įstaigos pateikimo tvarką nustato Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisyklės.“	procese, teisinė padėtis švelninama suteikiant papildomas teises, atsisakant tam tikrų apribojimų, o taip pat taikant lygtinį paleidimą iš pataisos įstaigos. Tačiau tuo atveju, kai nuteistasis nedaro minėtos pažangos, nesilaiko nustatytų draudimų ir pareigų ir daro teisės pažeidimus, jo teisinė padėtis griežtinama (atimamos tam tikros teisės, nustatomos papildomos pareigos, o taip pat netaikomas lygtinis paleidimas iš pataisos įstaigos). Atsižvelgiant į minėtą principą, nuteistasis turi dėti visas pastangas ir savo elgesiu įrodyti, kad yra vertas pasitikėjimo, o kartu ir lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos. Pažymėtina, kad peticijoje nuteistųjų teisinę padėtį siūloma švelninti, taikant lygtinį paleidimą iš pataisos įstaigos, net kai nuteistieji bausmės atlikimo metu daro visuomenei pavojingiausius pažeidimus – nusikaltimus. Tokio siūlymo įgyvendinimas nesuderinamas su minėtu BVK 9 straipsnyje įtvirtintu esminiu bausmių vykdymo principu. 2. Lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos taikymo sąlygos yra susietos su nuteistojo nusikalstamo elgesio rizika (BVK 157 straipsnio 1 dalis). Jei ši rizika žema ir (ar) nuteistasis rodo akivaizdžią pažangą mažinant šią riziką, jis gali prašyti taikyti jam lygtinį paleidimą iš pataisos įstaigos. Tačiau jei nuteistasis areštinėje, pataisos įstaigoje ar kardomojo kalinimo vietoje padaro naują nusikaltimą, jo nusikalstamo elgesio rizika padidėja, o taip pat parodo jo negatyvų požiūrį į socialinę reabilitaciją, vykdomą pataisos įstaigose, ir jam lygtinis paleidimas iš pataisos įstaigos jau negalės būti taikomas.	
52.	Viktoras Vilkauskas	Dėl Viktoro Vilkausko kreipimosi „Dėl Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekso 158 straipsnio pakeitimo“. Pareiškėjas prašo pakeisti Bausmių vykdymo kodekso 158 straipsnį ir nustatyti, kad	Komisija 2019-11-27 nusprendė kreipimąsi pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti. Komisija 2020-01-14 nusprendė atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Komisija šį sprendimą priėmė, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos pateiktą nuomonę ir todėl, kad Bausmių vykdymo kodekso 158 straipsnio nuostatos, nustatančios lygtinio paleidimo iš	Seimas 2020-03-12 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

		lygtinis paleidimas būtų netaikomas asmenims, kurie yra „nuteisti už tyčinius nusikaltimus, numatytus Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse – XVII skyriuje – Nusikaltimai žmogaus gyvybei, XVIII skyriuje – Nusikaltimai žmogaus sveikatai, XIX skyriuje – Nusikaltimai, pavojingi žmogaus sveikatai ir gyvybei, XX skyriuje – Nusikaltimai žmogaus laisvei, XXI skyriuje – Nusikaltimai ir baudžiamieji nusižengimai žmogaus seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui, padarytus areštinėse, pataisos įstaigose ir kardomojo kalnimo vietose“.	pataisos įstaigos netaikymo atvejus, <i>inter alia</i> turi prevencinę paskirtį, šiomis nuostatomis siekiama bendrosios nusikaltimų, o taip pat jų recidyvo prevencijos, išpėjant asmenis (nuteistuosius), kad jie nedarytų nusikalstamų veikų ir žinotų iš anksto apie pasekmes. Jei būtų pritarta peticijoje pateiktam pasiūlymui, nebebūtų įmanoma veiksmingai užtikrinti nusikaltimų (ypač smurtinių nusikaltimų atvejais) prevencijos pataisos įstaigose, neskatintų nuteistųjų bausmės atlikimo metu tinkamai elgtis, laikytis nustatytų pareigų ir draudimų, aktyviai dalyvauti resocializacijos procese.	
53.	Ryšard Maceikianec	Dėl Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir Lietuvos ratifikuotų Jungtinių Tautų aktų kolizijos“. Pareiškėjas prašo Seimo teisininkų paneigti „Pozicijoje“ publikuotame Jono Ivoškos straipsnyje „Ar šiandieninė Lietuva yra teisinė valstybė?“ išdėstytus argumentus, kad „dalis LR Konstitucijos normų ne tik prasilenkia su elementaria logika, bet ir prieštarauja svarbioms Jungtinių Tautų aktų, kuriuos Lietuva ratifikavusi, nuostatoms“, taip pat prašo	Komisijos 2019-12-11 posėdyje, vadovaujantis Peticijų įstatymo 1 straipsniu, 2 straipsnio 4 dalimi ir 4 straipsniu, buvo priimtas sprendimas nenagrinėti Peticijų įstatyme nustatytais pagrindais šio Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininkui Viktorui Pranckiečiui ir Seimo Teisės ir teisėtvarkos komiteto pirmininkei Agnei Širinskienei adresuoto bei Komisijai perduoto kreipimosi. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 3 dalyje nustatyta Lietuvos Respublikos piliečiams laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką nustato specialus Peticijų įstatymas. Šio įstatymo 1 straipsnyje nustatyta, kad šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką, kad šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą įstatymų leidybos iniciatyvos teisę,	

		pateikti jo vadovaujamai redakcijai motyvuotą atsakymą.	referendumo paskelbimo iniciatyvos teisę; valstybės įstaigų ar pareigūnų darbo kritikos teisę; kad šis įstatymas nereglamentuoja skundų, pareiškimų ir pasiūlymų nagrinėjimo tvarkos, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės aktai. Peticijų įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad peticija – rašytinis arba elektroninis pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar savivaldybės institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti (...) klausimus, kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą ir kai peticijų komisijos tokį kreipimąsi pripažįsta peticija. Šio įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad kreipimesi turi būti nurodyta pareiškėjo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, asmens kodas; institucija, kuriai paduodamas kreipimasis; prašymas pripažinti kreipimąsi peticija, kreipimosi padavimo priežastys ir tikslai; pareiškėjo reikalavimai ir siūlymai. Kiekvienas kreipimasis turi būti pareiškėjo pasirašytas. Tais atvejais, kai pareiškėjas dėl fizinių trūkumų pats negali pasirašyti, kreipimąsi už pareiškėją pasirašo kitas asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, asmens kodą. Kreipimasis, pateiktas elektroniniu būdu, privalo būti pasirašytas elektroniniu parašu. Taigi, šiame įstatyme aiškiai nustatyta, kas, koku būdu ir dėl ko gali kreiptis į peticijų komisijas (Seimo, Vyriausybės ar savivaldybių), kreipimąsi pateikimo ir jų nagrinėjimo tvarka, kreipimąsi formos ir turinio reikalavimai ir kt. Pareiškėjas šiame savo kreipimesi prašo Seimo teisininkų paneigti „Pozicijoje“ publikuotame Jono Ivoškos straipsnyje „Ar šiandieninė Lietuva yra teisinė valstybė?“ išdėstytus argumentus, kad „dalis LR Konstitucijos normų ne tik prasilenkia su elementaria logika, bet ir prieštarauja svarbioms Jungtinių Tautų aktų, kuriuos Lietuva ratifikavusi, nuostatoms“, taip pat prašo pateikti pareiškėjo vadovaujamai redakcijai motyvuotą atsakymą. Tačiau Komisija, vadovaudamasi Peticijų įstatymu,	
--	--	--	---	--

			tokių prašymų ir pasiūlymų nenagrinėja. Be to, Komisija Jono Ivoškos straipsnyje minimo 2019 m. gegužės 30 d. kreipimosi negavo. Šis minėtas kreipimasis buvo perduotas Seimo Konstitucijos komisijai, kurios vienas iš uždavinių yra nagrinėti Komisijoje gautus pasiūlymus keisti arba papildyti Konstitucijos straipsnius.	
54.	Ignas Meškauskas	„Dėl Lietuvos Respublikos bendruomeninių organizacijų plėtros įstatymo 4 straipsnio papildymo. Pareiškėjas prašo papildyti Bendruomeninių organizacijų plėtros įstatymo 4 straipsnio 1 dalį žodžiais „taip pat ieškoti istorinės valstybinės reikšmės atminties faktų ir juos puoselėti.“	Komisija 2019-12-11, vadovaudamasi Peticijų įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, nusprendė kreipimą pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti. Pareiškėjas taip pat buvo paprašytas patikslinti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Pareiškėjui per nustatytą terminą neištaisius peticijos trūkumų, vadovaujantis Peticijų įstatymo 9 straipsnio 7 dalimi, buvo priimtas sprendimas peticijos nepriimti nagrinėti.	
55.	Algimantas Jurgauskas	„Dėl Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 245 straipsnio pakeitimo“. Pareiškėjas prašo pakeisti Baudžiamojo kodekso 245 straipsnį ir jį papildyti žodžiais „arba laisvės atėmimu“.	Komisija 2019-12-11 nusprendė kreipimąsi pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti. Komisija 2020-06-10 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Žiūrėti Komisijos išvadą Komisijos rubrikoje „Peticijų nagrinėjimas“.	Seimas 2020-03-18 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.
56.	Virginija Jurgilevičienė ir kt. pareiškėjai	„Dėl Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 15 straipsnio pakeitimo“. Pareiškėjai siūlo: „1. Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies sakinį „„Komisijų atsakingųjų sekretorių pareigas atlieka savivaldybės administracijos direktoriaus paskirti valstybės tarnautojai, šios funkcijos įrašomos į jų pareigybes	Komisija 2019-12-18 nusprendė kreipimąsi pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti. Komisija 2020-06-03 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Žiūrėti Komisijos išvadą Komisijos rubrikoje „Peticijų nagrinėjimas“.	Seimas 2020-03-11 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

		<i>aprašymą</i>“ perkelti į šio straipsnio atskirą 6-ją dalį ir šią 6 dalį išdėstyti taip: „6. Komisijų atsakingųjų sekretorių pareigas atlieka savivaldybės administracijos direktoriaus paskirti valstybės tarnautojai, šios funkcijos įrašomos į jų pareigybės aprašymą.“ 2. Tinkamai sutvarkyti Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 15 straipsnio dalių numeraciją.“		
57.	Agnė Jurgaitytė ir kiti pareiškėjai	„Dėl lytinės tapatybės ir lyties raiškos įtraukimo prie nediskriminavimo pagrindų Lietuvos Respublikos darbo kodekse ir Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatyme“. Pareiškėjos reikalauja, vadovaujantis tarptautinių organizacijų rekomendacijomis, Lietuvos tarptautiniais įsipareigojimais ir pagrindiniais žmogaus teisių principais, į LR Darbo kodekso 26 str. ir LR Lygių galimybių įstatymą prie nediskriminavimo pagrindų įtraukti terminus „lytinė tapatybė“ ir „lyties raiška“.	Komisija 2019-12-18 nusprendė kreipimąsi pripažinti peticija ir priimti ją nagrinėti. Komisija 2020-06-10 priėmė sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Žiūrėti Komisijos išvadą Komisijos rubrikoje „Peticijų nagrinėjimas“.	Seimas 2020-06-18 priėmė protokolinį nutarimą sprendimą atmesti peticijoje pateiktą pasiūlymą. Šis Seimo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.